

عَدَدِهَا

کِتَابِ تَوْرَاتِ - بَخْشِ چَارْمِ

اَوَّلینِ سرشُماریِ مَرْدایِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ که مِیْتَنِستِ شامِلِ لَشکرِ شُنه

۱ دَ اَوَّلینِ رُوزِ مَایِ دَوَمِ سَالیِ دَوَمِ بَعْدِ از بُرِ شُدونِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ از سِرزَمینِ مِصرِ، خُداوند دَ بیابونِ سِینا دَ خَیمِه مَلاقَاتِ قَدِ مُوسَى گَپِ زَدِه کُفَت: ۲ "تَمَامِ جَمَاعَتِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ رِه دَ مُطَابِقِ اَوَّلادِ بَابِه هَا و خَانوَارِ هَا یِ بَابِه کَلونایِ ازوا سرشُماریِ کُنید و تَعَدادِ نَامِ هَا یِ پَگِ مَرْدَا رِه یِگِ یِگِ، ثَبَتِ کُنید. ۳ مَرْدایِ بَیستِ سَاله و بالَه تَر رِه، یَعنیِ هَر کَسیِ رِه که از إِسْرَائِیلِ بَتَنِه دَ جَنگِ بَورِه، تُو و هَارُونِ دَ لَشکرِ هَا یِ ازوا حِسابِ کُنید. ۴ از هَر طایفِه بَایدِ یِگِ نَفرِ قَدِ شُمو بَشِه که هَر کُدَمِ شِیِ کَنِه خَانوَارِ بَابِه کَلونایِ خُو بَشِه. ۵ نَامِ هَا یِ کَسایِ که بَایدِ قَدِ شُمو بَشِه اِینیا اَستِه:

از طایفِه رَثوِیینِ، اِلِیَصُورِ بَاجِه شِدیئُورِ؛

۶ از طایفِه شِمعونِ، شَلُومِیئِیلِ بَاجِه صُوری شُدایِ؛

۷ از طایفِه یَهُودَا، نَحشونِ بَاجِه عَمینادابِ؛

۸ از طایفِه یِساکارِ، نَتَنئِیلِ بَاجِه صوعَرِ؛

۹ از طایفِه زَبولونِ، اِلیابِ بَاجِه حیلونِ.

۱۰ از اَوَّلادِ یوسُفِ:

از طایفِه اِفرایمِ، اِلیشَمَعِ بَاجِه عَمیهُودِ؛

از طایفِه مَنَسِیِ، جَمَلِیئِیلِ بَاجِه فدَهصُورِ؛

۱۱ از طایفِه بَنیامینِ، اَبیدانِ بَاجِه جدعونِ؛

۱۲ از طایفِه دانِ، اَخی عَزْرِ بَاجِه عَمیشُدایِ؛

۱۳ از طایفِه اَشیرِ، فَجعِیئِیلِ بَاجِه عُکرانِ؛

۱۴ از طایفِه جادِ، اِلیاسافِ بَاجِه دَعوئِیلِ؛

۱۵ از طایفِه نَفتالیِ، اَخیرَعِ بَاجِه عینانِ.

۱۶ اِینمیا کَسایِ بُوَدِ که از جَمَاعَتِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ اِنْتِخابِ شُد و رَهبرایِ طایفِه هَا یِ بَابِه کَلونایِ خُو بُوَدِ؛ هَر کُدَمِ اَمزِیا سِرکَرِدِه دِستِه هَا یِ هَزارِ نَفریِ إِسْرَائِیلِ بُوَد. ۱۷^a پَسِ مُوسَى و هَارُونِ اَمیِ کَسَا رِه که نَامِ هَا یِ شِیِ مُشَخَّصِ شُدُد، قَدِ خُو گِرِفَتِ ۱۸ و دَ رُوزِ اَوَّلِ مَایِ دَوَمِ، پَگِ جَمَاعَتِ رِه جَمِ کَد. اَوختِه مَرْدُمِ خُودونِ رِه دَ مُطَابِقِ اَوَّلادِ بَابِه هَا و خَانوَارِ هَا یِ بَابِه کَلونایِ خُو ثَبَتِ کَد که مَرْدایِ بَیستِ سَاله و بالَه تَر نَامِ شِیِ یِگِ یِگِ ثَبَتِ شُد، ۱۹ اَمُو رَقَمِ که خُداوند دَ مُوسَى اَمَرِ کُدُد. پَسِ مُوسَى اَوْنَا رِه دَ بیابونِ سِینا حِسابِ کَد.

۲۰ نَتِیجِه سرشُماریِ اِینی بُوَد:

^a ۱:۱۶ بَلَدِه مَعْلُومَاتِ کَلوَتَرِ دَ بارِه «سِرکَرِدِه دِستِه هَا یِ هَزارِ نَفریِ إِسْرَائِیلِ» دَ کِتَابِ خُرُوجِ ۱۸:۲۵ رُجُوعِ کُنید.

از اولادِ رثوبین باچه اولباری اسرائیل، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا، یگِ یگِ حسابِ شد: ^{۲۱} تعدادِ حسابِ شده های طایفه رثوبین چل و شش هزار و پنج صد نفر بود.

^{۲۲} از اولادِ شمعون، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا، یگِ یگِ حسابِ شد: ^{۲۳} تعدادِ حسابِ شده های طایفه شمعون پنجاه و نه هزار و سه صد نفر بود.

^{۲۴} از اولادِ جاد، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۲۵} تعدادِ حسابِ شده های طایفه جاد چل و پنج هزار و شش صد و پنجاه نفر بود.

^{۲۶} از اولادِ یهودا، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۲۷} تعدادِ کسای که از طایفه یهودا حسابِ شد، هفتاد و چار هزار و شش صد بود.

^{۲۸} از اولادِ یساکار، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۲۹} تعدادِ کسای که از طایفه یساکار حسابِ شد، پنجاه و چار هزار و چهار صد نفر بود.

^{۳۰} از اولادِ زبولون، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۳۱} تعدادِ کسای که از طایفه زبولون حسابِ شد، پنجاه و هفت هزار و چار صد نفر بود.

^{۳۲} از باچه های یوسف:

از اولادِ افرایم، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۳۳} تعدادِ کسای که از طایفه افرایم حسابِ شد، چل هزار و پنج صد نفر بود.

^{۳۴} از اولادِ منسی، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۳۵} تعدادِ کسای که از طایفه منسی حسابِ شد، سی و دو هزار و دو صد نفر بود.

^{۳۶} از اولادِ بنیامین، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۳۷} تعدادِ کسای که از طایفه بنیامین حسابِ شد، سی پنج هزار و چار صد نفر بود.

^{۳۸} از اولادِ دان، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۳۹} تعدادِ کسای که از طایفه دان حسابِ شد، شصت و دو هزار و هفت صد نفر بود.

^{۴۰} از اولادِ آشیر، نام های مردای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنیست دَ جنگ بوره، دَ مطابقِ پشتِ نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حسابِ شد: ^{۴۱} تعدادِ کسای که از طایفه آشیر حسابِ شد، چل و یگ هزار و پنج صد نفر بود.

^{۴۲} از اولادِ نَفْتالی، نام های مَرْدای بیست ساله و باله‌تر، پگِ کسای که می‌تَنست دَ جنگ بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد: ^{۴۳} تعدادِ کسای که از طایفه نَفْتالی حساب شد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر بود.

^{۴۴} اینمیا کسای بود که حساب شد، کسای که موسی و هارون دَ کومکِ دوازده رهبرِ اسرائیل اونا ره حساب کد؛ هر کدم امزو دوازده نفر از خانوارِ بابه‌کلون خُو نمابندگی موكد. ^{۴۵} تعدادِ تمامِ بنی اسرائیل که بیست ساله و باله‌تر بود و هر کدم شی می‌تَنست دَ لشکرِ اسرائیل دَ جنگ بوره، مُطابقِ خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد. ^{۴۶} تعدادِ حساب شده ها شش صد و سه هزار و پنج صد و پنجاه نفر بود.

^{۴۷} لیکن لاویا مُطابقِ طایفه بابه‌کلونای خُو قد ازوا حساب نشد، ^{۴۸} چون خُداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۴۹} ”طایفه لاوی ره حساب نکو و اونا ره قد بنی اسرائیل شاملِ سرشماری نکو. ^{۵۰} بلکه لاویا ره مسؤلِ جایگاهِ صندوقِ شهادت[‡] و تمامِ اسبابِ شی و هر چیزی که دَرُو تعلقِ دَره تعیین کو؛ اونا وظیفه دَره که جایگاه و تمامِ اسبابِ شی ره کوچ بیده و ازو نگاهداری کنه و دَ گرد-و-بر شی خیمه بزنه. ^{۵۱} وختیکه جایگاه کوچ دَدنی موشه، لاویا باید او ره جم کنه و غبیتیکه جایگاه ایستلجی کدنی موشه، لاویا باید او ره ایستلجی کنه. بغير ازوا هر کسِ دیگه[‡] که دَ جایگاه نزدیک شنه، باید کُشته شنه. ^{۵۲} بنی اسرائیل هر کدم شی باید دَ خیمه‌گاه خود خُو و دَ نزدیکِ بیرقِ خود خُو قد لشکر خُو خیمه بزنه؛ ^{۵۳} لیکن لاویا باید دَ گرد-و-بر جایگاهِ صندوقِ شهادتِ خیمه بزنه تا غَضَب مه دَ بِله جماعتِ بنی اسرائیل نازل نشنه؛ و لاویا وظیفه دَره که از جایگاهِ صندوقِ شهادتِ نگاهوانی کنه. “ ^{۵۴} پس بنی اسرائیل امو رقم کد؛ اونا هر چیزی ره که خُداوند دَ موسی امر کدد، دَ جای آورد.

ترتیبِ خیمه‌گاهِ طایفه ها

^۱ اوخته خُداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت: ^۲ ”بنی اسرائیل هر کدم شی باید دَ نزدیکِ بیرق و نشانِ خانوارِ بابه‌کلونای خُو خیمه بزنه؛ اونا باید روی سونِ خیمه ملاقات دَ چارطرف شی خیمه بزنه.

^۳ کسای که طرفِ شَرَقِ سونِ آفتو برشد باید خیمه بزنه، لشکرهای آسته که مربوطِ بیرق و خیمه‌گاهِ یهودا موشه؛ رهبرِ مردمِ یهودا نحشون باچه عمیناداب بشه. ^۴ کسای که دَ لشکرِ ازو حساب شد، هفتاد و چار هزار و شش صد نفر بود.

^۵ کسای که دَ پالوی ازوا باید خیمه بزنه، طایفه یساکار بشه؛ رهبرِ مردمِ یساکار تَنْتَئیل باچه صوعر بشه. ^۶ کسای که دَ لشکرِ ازو حساب شد، پنجاه و چار هزار و چار صد نفر بود.

^۷ طایفه زبولون ام دَ پالوی ازوا بشه؛ رهبرِ مردمِ زبولون ایلیاب باچه هیلون بشه. ^۸ کسای که دَ لشکرِ ازو حساب شد، پنجاه و هفت هزار و چار صد نفر بود.

^۹ تعدادِ پگِ کسای که دَ خیمه‌گاهِ سَمَتِ یهودا مُطابقِ لشکرهای خُو حساب شد، یگ صد و هشتاد و شش هزار و چار صد نفر بود. اونا باید اول کوچ کنه.

^a ۱:۵۱ دَ جای «هر کسِ دیگه» دَ زیونِ عبرانی «بیگنه» نوشته یه.

[‡] ۱:۵۰ خروج -۲۱۲۲:۲۵

۱۰ طرف جنوب بَیْرَق و خیمه‌گاهِ رَثْوِیْن دَ مُطَابِقِ لَشْكَرِ هَایِ اَزْوَا بَشَه و رَهْبِرِ مَرْدُمِ رَثْوِیْن اِلِیْصُورِ بَاجِه شَدِیْئُورِ بَشَه. ۱۱ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، چَل و شَش هِزَار و پَنَج صَد نَفْر بُود.

۱۲ کَسَایِ کِه دَ پَالُویِ اَزْوَا بَایْد خَیْمَه بَزْنَه، طَایْفَه شَمْعُونِ بَشَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ شَمْعُونِ شَلُومِیْئِیلِ بَاجِه صُورِیِ شَدَایِ بَشَه. ۱۳ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، پَنْجَاه و نُه هِزَار و سِه صَد نَفْر بُود.

۱۴ طَایْفَه جَادِ اِم دَ پَالُویِ اَزْوَا بَشَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ جَادِ اِلِیَاسَافِ بَاجِه رَعُوئِیْلِ بَشَه. ۱۵ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، چَل و پَنَج هِزَار و شَش صَد و پَنْجَاه نَفْر بُود.

۱۶ تَعْدَادِ پَگِ کَسَایِ کِه دَ خَیْمَه‌گَاهِ سَمْتِ رَثْوِیْنِ مُطَابِقِ لَشْكَرِ هَایِ خُو حِسَابِ شُد، یِگ صَد و پَنْجَاه و یِگ هِزَار و چَار صَد و پَنْجَاه نَفْر بُود. اَوْنَا بَایْد دَوْمِ کُوجِ کُنَه.

۱۷ بَعْدِ اَزْوَ خَیْمَه مُلَاقَاتِ قَدِ خَیْمَه‌گَاهِ لَاویَا دَ مِیْنِکَلِ خَیْمَه‌گَاهِ هَایِ دِیْگَه کُوجِ کُنَه. اَوْنَا اَمُو رَقْمِ کِه خَیْمَه مِیْزَنَه، اَمُو رَقْمِ هَر کُدْمِ شِی بَایْد دَ مَوْقِعِیْتِ خُو دَ زَیْرِ بَیْرَقِ خُو حَرَكْتِ کُنَه.

۱۸ طَرَفِ غَرْبِ بَیْرَقِ و خَیْمَه‌گَاهِ اِفْرَایْمِ دَ مُطَابِقِ لَشْكَرِ هَایِ اَزْوَا بَشَه و رَهْبِرِ مَرْدُمِ اِفْرَایْمِ اِلِیْشَمَعِ بَاجِه عَمِیْهُودِ بَشَه. ۱۹ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، چَل هِزَار و پَنَج صَد نَفْر بُود.

۲۰ کَسَایِ کِه دَ پَالُویِ اَزْوَا بَشَه، طَایْفَه مَنَسِیِ اَسْتَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ مَنَسِیِ جَمَلِیْئِیلِ بَاجِه فَدْهَصُورِ بَشَه. ۲۱ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، سِی و دُو هِزَار و دُو صَد نَفْر بُود.

۲۲ طَایْفَه بَنِیَامِیْنِ اِم دَ پَالُویِ اَزْوَا بَشَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ بَنِیَامِیْنِ اَبِیدَانِ بَاجِه جَدْعُونِیِ بَشَه. ۲۳ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، سِی و پَنَج هِزَار و چَار صَد نَفْر بُود.

۲۴ تَعْدَادِ پَگِ کَسَایِ کِه دَ خَیْمَه‌گَاهِ سَمْتِ اِفْرَایْمِ مُطَابِقِ لَشْكَرِ هَایِ خُو حِسَابِ شُد، یِگ صَد و هِشْت هِزَار و یِگ صَد نَفْر بُود. اَوْنَا بَایْد سِوْمِ کُوجِ کُنَه.

۲۵ طَرَفِ شَمَالِ بَیْرَقِ و خَیْمَه‌گَاهِ دَانِ مُطَابِقِ لَشْكَرِ اَزْوَا بَشَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ دَانِ اَخِی عِزْرِ بَاجِه عَمِیْشَدَایِ بَشَه. ۲۶ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، شِصْت و دُو هِزَار و هَفْت صَد نَفْر بُود.

۲۷ کَسَایِ کِه دَ پَالُویِ اَزْوَا بَایْد خَیْمَه بَزْنَه، طَایْفَه اَشِیْرِ بَشَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ اَشِیْرِ فَجْعِیْئِیلِ بَاجِه عُکْرَانِ بَشَه. ۲۸ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، چَل و یِگ هِزَار و پَنَج صَد نَفْر بُود.

۲۹ طَایْفَه نَفْتَالِیِ اِم دَ پَالُویِ اَزْوَا بَشَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ نَفْتَالِیِ اَخِیْرَعِ بَاجِه عِیْنَانِ بَشَه. ۳۰ کَسَایِ کِه دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، پَنْجَاه و سِه هِزَار و چَار صَد نَفْر بُود.

۳۱ تَعْدَادِ پَگِ کَسَایِ کِه دَ خَیْمَه‌گَاهِ سَمْتِ دَانِ حِسَابِ شُد؛ یِگ صَد و پَنْجَاه و هَفْت هِزَار و شَش صَد نَفْر بُود. اَوْنَا بَایْد دَ زَیْرِ بَیْرَقِ هَایِ خُو اَخِرِ کُوجِ کُنَه.

۳۲ اِیْتِمِیَا حِسَابِ شُدَه هَایِ بَنِیِ اِسْرَائِیْلِ دَ مُطَابِقِ خَانُوارِ هَایِ بَابَه‌کَلُونَایِ اَزْوَا بُود؛ تَعْدَادِ پَگِ کَسَایِ کِه دَ خَیْمَه‌گَاهِ هَا دَ لَشْكَرِ اَزْوَ حِسَابِ شُد، شَش صَد و سِه هِزَار و پَنَج صَد و پَنْجَاه نَفْر بُود. ۳۳ لَیْکِنِ لَاویَا دَ مِیْنِکَلِ بَنِیِ اِسْرَائِیْلِ حِسَابِ نَشُد، اَمُو رَقْمِ کِه خُدَاوَنْدِ دَ مَوْسِیِ اَمْرِ کُدُد. ۳۴ پَسِ بَنِیِ اِسْرَائِیْلِ هَر چِیْزِیِ رَه کِه خُدَاوَنْدِ دَ مَوْسِیِ اَمْرِ کُدُد، اَنْجَامِ دَد. دَمَزِیِ تَرْتِیْبِ اَوْنَا دَ زَیْدِیْکِ بَیْرَقِ خُو خَیْمَه مِیْزَد و دَ وَخْتِ کُوجِ کَدُو هَر کُدْمِ شِی قَدِ اَوْلَادِ بَابَه و خَانُوارِ بَابَه‌کَلُونِ خُو حَرَكْتِ مَوْکَد.

سرشماری و مقرر شدن لاویا بلده خدمت

۳

۱ ای د باره نسل هارون و د باره موسی آسته از زمانی که خداوند د کوه سینا قد موسی توره گفت. ۲ نام های باچه های هارون اینیا آسته: ناداب باچه اولباری، ابیهو، العازار و ایتامار. ۳ اینیا نام های باچه های هارون بود که پیشوایون مسح شده بود و مقرر شد تا د عنوان پیشوایو خدمت کنه. ۴ از جم ازوا ناداب و ابیهو د حضور خداوند مرد، چراکه اونا د بیابون سینا آتش غیر مجاز ره د حضور خداوند تقدیم کد؛ ۵ و اونا هیچ اولاد نداشت. مگم العازار و ایتامار د حضور آته خو هارون د عنوان پیشوایو خدمت موكد.

۵ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۶ "طایفه لاوی ره نزدیک آورده د پیش هارون پیشوا حاضر کو تا اونا دز شی کومک کنه. ۷ اونا وظیفه خو ره بلده ازو و بلده تمام جماعت بنی اسرائیل د پیش روی خیمه ملاقات انجام دده د جایگاه مقدس خدمت کنه؛ ۸ اونا مسئول تمام اسباب خیمه ملاقات بشه و وظیفه خو ره بلده بنی اسرائیل انجام دده د جایگاه مقدس خدمت کنه. ۹ لاویا ره د هارون و باچه های شی تسلیم کو؛ اونا از مینکل بنی اسرائیل کاملاً دزو دده شده. ۱۰ هارون و باچه های شی ره مقرر کو تا اونا وظیفه پیشوایی خو ره د جای بیره، بغير ازوا هر نفر دیگه که بلده وظیفه پیشوایی نزدیک بییه، باید کشته شنه."

۱۱ و خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۱۲ "اینه، ما لاویا ره از مینکل بنی اسرائیل د عوض تمام باچه های اولباری بنی اسرائیل که رحم ره واز کده، بلده مقصد خو انتخاب کدیم. پس لاویا از مه آسته، ۱۳ چراکه پگ اولباری ها از مه یه. وختیکه تمام اولباری ها ره د سرزمین مصر کشتیم، ما تمام اولباری های اسرائیل ره بلده خو تقدیس کدم، ام انسان و ام حیوان ره؛ اونا دز مه تعلق دره. ما خداوند استم."

۱۴ اوخته خداوند قد موسی د بیابون سینا گپ زده گفت: ۱۵ "لاویا ره د مطابق خانوار های بابه کلونا و اولاد بابه های ازوا حساب کو؛ هر باچه یگ ماهه و باله تر ره حساب کو." ۱۶ پس موسی اونا ره د مطابق توره خداوند حساب کد، امو رقم که د بله ازو امر شدد.

۱۷ باچه های لاوی مطابق نام های خو اینیا بود: جرشون، قهات و مراری. ۱۸ نام های باچه های جرشون مطابق اولاد بابه های ازوا اینیا بود: عمرام، یصهار، جبرون و عزبیل. ۱۹ باچه های قهات مطابق اولاد بابه های ازوا اینیا بود: محلی و موسی. اینیا اولاد بابه های لاویا د مطابق خانوار های بابه کلونای ازوا بود.

۲۱ از جرشون اولاد بابه لبنی و اولاد بابه شمعی د وجود آمد؛ اینیا اولاد بابه های جرشونی بود. ۲۲ کسای که از جم ازوا حساب شد، تعداد پگ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگ مردای ازوا هفت هزار و پنج صد نفر بود. ۲۳ اولاد بابه های جرشونی د پشت جایگاه مقدس طرف غرب خیمه میزد؛ ۲۴ الیاساف باچه لایل کینه خانوار بابه کلونای جرشونیا بود. ۲۵ وظیفه اولاده جرشون د خیمه ملاقات، اینی کارا بود: کوچ ددو و نگاهداری خیمه مقدس و پوشش خیمه، پرده درگه خیمه ملاقات، ۲۶ پرده های چار دیوالی حولی، پرده درگه حولی که خیمه مقدس و قربانگاه د مبه شی بود، ریسپونای شی و هر خدمتی که مربوط امزیا موشد.

۲۷ از قهات، اولاد بابه عمرامیا، اولاد بابه یصهاریا، اولاد بابه جبرونیا و اولاد بابه عزبیلیا د وجود آمد؛ اینیا اولاد بابه های قهاتی بود. ۲۸ کسای که از جم ازوا حساب شد، تعداد پگ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگ مردای ازوا هشت هزار و شش صد نفر بود. وظیفه های ازوا د مبه جایگاه مقدس بود. ۲۹ اولاد بابه های قهاتی

طرف جنوب جایگاه مُقَدَّس خیمه میزد. ^{۳۰} ایلیمصافان باچه عَزِیْبیل کتبه خانوار بابه کلونای اولاد بابه های قَهاتیا بود. ^{۳۱} وظیفه ازوا اینی کارا بود: مسْئُولِیتِ صندوقِ شهادت، میز، چراغدان، قُربانگاه ها، ظرف ها-و-اسباب جایگاه مُقَدَّس که پیشوا یو بلده خدمت کدو ازوا کار می گرفت، پرده مُقَدَّسترین جای و هر خدمتی که مربوط ازوا موشد. ^{۳۲} العازار باچه هارون پیشوا کتبه رهبرای لایوا بود و ناظرِ کسای که د جایگاه مُقَدَّس وظیفه دشت. ^{۳۳} از مراری اولاد بابه محلی و اولاد بابه موشی د وجود آمد؛ اینمیا اولاد بابه های مراری بود. ^{۳۴} کسای که از جم ازوا حساب شد، تعداد پگ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگ مردای ازوا شش هزار و دو صد نفر بود. ^{۳۵} صُورِیْبیل باچه اَبیحایل کتبه خانوار بابه کلونای اولاد بابه های مراری بود. اونا طرف شمال جایگاه مُقَدَّس خیمه میزد. ^{۳۶} وظیفه که د اولاد مراری دده شد، اینی کارا بود: مسْئُولِیتِ چوکات های خیمه مُقَدَّس، پشت بند های شی، ستونهای شی، پایه های شی، تمام اسباب ازوا و پگ خدمت های که مربوط ازوا موشد؛ ^{۳۷} امچنان مسْئُولِیتِ ستونهای چارطرف حولی، پایه های ازوا، میخا و ریسپونای ازوا.

^{۳۸} پیش روی جایگاه مُقَدَّس طرف شرق، یعنی پیش روی خیمه ملاقات طرف آفتو برشد موسی و هارون و باچه های شی خیمه میزد؛ اونا وظیفه جایگاه مُقَدَّس ره انجام دده مراسم عبادت بنی اسرائیل ره د جای میورد؛ بغیر ازوا هر نفر دیگه که نزدیک میمد، باید کشته موشد. ^{۳۹} پگ کسای که از جم لایوا حساب شد، یعنی کسای ره که موسی و هارون مطابق اولاد بابه های ازوا د امر خُداوند حساب کد، پگ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگ مردای ازوا بیست و دو هزار نفر بود. ^{۴۰} اوخته خُداوند د موسی گفت: ”پگ اولباری بنی اسرائیل ره یعنی باچه های یگ ماهه و باله تر و مردای ازوا ره حساب کو و تعداد نام های ازوا ره ثبت کو. ^{۴۱} لایوا ره د عوض تمام اولباری های بنی اسرائیل بلده ازمه بگیر و چارپایای لایوا ره د عوض تمام اولباری های چارپایای بنی اسرائیل. ما خُداوند استم. “ ^{۴۲} پس موسی امو رقم که خُداوند دزو امر کدد، پگ اولباری ها ره د مینکل بنی اسرائیل حساب کد. ^{۴۳} تعداد پگ اولباری ها که نام های ازوا حساب شد یعنی باچه های یگ ماهه و باله تر و مردا، بیست و دو هزار و دو صد و هفتاد و سه نفر بود.

^{۴۴} بعد ازو خُداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۴۵} ”لایوا ره د عوض پگ اولباری های بنی اسرائیل و چارپایای لایوا ره د عوض چارپایای ازوا بگیر؛ لایوا از مه آسته. ما خُداوند استم. ^{۴۶} بلده بازخرد دو صد و هفتاد و سه نفر اولباری بنی اسرائیل که از تعداد لایوا کده اضافه شده، ^{۴۷} از هر کدم شی پنج مثقال نُقره د مطابقِ مثقالِ جایگاه مُقَدَّس که بیست گیره^a یگ مثقال موشه، بگیر ^{۴۸} و نُقره بازخرد کسای ره که از تعداد لایوا کده اضافه شده، د هارون و باچه های شی بدی. “ ^{۴۹} پس موسی نُقره بازخرد ره از کسای گرفت که اضافه شد و د جم کسای نبود که د وسیله لایوا بازخرد شد؛ ^{۵۰} او نُقره ره از اولباری های بنی اسرائیل گرفت که یگ هزار و سه صد و شصت و پنج مثقال نُقره د مطابقِ مثقالِ جایگاه مُقَدَّس بود، ^{۵۱} و موسی نُقره بازخرد ره د مطابقِ توره خُداوند د هارون و باچه های شی دد، امو رقم که خُداوند د موسی امر کدد.

وظیفه اولاد بابه های قَهاتیا

^۱ خُداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت: ^۲ ”اولاد قَهات ره از مینکل لایوا د مطابقِ اولاد بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا سرشماری کو، ^۳ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر مردی ره که میتنه د جم خدمتگارا د خیمه ملاقات کار کنه.

^a ۴۷:۳ وزن «یگ مثقال» تقریباً دوازده گرام بود و وزن «یگ گیره» یگ کممک زیادتر از نیم گرام بود.

۴ خدمتِ اولادِ قُہاتِ دَ خیمهٔ مُلاقاتِ اینی بَشه: نگهداری و کوچِ دَدونِ مُقدَّستَرینِ چیزا. ۵ وختیکه خیمه‌گاهِ بنی اسرائیل کوچ مونه، هارون و باچه‌های شی داخلِ خیمهٔ مُقدَّسِ بوره و پردهٔ مُقدَّستَرینِ جای ره تاه آورده صندوقِ شهادتِ ره قد شی بپوشنه؛ ۶ و دَ بِلَه اَزو یگ پوش از پوستِ نَرم-و-قیمتی قرار دده یگ رختِ کاملاً لاجوردی دَ بِلَه شی اوار کنه و دِستک‌چیوهای شی ره دَ حلقه‌های اَزو تیر کنه. ۷ دَ رُوی میزِ نانِ حُضُورِ خُداوند اونا یگ رختِ لاجوردی اوار کنه و دَ بِلَه اَزو کاسه‌ها و قاب‌ها ره بیله و امچنان پیله‌ها و صورایی‌ها ره بلده هدیه وچی کدنی؛ نانِ مُقدَّسِ ام دَ بِلَه اَزو بَشه. ۸ اونا یگ رختِ سُرخ رنگ ره دَ بِلَه اَزوا اوار کنه و او ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی پوشنده دِستک‌چیوهای شی ره دَ حلقه‌های اَزو تیر کنه. ۹ اونا یگ رختِ لاجوردی بگیره و چراغدان ره که بلده روشنی آسته قد چراغای شی، چراغِ گلگَرکِ های شی، پطنوس‌های شی و پگِ ظرفای روغون شی که بلده اَزو دَ کار مورِه بپوشنه. ۱۰ بعد اَزو او ره و پگِ اسبابِ شی ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی بپوشنه و دَ بِلَه زَمبیلِ چوبی بیله. ۱۱ دَ رُوی قُربانگاهِ طَلایی؛ اونا یگ رختِ لاجوردی اوار کنه و او ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی بپوشنه و دِستک‌چیوهای شی ره دَ حلقه‌های اَزو تیر کنه. ۱۲ و اونا تمامِ اسبابِ خدمتِ ره که قد اَزوا دَ جایگاهِ مُقدَّسِ خدمتِ موشه دَ یگ رختِ لاجوردی بیله و اونا ره قد پوستِ نَرم-و-قیمتی پوشنده دَ بِلَه زَمبیلِ چوبی بیله. ۱۳ اونا خگِشترِ قُربانگاهِ برونزی ره خالی کنه و دَ رُوی قُربانگاهِ یگ رختِ ارغوانی اوار کنه. ۱۴ بعد اَزو پگِ اسبابِ قُربانگاهِ ره که بلده خدمتِ اَزو دَ کار مورِه، یعنی آتشدان‌ها، چنگک‌ها، خاک انداز‌ها، کاسه‌ها و تمامِ اسبابِ دیگه شی ره دَ رُوی رختِ ایشته دَ بِلَه اَزو یگ پوش از پوستِ نَرم-و-قیمتی اوار کنه و دِستک‌چیوهای شی ره دَ حلقه‌های اَزو تیر کنه. ۱۵ وختیکه هارون و باچه‌های شی پوشندونِ چیزای مُقدَّسِ و پگِ اسبابِ جایگاهِ مُقدَّسِ ره خلاص کد و خیمه‌گاهِ آماده کوچ دَدو شد، اوخته اولادِ قُہاتِ بییه و اونا ره بیره؛ مگم اونا دَ چیزای مُقدَّسِ دِست نزنه، نشنه که بمره. اینمیا چیزای آسته که اولادِ قُہاتِ باید از خیمهٔ مُلاقاتِ اِنْتِقَالَ بدیه. ۱۶ اِلعازار باچه هارون پیشوا مسؤلِ روغو بلده روشنی، بخورِ خوشبوی، هدیه غلّه-و-دانه روزانه و روغونِ مَسَحِ بَشه؛ او از تمامِ جایگاهِ مُقدَّسِ و هر چیزی که دَ مَنه شی آسته نِظارتِ کنه: از پگِ چیزای مُقدَّسِ و اسبابِ از جایگاه.

۱۷ و خُداوند قد مَوسای و هارون گپ زده گُفت: ۱۸ ”شمو نیلید که سلسلهٔ اولادِ بابِه‌های قُہاتیا از مینکلِ لاویا قطع شنه. ۱۹ پس اینی کار ره بلده اَزوا انجامِ بدید تا زنده بُمنه و نمره: وختیکه قُہاتیا دَ مُقدَّستَرینِ چیزا نزدیک موشه، هارون و باچه‌های شی باید داخلِ بوره و وظیفه و بارِ هر کُدمِ اَزوا ره تعیین کنه. ۲۰ مگم قُہاتیا نباید داخلِ بوره که چیزای مُقدَّسِ ره توخ کنه، حتی بلده یگ لحظه ام نه؛ اگه نه اونا مومره.“

وِظیفَه اَوْلادِ بابِه‌های چرشونیا

۲۱ و خُداوند قد مَوسای گپ زده گُفت: ۲۲ ”اولادِ چرشون ره ام دَ مُطابِقِ خانوارِ های بابِه‌کلونا و اولادِ بابِه‌های اَزوا سرشماری کو. ۲۳ از سی ساله و باله‌تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمهٔ مُلاقاتِ خدمتِ کنه، حساب کو. ۲۴ خدمتِ اولادِ بابِه‌های چرشونی دَ بارِه اِنْتِقَالَ دَدونِ بارِ ازی قرار آسته: ۲۵ اونا باید پرده‌های خیمهٔ مُقدَّسِ، یعنی خیمهٔ مُلاقاتِ ره قد پوشش شی و پوششِ پوستِ نَرم-و-قیمتی که دَ بِلَه اَزو آسته و پردهٔ درگه خیمهٔ مُلاقاتِ ره اِنْتِقَالَ بدیه، ۲۶ امچنان پرده‌های حولی ره که دَ چار طرفِ خیمهٔ مُقدَّسِ و قُربانگاهِ آسته و پردهٔ درگه حولی ره و ریسپونای اَزوا و پگِ اسبابی ره که بلده اَزوا دَ کار مورِه. هرچیزی که لازم بَشه دَ بارِه اَزوا انجام دده شنه، چرشونیا باید انجامِ بدیه. ۲۷ تمامِ خدمتِ چرشونیا باید دَ اَمِرِ هارون و باچه‌های شی انجام دده شنه، چی کارِ اِنْتِقَالَ دَدو بَشه، چی

هر کار دیگری؛ شمو باید وظیفه ازوا و تمام بارهای ازوا ره تعیین کنيد. ۲۸ اینمیا خدمت اولادِ بابه های جرشونیا دَ خیمه ملاقات آسته؛ و اونا وظیفه خو ره دَ زیر نظر ایتمار باچه هارون پیشوا انجام بدیه.

وظیفه اولادِ بابه های مراریا

۲۹ "اولادِ مراری ره دَ مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب کو؛ ۳۰ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه دَ جم خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه، حساب کو. ۳۱ وظیفه ازوا دَ باره انتقال ددو، دَ پالوی تمام خدمت های ازوا دَ خیمه ملاقات ازی قرار آسته؛ چپو های چارتراش جایگاه مقدس، پشت بندهای شی، ستون های شی و پایه های شی، ۳۲ ستون های چارطرف حولی و پایه های ازوا، میخ های ازوا، ریسپونای ازوا قد تمام اسباب ازوا و پگ چیزای که بلده ازوا دَ کار موره. شمو اسباب های ره که اونا باید انتقال بدیه نام گرفته دزوا تعیین کنيد. ۳۳ اینمی وظیفه اولادِ بابه های مراریا آسته، دَ پالوی تمام خدمت های ازوا دَ خیمه ملاقات که اونا باید دَ زیر نظر ایتمار باچه هارون پیشوا انجام بدیه."

سرشماری خدمتگاری طایفه لاوی

۳۴ پس موسی و هارون و رهبرای جماعت، اولادِ قُهات ره دَ مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب کد، ۳۵ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنست دَ جم خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه. ۳۶ کسای که از جم ازوا دَ مطابق اولادِ بابه های شی حساب شد، دو هزار و هفت صد و پنجاه نفر بود. ۳۷ اینمی تعداد حساب شده های اولادِ بابه های قُهاتیا بود، تعداد پگ کسای که دَ خیمه ملاقات خدمت موكد و موسی و هارون دَ مطابق امری که خداوند دَ وسیله موسی کدد، حساب کد.

۳۸ کسای که از جم اولادِ جرشون دَ مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ۳۹ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که میتنست دَ جم خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه، ۴۰ تعداد حساب شده های ازوا دَ مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا دَ هزار و شش صد و سی نفر بود. ۴۱ اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های جرشونیا بود، تعداد پگ کسای که دَ خیمه ملاقات خدمت موكد و موسی و هارون دَ مطابق امر خداوند اونا ره حساب کد.

۴۲ کسای که از جم اولادِ مراری دَ مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ۴۳ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که میتنست دَ جم خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کنه، ۴۴ تعداد حساب شده های ازوا دَ مطابق اولادِ بابه های ازوا، سه هزار و دو صد نفر بود. ۴۵ اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های مراریا بود که موسی و هارون دَ مطابق امری که خداوند دَ وسیله موسی کدد، اونا ره حساب کد.

۴۶ پگ کسای که از جم لاویا دَ وسیله موسی و هارون و رهبرای اسرائیل دَ مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد، ۴۷ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی که آماده خدمت بود و میتنست کار خدمت و کار انتقال ددو ره دَ خیمه ملاقات انجام بدیه، ۴۸ تعداد حساب شده های ازوا هشت هزار و پنج صد و هشتاد نفر بود. ۴۹ دَ مطابق امر خداوند دَ وسیله موسی اونا دَ وظیفه های مختلف مقرر شد تا کار خدمت و انتقال ددو ره انجام بدیه. دَ امری رقم اونا دَ وسیله موسی حساب شد، امر رقم که خداوند دزو امر کدد.

پاک نگاه کدون خیمه‌گاه

۵

۱ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ۲ "دَ بَنی اسرائیل امر کُو تا اونا هر کسی ره که کولی^۱ گِرَفْتَه و هر کسی ره که آوریزی دَره و هر کسی ره که دَ وسیله دست زِدو دَ جنازه ناپاک شُدِه، از خیمه‌گاه بُر کُنه. ۳ چِی مَرِد بَشَه، چِی خاتُو، اونا ره بُر کُنید. اونا ره از خیمه‌گاه بُر کُنید تا اونا خیمه‌گاه خُو ره، یعنی جایی ره که ما دَ مینکل ازوا بُود-و-باش دَرَم، نَجِس نَکُنه." ۴ پس بَنی اسرائیل اَمُو رقم کد و اَمُو کسا ره از خیمه‌گاه بُر کد. اَمُو رقم که خُداوند دَ موسیٰ گُفْتد، بَنی اسرائیل اَمُو رقم کد.

جُرمانه خطا

۵ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفْت: ۶ "دَ بَنی اسرائیل بُگی: 'وختی یگ مَرِد یا خاتُو دَ ضِد یگ انسان مُرتکِب گُناه موشه و دَ خُداوند خیانت مُوکنه، اُو نفر مُجرِم موشه. ۷ اُو باید گُناهی ره که کده، اقرار کنه و تاوان جُرْم خُو ره مُکَمَل اُورده پَنج یگ ازو ره ام دَ بله شی اِضافه کُنه؛ اوخته اُو ره دَ امزو کس بدیه که دَ ضِد شی جُرْم کده. ۸ اگه اَمُو نفر اَسیب دیدِه مُرده بَشَه و کُدَم قوما ی نزدیک نَدَشْتَه بَشَه که تاوان جُرْم دَز شی دده شُنه، اوخته تاوان جُرْم دَ خُداوند دده شُنه و از پیشوا بَشَه؛ ای عِلاوَه از قُوج کِفاره آسته که قد شی بلده نفر مُجرِم کِفاره موشه. ۹ از تمام هدیه های مُقَدَّس بَنی اسرائیل، هر هدیه ره که اونا دَ پیشوا میره، ازو موشه. ۱۰ هدیه های مُقَدَّس هر نفر از خود شی موشه، و هر چیزی ره که اُو نفر دَ پیشوا میدیه، ازو موشه."

خاتونوی که زیر شک شوی خُو قرار میگیره

۱۱ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفْت: ۱۲ "قد بَنی اسرائیل گپ بَزَن و دَزوا بُگی: 'اگه خاتُون کُدَم کس گُمراه شُدِه دَزُو خیانت کُنه ۱۳ و یگ مَرِد دِیگه قد ازو خاو شُنه و ای کار از شوی شی تاشه بَشَه، یعنی تاشه بَشَه که اُو خود ره نَجِس کده، اگه دَ ضِد ازو کُدَم شاهد ام نَبَشَه و دَ غَیْت فِعَل زِنا گِرِفْتار نَشُدِه بَشَه، ۱۴ و اگه احساس غَیْرَت دَ بله امزو مَرِد بییه و دَ باره خاتُون خُو که خود ره نَجِس کده غَیْرَت کُنه یا ام اگه احساس غَیْرَت دَ بله امزو مَرِد بییه و دَ باره خاتُون خُو غَیْرَت کُنه دَ حالیکه اُو خود ره نَجِس نَکده، ۱۵ دَ هر دُو صورت اَمُو مَرِد باید خاتُون خُو ره دَ حُضُور پیشوا بیره و هدیه ره که بلده خاتُون شی آسته، یعنی دَهَم حِصّه یگ ایفه^۱ آرد جو ره ام بیره؛ اُو دَ بله هدیه روغو شیو نَکُنه و دَ بله شی کُنْدُر نیله، چراکه اُو یگ هدیه غَلّه-و-دانه بلده غَیْرَت آسته و یگ هدیه یادآوری که گُناه ره دَ یاد میره.

۱۶ اوخته پیشوا اَمُو خاتُو ره نزدیک بیره و دَ حُضُور خُداوند ایسته کُنه؛ ۱۷ و پیشوا اُو مُقَدَّس ره دَ یگ ظَرْفِ گِلی بگیریه و یگ مقدار خاک از زمین خیمه مُقَدَّس گِرِفْتَه دَ مَنَه اُو پورته کُنه. ۱۸ و پیشوا اَمُو خاتُو ره دَ حُضُور خُداوند ایسته کده موبای ازو ره واز کنه و هدیه یادآوری ره که هدیه غَیْرَت آسته دَ بله دِسْت ازو بیله و اُو تلخ لعنت دَ دِسْت پیشوا بَشَه. ۱۹ اوخته پیشوا اَمُو خاتُو ره قَسَم دده دَز شی بُگیه: "اگه یگو مَرِد قد تُو خاو نَکده و اگه تُو سُون ناپاکی نَرَفْتَه دَ حالیکه زیر نِکاح شوی خُو بُودے، امزی اُو تلخ لعنت سالم بُمنی. ۲۰ لیکن اگه تُو گُمراه شُدے دَ حالیکه زیر نِکاح شوی خُو بُودے و خود ره نَجِس کدے و یگو مَرِد دِیگه بَغیر از شوی تُو قد تُو خاو کده" ۲۱ - دَ امزی غَیْت پیشوا اَمُو خاتُو ره قَسَم لعنت بدیه و دَ خاتُو بُگیه: - "خُداوند تُو ره دَ مینکل قوم تُو مایه لعنت و قَسَم جور کُنه و رَحْم تُو ره حُشک^۲ کده کوره تُو ره

۱ ۵:۲ دَ جای «کولی» دَ زبون عبرانی «مَرَضِ جلدی ساری» نوشته یه. دَ باقی کتاب ام معنای مَرَضِ کولی عَین چیز آسته. ^b ۵:۱۵ دَهَم حِصّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^c ۵:۲۱ دَ جای «رحم» دَ زبون عبرانی «ران» نوشته یه. دَ آیه ۲۲ و ۲۷ ام عَین چیز آسته.

آماس دلجی کُنه؛ ۲۲ و امی آو لعنت د کوره تُو داخل شُدِه کوره تُو ره آماس دلجی کُنه و رَحَم تُو ره خُشک. " و امُو خاتُو بُگیه: "آمین، آمین!"

۲۳ اوخته پیشوا امی لعنت ها ره د یگ طومار نُوشته کُنه و اونا ره د مَنِه آو تلخ بُشویه. ۲۴ و امُو آو تلخ لعنت ره د امزُو خاتُو وچی دلجی کُنه؛ اوخته امُو آو لعنت د داخل ازو رفته د تلخی تبدیل موشه. ۲۵ بعد ازو پیشوا هدیه غیرت ره از دست خاتُو گرفته امُو هدیه ره د خُصُور خُداوند بلند کُنه و د نزدیک قربانگاه بیره؛ ۲۶ پیشوا یگ مُشت امزُو هدیه گرفته د عنوان نشانی هدیه د بله قربانگاه بسوزنه و بعد ازو امُو آو ره د خاتُو وچی دلجی کُنه. ۲۷ امی که آو ره دزو وچی دلجی کُنه، اگه آو خود ره نجس کده د شوی خُو خیانت کده بشه، امُو آو لعنت د داخل ازو رفته تلخ موشه و کوره ازو آماس کده رَحَم شی خُشک موشه و امُو خاتُو د مینکل قوم خُو مایه لعنت جور موشه. ۲۸ و له اگه امُو خاتُو خود ره نجس نکده بشه و پاک بشه، اوخته آو سالم مومنه و میتنه اولاد بزیه.

۲۹ اینمی قانون غیرت آسته د باره خاتونی که د زیر نکاح شوی خُو بشه و گمراه شُدِه خود ره نجس کده بشه، ۳۰ یا مردی که روح غیرت د بله شی بییه و آو د باره خاتون خُو غیرت کُنه. پیشوا باید امُو خاتُو ره د خُصُور خُداوند ایسته کُنه و پگ امزی قانون ره د بله ازو اجرا کُنه. ۳۱ دَمزی قضیه امُو مرد بے گناه آسته، و له خاتُو اگه گناه کده بشه، جزای گناه خُو ره مینگره."

قانون نذر

۶ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۲ "قد بنی اسرائیل گپ بزَن و دزوا بُگی: 'وختیکه یگ مرد یا خاتُو نذر خاص یعنی نذر وقف د گردون خُو میگیره و خود ره بلده خُداوند وقف مونه، ۳ آو باید از شراب انگور و شراب های دیگه پرهیز کُنه و سرکه انگور و سرکه دیگه چیزا ره وچی نکُنه؛ از هیچ رقم آو انگور وچی نکُنه و انگور تازه یا خُشک نخوره. ۴ آو د تمام روزای وقف خُو چیزای ره که از تاگ انگور حاصل موشه نخوره، از خسته گرفته تا پوست شی. ۵ آو د تمام روزای نذر وقف خُو تیغ ره د سر خُو نزنه؛ تا تکمیل شُدون روزای که خود ره بلده خُداوند وقف کده، مقدس بشه و بیله که گیسو ها یعنی موی های سر شی دراز بییه. ۶ آو د تمام روزای که خود ره بلده خُداوند وقف کده، باید د نزدیک جنازه نروه. ۷ حتی اگه آته، آبه، برار یا خوار شی ام بُمَره؛ آو باید خود ره نجس نکُنه، چراکه نشان وقف ازو بلده خُدا شی د سر ازو آسته. ۸ آو د تمام روزای وقف خُو بلده خُداوند مقدس آسته.

۹ اگه یگو کس بے بلغه د پالوی ازو بُمَره و سر وقف شُدِه ازو نجس شُنه، اوخته آو سر خُو ره د روز پاک شُدون خُو تراش کُنه، یعنی د روز هفتم تراش کُنه. ۱۰ آو د روز هشتم یگ جوره قمری یا دو چوجه کوتر ره د پیش پیشوا د دان درگه خیمه ملاقات بیره ۱۱ و پیشوا یکی ازوا ره د عنوان قربانی گناه و دیگه شی ره د عنوان قربانی سوختنی تقدیم کده بلده ازو کفاره کُنه، چراکه آو نفر بخاطر جنازه گناه کده؛ د امزُو روز آو سر خُو ره دوباره تقدیس کُنه ۱۲ و روزای وقف خُو ره از نو بلده خُداوند نذر کُنه و یگ نرَبه یگ ساله ره د عنوان قربانی جرم بیره. روزای پیش ازو حساب نموشه، چراکه سر وقف شُدِه شی نجس شُد.

۱۳ اینی قانون ره نفر وقف شُدِه د امزُو روز د جای بیره که روزای وقف ازو تکمیل موشه؛ آو باید د دان درگه خیمه ملاقات آورده شُنه ۱۴ و آو قربانی خُو ره د خُداوند تقدیم کُنه، یعنی یگ نرَبه یگ ساله و بے عیب د عنوان قربانی سوختنی، یگ باره ماده یگ ساله و بے عیب د عنوان قربانی گناه، یگ قوچ بے عیب د عنوان قربانی سلامتی، ۱۵ یگ تُکری نان فطیر، تُکی های ره که از بهترین آرد و قد روغو گت شُدِه بشه و نان های فطیر تُتک ره که د زوی شی روغو ملیده شُدِه بشه قد هدیه غلّه-و-دانه ازوا و قد هدیه های وچی کدنی ازوا. ۱۶ پیشوا امُو چیزا ره د خُصُور خُداوند بیره و قربانی گناه و قربانی سوختنی ازو ره تقدیم کُنه. ۱۷ آو قوچ ره د عنوان قربانی سلامتی قد تُکری نان فطیر د خُداوند تقدیم کُنه و هدیه

غَلَّه-و-دانه و هدیه وُجی کَدنی ازُو نفر ره ام تقدیم کُنه. ^{۱۸} اوخته نفرِ وَقَف شده سر تقدیس شُدِه خُو ره د دان درگه خیمه ملاقات کل کُنه و موی سر تقدیس شُدِه خُو ره گرفته د آتشی پورته کُنه که د زیر قربانی سلامتی آسته. ^{۱۹} پیشوا یگ قی جوشنده شُدِه قُوج ره قد یگ یگی فطیر و یگ نان فطیر تُنک از تُکری گرفته د بِلِه دَسِت نفرِ وَقَف شده بیلِه؛ ای کار ره بعد از تراش شُدون سر تقدیس شُدِه ازُو کُنه. ^{۲۰} اوخته پیشوا اونا ره د عنوان هدیه بلند کَدنی د حُصُور خُداوند بلند کُنه؛ اونا قد سینه بلند شُدِه و ران تقدیم شُدِه حصّه مُقَدَّس بلده پیشوا آسته. بعد ازُو امو نفرِ وَقَف شده میتنه شراب وُجی کُنه. ^{۲۱} ای قانُون بلده نفرِ وَقَف شده آسته که د گردون خُو نذر میگیره. قربانی ازُو بلده خُداوند باید مطابق نذر شی بشه، علاوه از چیزِی که او میتنه تقدیم کُنه. او مطابق نذری که د گردون خُو گرفته باید عمل کُنه و قانُون ره بلده وَقَف خُو اجرا کُنه.

برکت پیشوايو بلده بنی اسرائیل

^{۲۲} خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^{۲۳} "قد هارون و باچه های شی گپ بزَن و دزوا بگی: 'بنی اسرائیل ره د امزی طریقه برکت بدید و دزوا بگید: ^{۲۴} "خُداوند تُو ره برکت بدیه و از تُو محافظت کُنه. ^{۲۵} خُداوند قد نور زوی خُو د بِلِه تُو روشنی کُنه و فیض ازُو نصیب تُو شنه. ^{۲۶} خُداوند زوی خُو ره سون تُو کُنه و دز تُو صلح-و-آرامش بدیه. ^{۲۷} دَمزی رقم اونا نام مره د پیش بنی اسرائیل بگیره و ما اونا ره برکت میدیم."

هدیه ها بلده تقدیسی جایگاه مُقَدَّس و وَقَفِ قربانگاه

^۱ د روزی که موسی کار ایسته کدون جایگاه مُقَدَّس ره تکمیل کد و او ره قد یگ اسباب شی مَسَح کده تقدیس کد و قربانگاه و تمام اسباب شی ره ام مَسَح کده تقدیس کد، ^۲ رهبرای اسرائیل که کته کلونای اولادِ بابه های ازوا بود، هدیه تقدیم کد. اونا رهبرای طایفه ها بود که د بِلِه حساب شُدِه های بنی اسرائیل مقرر شُد. ^۳ اونا هدیه های خُو ره که د حُصُور خُداوند آورد، شش گاوی سرپوشیده و دوازده گاو بود: از طرف هر دو رهبر یگ گاوی و از طرف هر کدم ازوا یگ نرگاو. و اونا امو هدیه ها ره د پیش زوی جایگاه مُقَدَّس تقدیم کد. ^۴ اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۵ "امو هدیه ها ره ازوا قبول کُو تا بلده خدمت د خیمه ملاقات استفاده شنه. اونا ره د لاویا بدی، د هر کدم شی نظر د خدمت شی. ^۶ پس موسی گاوی ها و گاو ها ره گرفت و اونا ره د لاویا تسلیم کد. ^۷ دو گاوی و چار گاو د اولاده چرشون دد، د مطابق خدمت ازوا، ^۸ و چار گاوی و هشت گاو د اولاده میراری دد، د مطابق خدمت ازوا، که یگ ازوا د زیر دست ایتامار باچه هارون خدمت موكد. ^۹ مگم د اولاده قَهات هیچ چیز نَدَد، چراکه اونا مسؤلیت بردون چیزای مُقَدَّس ره دشت و اونا ره د شانِه های خُو موبُرد. ^{۱۰} رهبرا ام بلده وَقَف کدون قربانگاه از روزی که او مَسَح شد هدیه ها تقدیم کد؛ اونا هدیه های خُو ره د پیش قربانگاه تقدیم کد. ^{۱۱} ازی که خُداوند د موسی گُفتند: "د یگ روز یگ رهبر هدیه خُو ره بلده وَقَف کدون قربانگاه تقدیم کُنه،" اونا امو رقم کد.

^{۱۲} کسی که د روز اول هدیه خُو ره تقدیم کد، نحشون باچه عمیناداب از طایفه یهودا بود. ^{۱۳} هدیه ازُو یگ ظرف نُقرهیی بود که یگ صد و سی مثقال وزن دشت و یگ تَشْت نُقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابقِ مثقال جایگاه مُقَدَّس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آردِ روغو گت شُدِه بلده هدیه غَلَّه-و-دانه بود؛ ^{۱۴} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ^{۱۵} یگ جونه گاو، یگ قُوج و یگ نَرَبَره یگ ساله بلده قربانی سوختنی؛

۱۶ یک تکه بلده قربانی گناه؛ ۱۷ و دو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یک ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه نحشون باچه عمیناداب بود.

۱۸ د روز دوم، ننتائیل باچه صوغر رهبر اولاده یساکار هدیه تقدیم کد. ۱۹ هدیه ره که تقدیم کد، یک ظرف نقرهیی بود که یک صد و سی مثقال وزن دشت و یک تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۲۰ امچنان یک جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ۲۱ یک جونه گاو، یک قوچ و یک نربره یک ساله بلده قربانی سوختنی؛ ۲۲ یک تکه بلده قربانی گناه ۲۳ و دو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یک ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ننتائیل باچه صوغر بود.

۲۴ د روز سوم، ایاب باچه حیلون رهبر اولاده زولون هدیه تقدیم کد. ۲۵ هدیه ازو یک ظرف نقرهیی بود که یک صد و سی مثقال وزن دشت و یک تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۲۶ امچنان یک جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ۲۷ یک جونه گاو، یک قوچ و یک نربره یک ساله بلده قربانی سوختنی؛ ۲۸ یک تکه بلده قربانی گناه؛ ۲۹ و دو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یک ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ایاب باچه حیلون بود. ۳۰ د روز چارم، ایصوور باچه شدیئور رهبر اولاده رتوبین هدیه تقدیم کد. ۳۱ هدیه ازو یک ظرف نقرهیی بود که یک صد و سی مثقال وزن دشت و یک تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۳۲ امچنان یک جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ۳۳ یک جونه گاو، یک قوچ و یک نربره یک ساله بلده قربانی سوختنی؛ ۳۴ یک تکه بلده قربانی گناه ۳۵ و دو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یک ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ایصوور باچه شدیئور بود.

۳۶ د روز پنجم، شلومیئیل باچه صوریشدای رهبر اولاده شمعون هدیه تقدیم کد. ۳۷ هدیه ازو یک ظرف نقرهیی بود که یک صد و سی مثقال وزن دشت و یک تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۳۸ امچنان یک جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ۳۹ یک جونه گاو، یک قوچ و یک نربره یک ساله بلده قربانی سوختنی؛ ۴۰ یک تکه بلده قربانی گناه؛ ۴۱ و دو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یک ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه شلومیئیل باچه صوریشدای بود.

۴۲ د روز ششم، ایاساف باچه دعوییل رهبر اولاده جاد هدیه تقدیم کد. ۴۳ هدیه ازو یک ظرف نقرهیی بود که یک صد و سی مثقال وزن دشت و یک تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۴۴ امچنان یک جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ۴۵ یک جونه گاو، یک قوچ و یک نربره یک ساله نر بلده قربانی سوختنی؛ ۴۶ یک تکه بلده قربانی گناه؛ ۴۷ و دو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یک ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ایاساف باچه دعوییل بود.

۴۸ د روز هفتم، ایشمع باچه عمیهود رهبر اولاده افرایم هدیه تقدیم کد. ۴۹ هدیه ازو یک ظرف نقرهیی بود که یک صد و سی مثقال وزن دشت و یک تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۵۰ امچنان یک جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پُر از بخور خوشبوی بود؛ ۵۱ یک جونه گاو، یک قوچ و یک نربره یک ساله بلده قربانی سوختنی؛ ۵۲ یک تکه بلده

قُرْبانی گناه؛^{۵۳} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکّه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اِلِشْمَع باچه عمیهود بود.

^{۵۴} دَ روز هشتم، جَمَلِیَّیل باچه فدهصُور رهبرِ اولاده مَنسی هدیه تقدیم کد. ^{۵۵} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بود که یگ صد و سی مِثقال و زن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال و زن دَشت؛ و زن هر دُو شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود و هر دُوی اَزوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه بود؛ ^{۵۶} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده مِثقال و زن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۵۷} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۵۸} یگ تُکّه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۵۹} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکّه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه جَمَلِیَّیل باچه فدهصُور بود.

^{۶۰} دَ روز نهم، اَبیدان باچه جدعونی رهبرِ اولاده بنیامین هدیه تقدیم کد. ^{۶۱} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بود که یگ صد و سی مِثقال و زن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال و زن دَشت؛ و زن هر دُو شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود و هر دُوی اَزوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه بود؛ ^{۶۲} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده مِثقال و زن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۶۳} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۶۴} یگ تُکّه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۶۵} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکّه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اَبیدان باچه جدعونی بود.

^{۶۶} دَ روز دهم، اَخِیْعَرِ باچه عمیشدای رهبرِ اولاده دان هدیه تقدیم کد. ^{۶۷} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بود که یگ صد و سی مِثقال و زن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال و زن دَشت؛ و زن هر دُو شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود و هر دُوی شی پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه بود. ^{۶۸} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده مِثقال و زن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۶۹} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۷۰} یگ تُکّه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۷۱} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکّه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اَخِیْعَرِ باچه دان بود. ^{۷۲} دَ روز یازدهم، فَجَعِیَّیل باچه عکران رهبرِ اولاده اَشیر هدیه تقدیم کد. ^{۷۳} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بود که یگ صد و سی مِثقال و زن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال و زن دَشت؛ و زن هر دُو شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود و هر دُوی اَزوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه بود؛ ^{۷۴} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده مِثقال و زن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۷۵} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۷۶} یگ تُکّه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۷۷} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکّه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه فَجَعِیَّیل باچه عکران بود.

^{۷۸} دَ روز دوازدهم، اَخِیْرِعِ باچه عینان رهبرِ اولاده نَفْتالی هدیه تقدیم کد. ^{۷۹} هدیه اَزو یگ ظرفِ نُقرهیی بود که یگ صد و سی مِثقال و زن دَشت و یگ تَشتِ نُقرهیی که هفتاد مِثقال و زن دَشت؛ و زن هر دُو شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود و هر دُوی اَزوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غَلّه-و-دانه بود؛ ^{۸۰} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده مِثقال و زن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۸۱} یگ جونه گاو، یگ قُوچ و یگ نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سوختنی؛ ^{۸۲} یگ تُکّه بلده قُرْبانی گناه؛ ^{۸۳} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تُکّه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بلده قُرْبانی سلامتی. ای هدیه اَخِیْرِعِ باچه عینان بود. ^{۸۴} جَمَلِه هدیه ها بلده وَقْفِ کدونِ قُرْبانگاه از طرفِ رهبرایِ اِسْرَائِیل از روزی که او مَسَح شد اینی بود: دوازده ظرفِ نُقرهیی، دوازده تَشتِ نُقرهیی و دوازده جامکِ طَلایی. ^{۸۵} هر ظرفِ نُقرهیی یگ صد و سی مِثقال و هر تَشتِ نُقرهیی هفتاد مِثقال و زن دَشت که وزنِ تمامِ ظرفایِ نُقرهیی دُو هزار و چار صد مِثقال نُقره دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود. ^{۸۶} دوازده جامکِ طَلایی که پُر از بُخورِ خوشبوی بود، هر کدَم شی ده مِثقال دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس و زن دَشت که وزنِ تمامِ جامکِ هایِ طَلایی یگ صد و بیست مِثقال بود. ^{۸۷} پگ چارپایای که بلده قُرْبانی سوختنی آورده شُد، دوازده نرگاو،

دوازده قُوچ و دوازده نَرَبَرِه یگ ساله قد هدیه غَلَّه-و-دانه ازوا بُود؛ امچنان دوازده تُککه بلده قُربانی گناه. ^{۸۸} پگ چارپایای که بلده قُربانی سلامتی آورده شُدُد، بیست و چار نرگاو، شصت قُوچ، شصت تُککه و شصت نَرَبَرِه یگ ساله بُود. اینمی هدیه ها بلده وَقَف کدون قُربانگاه تقدیم شُد بعد از مَسَح شُدون شی.

^{۸۹} وختیکه موسی دَ خیمه مُلاقات داخل شُد تا قد خُداوند توره بگه، او یگ آواز ره شنید که از بله جای کِفاره از مینکل دُو کِروبی که دَ بله سرپوشِ صندوقِ شهادت قرار دَشت قد ازُو دَ گپ زدو شُد. دَمزی رقم خُداوند قد موسی توره گُفت.

آماده کدون چراغ ها

اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۲ "قد هارون گپ بزَن و دَزُو بگی: 'وختیکه چراغا ره آماده مونی، امو هفت چراغ باید طرفِ پیشِ رُوی چراغدان روشنی بدیه. ^۳ " پس هارون امو رقم کد: او چراغا ره رقمی قرار دَد که طرفِ پیشِ رُوی چراغدان روشنی بدیه، امو رقم که خُداوند دَ موسی امر کُدد. ^۴ ساختِ چراغدان از طِلّای چکشکاری شُدِه اینی رقم بُود: از پایه شی گِرِفته تا گُل های شی چکشکاری شُدُد و مُطابقِ نمونه بُود که خُداوند دَ موسی نشو دَدِه بُود. اَره، او چراغدان ره امو رقم جور کُدد. [‡]

پاک کدو و وَقَف کدون لایوا

^۵ خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ^۶ "لایوا ره از مینکلِ بنی اسرائیل جدا کده اونا ره پاک کُو. ^۷ بلده پاک کدون ازوا اینی کار ره انجام بدی: آوی ره که بلده پاک کدو آسته دَ بله ازوا پاش بدی؛ اونا باید موبای تمام جسم خُو ره قد تیغ کل کُنه و کالای خُو ره بُشویه و دَ امزی طریقه خودون ره پاک کُنه. ^۸ بعد ازُو اونا باید یگ جونه‌گاو ره بلده قُربانی سوختنی قد هدیه غَلَّه-و-دانه شی که از بهترین آردِ روغو گت شُدِه بَشِه گِرِفته بیره؛ و تُو ام یگ جونه‌گاوِ دیگه بلده قُربانی گناه بیره. ^۹ اوخته لایوا ره دَ پیشِ خیمه مُلاقات بیره و پگِ جماعتِ بنی اسرائیل ره جم کُو. ^{۱۰} وختیکه لایوا ره دَ حُضورِ خُداوند آوردی، بنی اسرائیل باید دستای خُو ره دَ سرِ لایوا بیله ^{۱۱} و هارون لایوا ره از طرفِ بنی اسرائیل دَ حُضورِ خُداوند دَ عنوان هدیه خاص تقدیم کُنه، تا اونا خدمتِ خُداوند ره دَ جای بیره. ^{۱۲} بعد ازُو لایوا دستای خُو ره دَ سرِ گاو ها بیله و هارون یگ شی ره دَ عنوان قُربانی گناه و دیگه شی ره دَ عنوان قُربانی سوختنی دَ خُداوند تقدیم کُنه تا بلده لایوا کِفاره شُنه. ^{۱۳} اوخته لایوا ره پیشِ رُوی هارون و باچه های شی ایسته کُو و اونا ره دَ عنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم کُو. ^{۱۴} دَ امزی رقم لایوا ره از مینکلِ بنی اسرائیل جدا کُو و اونا از مه موشه.

^{۱۵} بعد امزی چیزا لایوا میتنه داخلِ خیمه مُلاقات بوره و خدمت کُنه. اَره، تُو باید اونا ره پاک کنی و دَ عنوانِ هدیه خاص تقدیم کنی، ^{۱۶} چون از مینکلِ بنی اسرائیل اونا کاملاً دَز مه دَدِه شُدِه. ما اونا ره دَ عوضِ پگِ کسای که اولین تولیدِ رَحْم آسته، یعنی دَ عوضِ تمامِ اولباری های بنی اسرائیل بلده خود خُو گِرِفتم. ^{۱۷} اَره، تمامِ اولباری های بنی اسرائیل از مه یه، چی انسان بَشِه، چی حیوان. دَ امزو روز که پگِ اولباری ها ره دَ سرزمینِ مصر زَدَم، ما اونا ره بلده خود خُو تقدیس کُدم ^{۱۸} و لایوا ره دَ عوضِ پگِ اولباری های بنی اسرائیل گِرِفتم. ^{۱۹} ما لایوا ره از مینکلِ بنی اسرائیل دَ عنوانِ هدیه دَ هارون و باچه های شی دَدیم تا بلده بنی اسرائیل دَ خیمه مُلاقات خدمت کُنه و بلده ازوا کِفاره کُنه، تا دَ غَیتیکه بنی اسرائیل دَ نزدیکِ جایگاهِ مُقدَّسِ میبه، کُدم بلا دَ بله ازوا نیه."

^{۲۰} پس موسی و هارون و پگِ جماعتِ بنی اسرائیل تمامِ امزو چیزا ره قد لایوا انجام دَد؛ اَره، امو رقم که خُداوند دَ باره لایوا دَ موسی امر کُدد، امو رقم بنی اسرائیل قد ازوا کد. ^{۲۱} لایوا خودون ره پاک کد و کالا های خُو ره شُشت و

هارون اونا ره د عنوان هديه خاص د خداوند تقديم كد. اوخته هارون بلده ازوا كفاره كد تا اونا ره پاك كنه. ۲۲ بعد ازو لاويا داخل خيمه ملاقات رفت و د پيش هارون و باچه هاي شي خدمت خو ره شروع كد. امو رقم كه خداوند د باره لاويا د موسي امر كدد، اونا قد ازوا امو رقم كد.

۲۳ خداوند قد موسي گپ زده گف: ۲۴ "قانون بلده لاويا اينی آسته: اونا از بيست و پنج ساله و باله تر بايد د جم خدمتگارا شامل شده د خيمه ملاقات خدمت خو ره شروع كنه. ۲۵ و د پنجاه سالگی از جم خدمتگارا تقاعد كنه و ديگه خدمت نكنه. ۲۶ اونا ميتنه قد برارون خو د خيمه ملاقات كومك كنه، و له خودون شي نبايد خدمت ره انجام بديه. اينمی طريقه آسته كه بايد لاويا ره د وظيفه هاي ازوا تعيين كني."

دويمين عيد پصح و مقررات شي

۹ د ماه اول سال دوم، بعد از بر شدون بني اسرائيل از سرزمين مصر، خداوند د بيابون سينا قد موسي گپ زده گف: ۲ "بني اسرائيل بايد عيد پصح ره د وخت تعيين شده شي برگزار كنه. ۳ د روز چاردهم امزي ماه د غيت آفتو ششتو د زمان تعيين شده شي او ره برگزار كنيد؛ او ره د مطابق تمام احكام و مقررات شي برگزار كنيد." ۴ پس موسي د بني اسرائيل گف كه پصح ره برگزار كنه. ۵ و اونا پصح ره د روز چاردهم ماه اول د غيت آفتو ششتو د بيابون سينا برگزار كد. تمام چيزاي ره كه خداوند د موسي امر كدد، بني اسرائيل اونا ره د جاي آورد.

۶ دمرو غيت بعضي كسا د جنازه دست زده نجس شدد و نتست پصح ره د امرو روز برگزار كنه. پس اونا د امرو روز پيش موسي و هارون آمد ۷ و د موسي گف: "مو د وسيله جنازه انسان نجس شدد. پس چرا بايد از تقديم كدون قرباني بلده خداوند د وخت تعيين شده شي منع شني و قد ديگه بني اسرائيل تقديم نكني؟" ۸ موسي د جواب ازوا گف: "صبر كنيد تا بشنوم كه خداوند د باره شمو چي امر مونه."

۹ اوخته خداوند قد موسي گپ زده گف: ۱۰ "قد بني اسرائيل گپ بز و دزوا بگي: 'اگه كدم از شمو يا اولاده شمو د وسيله دست زدو د جنازه نجس شنه يا د سفر بشه، اونا ام ميتنه پصح ره بلده خداوند برگزار كنه؛ ۱۱ اونا د روز چاردهم ماه دوم د غيت آفتو ششتو باره پصح ره قرباني كنه و او ره قد نان فطير و سوزي تلخ بخوره. ۱۲ هيچ چيزي ازو ره تا صباح باقي نيله و يگ استغون شي ره ام ميده نكنه؛ اونا پصح ره مطابق تمام احكام شي برگزار كنه. ۱۳ ليكن اگه كسي كه پاك بشه و د سفر نبشه و از برگزار كدون پصح خودداری كنه، او نفر بايد از قوم خو قطع شنه؛ ازي كه او قرباني خداوند ره د وخت تعيين شده شي تقديم نكده، او نفر جزاي گناه خو ره مينگره. ۱۴ اگه يگ بيگنه د مينكل شمو زندگي مونه و ميخايه كه پصح ره بلده خداوند برگزار كنه، او بايد مطابق قانون و مقررات پصح عمل كنه. شمو بايد بلده بيگنه و اسرائيلي اصلي يگ قانون داشته بشيد."

اور آتشي

۱۵ د روزي كه جاياگه مقدس ايسته شد، اور جاياگه مقدس، يعني خيمه صندوق شهادت ره پوشند و از شام تا صبح د شكل آتش د بله خيمه باقي مند. ۱۶ اور دايم اينی رقم بود: د وخت روز خيمه ره مپوشند و د غيت شاو د شكل آتش معلوم موشد. ۱۷ هر وختيكه اور از بله خيمه باله موشد، بني اسرائيل کوچ موكد و د هر جايي كه اور ايسته موشد، اونا د امونجي خيمه ميبرد. ۱۸ د امر خداوند بني اسرائيل کوچ موكد و د امر خداوند خيمه ميبرد؛ هر چند روز كه اور د بله جاياگه مقدس ايسته موبود، اونا د خيمه گاه خو باقي منده کوچ نموكد. ۱۹ بعضي وختا اور بلده روزاي كلو د بله جاياگه مقدس ايسته مومند، و بني اسرائيل از امر خداوند اطاعت كده کوچ نموكد. ۲۰ و له بعضي وختا اور د بله جاياگه مقدس بلده روزاي كم ايسته مومند، باز ام بني اسرائيل کوچ نموكد؛ د امر خداوند اونا د خيمه گاه خو باقي مومند و د امر خداوند

کوچ مُوکد. ^{۲۱} یگو وخت اُور از شام تا صُبح ایسته مُومند و دَ وختِ صُبح باله مُوشُد، اوخته اونا ام کوچ مُوکد؛ چی شاو مُوبُود، چی روز، وختیکه اُور باله مُوشُد، اونا ام کوچ مُوکد. ^{۲۲} چی دُو روز، چی یگ ماه، چی روزای کلو، هرچی قس دیر که اُور دَ بله جایگاهِ مُقدّس ایسته مُومند، بنی اسرائیل ام اُموقس دیر دَ خیمه‌گاهِ حُو مُومند و کوچ مُوکد؛ ولے وختیکه اُور باله مُوشُد، اونا کوچ مُوکد. ^{۲۳} دَ امرِ خُداوند اونا خیمه میزد و دَ امرِ خُداوند کوچ مُوکد؛ اونا حکمِ خُداوند ره دَ مطابقِ چیزی که خُداوند دَ موسیٰ امر کُدد، دَ جای میورد.

دُو شیپورِ نُقره‌یی

۱ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ^۲ "بلده حُو دُو شیپورِ نُقره‌یی جور کُو؛ اونا ره از نُقره چکشکاری شده جور کُو؛ و اونا ره بلده کوی کدون جماعت و بلده کوچ ددون خیمه‌گاه استفاده کُو. ^۳ وختیکه هر دوی ازوا زده مُوشه، پگ جماعت باید دَ پیش ازتو دَ دان درگه خیمه ملاقات جم شنه. ^۴ لیکن اگه یگ شی زده مُوشه، اوخته تنها رهبرای یعنی کته کلونای طایفه های بنی اسرائیل دَ پیش تو جم شنه. ^۵ وختیکه آواز شیپور ره بلند-و-دراز بُر مُونید، خیمه‌گاه های که طرفِ شرقِ آسته باید کوچ کُنه. ^۶ وختیکه دفعه دوم آواز شیپور ره بلند-و-دراز بُر مُونید، خیمه‌گاه های که طرفِ جنوبِ آسته باید کوچ کُنه. بلده کوچ ددون ازوا باید آواز شیپور بلند-و-دراز بُر شنه. ^۷ بلده جم کدون جماعت باید شیپور بزینید، ولے آواز شیپور ره بلند-و-دراز بُر نکینید. ^۸ تنها باچه های هارون که پیشوا آسته باید شیپور ها ره بزنه. ای بلده شمو دَ تمام نسل های شمو یگ قانونِ دایمی آسته. ^۹ وختی شمو دَ سرزمین حُو دَ ضدِ دشمنونی که قد شمو دشمنی مُونه دَ جنگ مورید، شمو باید آواز شیپور ها ره بلند-و-دراز بُر کینید تا شمو دَ حضورِ خُداوند، خُدای حُو دَ یاد آورده شنید و از چنگِ دشمنای حُو نجات پیدا کینید. ^{۱۰} امچنان دَ روزای خوشی حُو، یعنی دَ عید ها و دَ اولِ ماه های حُو وختیکه قربانی های سوختنی و قربانی های سلامتی حُو ره تقدیم مُونید، آواز شیپور های نُقره‌یی ره بُر کینید تا اونا از طرفِ ازشمو دَ عنوانِ یادگاری دَ حضورِ خُدای شمو بشه. ما خُداوند، خُدای شمو آستُم."

کوچ کدو از بیابونِ سینا و ترتیب شی

^{۱۱} دَ بیستمین روزِ ماهِ دومِ سالِ دوم، ^a اُور از بله جایگاهِ صندوقِ شهادتِ † باله شد ^{۱۲} و بنی اسرائیل از بیابونِ سینا کوچ کده دَ سفر حُو ادامه دد تا وختیکه اُور دَ بیابونِ پاران ایسته شد. ^{۱۳} اونا بلده اولین دفعه دَ امرِ خُداوند که دَ وسیله موسیٰ شُد، کوچ کد. ^{۱۴} لشکر های خیمه‌گاهِ اولاده یهودا زیرِ بیرق حُو اول کوچ کد و سرکرده تمام لشکر نحشون باچه عمیناداب بُود. ^{۱۵} سرکرده لشکر طایفه اولاده یساکار نتنائیل باچه صوغر بُود ^{۱۶} و سرکرده لشکر طایفه اولاده زبولون ایاب باچه حیلون بُود.

^{۱۷} اوخته جایگاهِ مُقدّس تاه آورده شد و اولاده چرشون و اولاده میراری که جایگاه ره مُوبرد، کوچ کد.

^{۱۸} بعد ازوا لشکر های خیمه‌گاهِ اولاده رثوبین زیرِ بیرق حُو کوچ کد و سرکرده تمام لشکر ایصوور باچه شدیئور بُود.

^{۱۹} سرکرده لشکر طایفه اولاده شمعون شلومیعیل باچه صوری‌شُدای بُود ^{۲۰} و سرکرده طایفه اولاده جاد ایاساف باچه دعوییل بُود.

^{۲۱} اوخته قُهاتیا که چیزای مُقدّس ره مُوبرد، کوچ کد؛ و پیش از رسیدنِ ازوا لازم بُود که خیمه مُقدّس ایستلجی شنه.

^a ۱۰:۱۱ یعنی سالِ دوم بعد از بُر شُدونِ بنی اسرائیل از مصر.

† ۱۰:۱۱ خروج -۲۵:۲۱۲۲

۲۲ بعد ازوا لشکر های خیمه‌گاه اولاده افرایم زیر بیرق خو کوچ کد و سرکرده تمام لشکر ایشمع باچه عمیهود بود. ۲۳ سرکرده لشکر طایفه اولاده منسی جملیئیل باچه فدهصور بود ۲۴ و سرکرده لشکر طایفه اولاده بنیامین آیدان باچه جدعونی بود.

۲۵ و از پشت ازوا لشکر های خیمه‌گاه اولاده دان زیر بیرق خو کوچ کد که د آخر تمام خیمه‌گاه ها بود و سرکرده تمام لشکر آخیزر باچه عمیشدای بود. ۲۶ سرکرده لشکر طایفه اولاده اشیر فجعیئیل باچه عکران بود ۲۷ و سرکرده لشکر طایفه اولاده نفتالی آخیرع باچه عینان بود. ۲۸ ای بود ترتیب حرکت بنی اسرائیل قد لشکر های ازوا، وختیکه اونا کوچ کد. ۲۹ اوخته موسی د حوالب خسریه خو که باچه رعوییل میدانی بود گفت: "مو د امزو جای کوچ مونی که خداوند د باره شی دز مو گفت: 'ما او سرزمی ره دز شمو میدیم.' قد ازمو بیه و مو قد تو خوبی مونی، چراکه خداوند بلده اسرائیل وعده چیزای خوب ره دده. " ۳۰ مگم او د موسی گفت: "ما نمییم، بلکه پس د سرزمین خود خو و د پیش قومای خو مورم. " ۳۱ موسی گفت: "مو ره ایله نکو، چون تو بلد آستی که د بیابو مو د کجا خیمه بزنی و تو میتنی بلده ازمو چیم آلی بشی. " ۳۲ اگه قد ازمو بییی، هر خوبی ره که خداوند د حق ازمو کنه، امو خوبی ره مو ام د حق ازتو موکنی. " ۳۳ پس اونا از کوه خداوند کوچ کده سه روز سفر کد و صندوق عهد خداوند د امزی سفر سه روزه پیش پیش ازوا حرکت موکد تا یگ استراحتگاه بلده ازوا پیدا کنه. ۳۴ وختیکه اونا از خیمه‌گاه ری میوشد، اور خداوند د غیت روز د بله سر ازوا بود.

۳۵ هر وختیکه صندوق عهد حرکت موکد، موسی موگفت:

"آی خداوند، باله شو،

بیل که دشمنای تو تیت‌پرک شنه

و کسای که از تو بد موبره، از حضور تو دوتا کنه. "

۳۶ و هر وختیکه صندوق عهد ایشته موشد، او موگفت:

"آی خداوند، د پیش هزاران هزار اولاده اسرائیل پس بیه. "

شکایت بنی اسرائیل

۱ یگ زمان قوم اسرائیل د حضور خداوند د باره بدبختی خو شکایت کد؛ وختیکه خداوند او ره شنید قار-و-غضب شی غدر باله آمد و آتش خداوند د مینکل ازوا در گرفته بعضی حصه های لب خیمه‌گاه ره سوختند. ۲ اوخته مردم پیش موسی ناله-و-فریاد کد و موسی د پیش خداوند دعا کد و آتش گل شد. ۳ پس امو جای ره تبعیره^۱ نام کد، چراکه د اونجی آتش خداوند د مینکل ازوا در گرفت. ۴ یگ گروه بی‌بند-و-بار که قد بنی اسرائیل از مصر آمدد و د مینکل ازوا بود، هوس خوراکای مصر ره کد؛ اوخته بنی اسرائیل ام د چخرا کدو شد و گفت: "کی میتنه بلده مو گوشت بدیه که مو بخوری؟ ۵ د یاد مو آسته که ماهی ره د مصر مفت موخوردی و بادرنگ، خرپوزه، گدنه، پیاز و سیر ام دشتی. ۶ مگم آلی جان مو خشک شده و هیچ چیز ره نمینگری بغیر امزی «من». " ۷ «من» رقم تخم گشنیز بود و رنگ شی رقم شلیم درخت. ۸ مردم د گرد-و-بر مورفت و اونا ره جم کده قد دستاس میسید یا د اوغور موگفت، بعد ازو د منه دیگ ها جوش دده ازوا تکی ها جور موکد؛ و مزه شی رقم مزه تکی های روغنی بود. ۹ وختیکه شبنم د غیت شاو د بله خیمه‌گاه میششت، «من» ام قد ازو قتی موبارید.

^۱ ۱۱:۳ «تبعیره» یعنی «سوختگی».

۱۰ موسیٰ شنید که قوم اسرائیل هر کدم شی قد خانوار خو د دان درگه خیمه خو چخرا مونه. اوخته خداوند کلو قار شد و د نظر موسیٰ ام بد خورد. ۱۱ پس موسیٰ د خداوند گفت: "چرا خدمتگار خو ره د بدی گرفتار کدے؟ چرا نظر لطف تو د بِله مه قرار نگرift که بار پگ امزی قوم ره د بِله ازمه ایشتی؟ ۱۲ آیا پگ امزی قوم د کوره ازمه بود؟ آیا ما امیا ره زیدیم که دز مه موگی، اونا ره د بغل خو بگیر و رقمی که یگ دایه نلغِه شیرخور ره موبره، بیره؟ چی رقم ما اونا ره د سرزمینی که تو د بابه کلونای ازوا قسم خورده وعده کدی بیره؟ ۱۳ ما از کجا گوشت پیدا کنم که د پگ امزی قوم دیدیم؟ چون اونا چخرا کده د پیش مه مییه و موگیه: 'بلده ازمو گوشت بدی که بخوری!' ۱۴ ما تنهای خو نمیتنم که پگ امزی قوم ره تحمّل کنم، چون اونا بلده مه از حد کلو گزنگ آسته. ۱۵ اگه قد ازمه امی رقم رفتار مونی، ازی کده مره بکش؛ اگه نظر لطف تو د بِله مه آسته، مره نیل که بدبختی خو ره بنگرم."

انتخاب هفتاد رهبر

۱۶ پس خداوند د موسیٰ گفت: "هفتاد نفر از ریش سفیدای بنی اسرائیل ره که تو مینخشی و اونا ریش سفیدای قوم و سرکرده های ازوا آسته، د پیش ازمه جم کو؛ اونا ره د خیمه ملاقات بیر تا د اونجی قد ازتو ایسته شنه. ۱۷ ما تاه آمده د اونجی قد ازتو توره موگیم و از روحی که دز تو وجود دره گرفته د بِله ازوا ام میلم؛ و اونا بار امزی قوم ره قد ازتو قتی تحمّل مونه تاکه تو تنهای خو تحمّل نکنی. ۱۸ د قوم بگی: 'خودون ره بلده صباح تقدیس کنید، چون صباح شمو گوشت موخورید، چراکه شمو د حضور خداوند چخرا کده گفتید: 'کی میتنه بلده ازمو گوشت بدیه که مو بخوری؟ ازینجی کده مصر بلده مو خوب بود.' امزی خاطر خداوند دز شمو گوشت میدیه و شمو موخورید. ۱۹ شمو نه یگ روز، نه دو روز، نه پنج روز، نه ده روز و نه بیست روز گوشت موخورید، ۲۰ بلکه یگ ماه کامل، تا از پینی های شمو سر کنه و بد شمو شنه، چراکه شمو خداوند ره که د مینکل شمو آسته رد کدید و د حضور شی چخرا کده گفتید: 'چرا مو از مصر برو آمدی؟'" ۲۱ مگم موسیٰ گفت: "قومی که ما د مینکل شی آستیم، تنها شش صد هزار مرد جنگی آسته و تو موگی: 'ما اونا ره گوشت میدیم که یگ ماه کامل بخوره. ۲۲ آیا اوقس گله ها و رمه ها آسته که بلده ازوا کشته شنه؟ آیا پگ ماهیای دریا که بلده ازوا گرفته شنه، بلده ازوا بس مونه؟"

۲۳ خداوند د موسیٰ گفت: "آیا دست خداوند کوتاه شده؟ آلی تو مینگری که کلام مه د پیش چیم تو واقع موشه یا نه." ۲۴ پس موسیٰ برو آمده توره های خداوند ره د قوم گفت؛ و هفتاد نفر ریش سفیدای قوم ره جم کد و اونا ره د گرد-و-بر خیمه ایستلجی کد. ۲۵ اوخته خداوند د اور تاه آمده قد موسیٰ توره گفت و از روحی که د موسیٰ وجود دشت گرفته د بِله امزو هفتاد نفر ریش سفید قرار دد. امی که روح د بِله ازوا قرار گرفت، اونا د نبوت کدو شد؛ مگم بعد ازو اونا دیگه نبوت نکد.

۲۶ دمزو عیت دو نفر د خیمه گاه مند که نام یگ شی الداد و نام دیگه شی میداد بود و روح د بِله ازوا ام قرار گرفت. اونا د جمله امزو کسا بود که نام شی نوشته شد، لیکن اونا د پیش خیمه ملاقات نرفتند؛ باوجود ازو ام اونا د خیمه گاه نبوت کد. ۲۷ اوخته یگ نفر جوان د دیده رفت و د موسیٰ گفت: "الداد و میداد د خیمه گاه نبوت مونه!" ۲۸ یوشع باچه نون خدمتگار موسیٰ که یکی از مردای قابل اعتماد شی بود، گفت: "آی موسیٰ بادار مه، اونا ره منع کو." ۲۹ مگم موسیٰ دزو گفت: "آیا د جای ازمه تو بخیلی مونی؟ کشکه پگ قوم خداوند نبی موبود و خداوند روح خو ره د بِله ازوا قرار میدد." ۳۰ بعد ازو موسیٰ و ریش سفیدای اسرائیل پس د خیمه گاه آمد.

۱۱:۲۱ د جای «مرد جنگی» د زبون عبرانی «پیده» نوشته یه.

خداوند بودنه ها ره زبی مونه

۳۱ اوخته یگ باد از طرفِ خداوند آمد و بودنه ها ره از طرفِ دریا باله کده اورد و اونا ره د گرد-و-بر خیمه‌گاه پورته کد، تقریباً یگ روزه راه د ای طرف و یگ روزه راه د او طرف د چاردور خیمه‌گاه. اونا د اندازه د توغی د روی زمی بله د بله افتد. ۳۲ و قوم اسرائیل تمام امزو روز و شاو و تمام روز د یگه شی بودنه جم کد؛ کسی که کم جم کد ده بار خر جم کد. و اونا امو بودنه ها ره د چار طرف خیمه‌گاه بلده خو اوار کد تا خشک شنه. ۳۳ مگم گوشت هنوز د زیر دندونای ازوا بود و جویده نشد که آتش غضبِ خداوند د ضد قوم اسرائیل داغ شد و خداوند قوم ره د بلای غدر سخت گرفتار کد. ۳۴ امزی خاطر امو جای ره «قبروت هتاوه»^۳ نام کد، چون د امزو جای کسای ره دفن کد که هوس خوراکی مصر کد. ۳۵ و قوم اسرائیل از قبروت هتاوه د حصیروت کوچ کد و د امونجی مند.

شکایتِ مریم و هارون

۱۲ ۱ د اونجی مریم و هارون د ضد موسی بخاطر خاتونی که از مردم گوش گرفتند، توره گفت، چون او قد یگ خاتون کوشی توی کد. ۲ اونا گفت: «آیا خداوند تنها د وسیله موسی توره گفته؟ آیا او د وسیله ازمو ام توره نگفته؟» و خداوند ای توره ره شنید. ۳ موسی یگ آدم غدر حلیم-و-فروتن بود، حلیمتر از پگ مردمای روی زمی. ۴ بی‌بلغه خداوند د موسی و هارون و مریم گفت: «شمو هر سه بر شده د پیش خیمه ملاقات ببید.» و هر سه ازوا بر شده آمد. ۵ اوخته خداوند د یگ ستون اورتاه آمد و د دان درگه خیمه ایسته شده هارون و مریم ره کوی کد؛ و هر دوی ازوا پیش آمد. ۶ و خداوند گفت: «تورای مره بشنوید: اگه د مینکل شمو یگ نبی بشه، ما خداوند، خود ره د رویا بلده ازو ظاهر مونم و د خاو قد شی توره موگیم. ۷ مگم د باره خدمتگار مه موسی ایطور نیسته: او د تمام خانه مه وفادارترین آسته؛ ۸ قد ازو ما روی د روی و برملا توره موگیم، نه د رمز-و-راز؛ او شکل خداوند ره مینگره. پس شمو چطور نترسیدید که د ضد خدمتگار مه موسی توره گفتید؟» ۹ اوخته آتش غضبِ خداوند د ضد ازوا داغ شد و او رفت. ۱۰ و ختیکه اور از بله خیمه باله شد، مریم ره کولی گرفت و او رقم برف آلی سفید شد. و ختی هارون روی خو ره سون مریم کد، دید که او ره کولی گرفته؛ ۱۱ اوخته او د موسی گفت: «آه، بادار مه، ای گناه ره د حساب ازمو نگیر، چون مو از روی لوذگی امی گناه ره کدی. ۱۲ نیل که او رقم نلغه مرده بشه که و ختی از رحم آبه خو بر موشه نیم جسم شی شاریده آسته.» ۱۳ اوخته موسی د پیش خداوند ناله-و-زاری کده گفت: «خدا، لطفاً او ره شفا بدی.»

۱۴ خداوند د موسی گفت: «اگه آته شی د روی ازو تف میندخت، آیا بلده هفت روز او خجل نموبود؟ پس، بیل که بلده هفت روز د برون خیمه‌گاه بشه و بعد ازو میتنه دوباره داخل بوره.» ۱۵ پس مریم مدت هفت روز د برون خیمه‌گاه مند و قوم اسرائیل تا دوباره داخل آمدون مریم د سفر خو ادامه ندد. ۱۶ بعد ازو قوم از حصیروت کوچ کده د بیابون پاران خیمه زد.

جاسوسی از کنعان

۱۳ ۱ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲ «نفر ره بلده جاسوسی د سرزمین کنعان زبی کو، د سرزمینی که ما د بنی اسرائیل میدیم. از هر طایفه بابه کلونای ازوا یگ نفر ره زبی کو، نفری ره که د مینکل ازوا رهبر آسته.» ۳ پس موسی د امر خداوند اونا ره از بیابون پاران زبی کد که پگ ازوا رهبرای بنی اسرائیل بود. ۴ اینیا نام های ازوا آسته:

۳۴:۱۱ «قبروت هتاوه» یعنی «قبر های هوس». ^a ۱۲:۱ یعنی از مردم ایتوییا

- از طایفه رثوبین، شَمُوعَ باچه زَکُور؛
 ۵ از طایفه شِمعون، شافاط باچه حوری؛
 ۶ از طایفه یَهُودا، کالیب باچه یَقْنَه؛
 ۷ از طایفه یَساکار، یجال باچه یوسف؛
 ۸ از طایفه افرایم، هوشع باچه نُون؛
 ۹ از طایفه بنیامین، فَلَطی باچه رافو؛
 ۱۰ از طایفه زَبُولون، جدیئیل باچه سودی؛
 ۱۱ از طایفه یوسف، یعنی از طایفه مَنَسّی، جَدی باچه سوسی؛
 ۱۲ از طایفه دان، عمیئیل باچه جملی؛
 ۱۳ از طایفه آشیر، سئور باچه میکائیل؛
 ۱۴ از طایفه نَفتالی، نحبی باچه وُفسی؛
 ۱۵ و از طایفه جاد، جاوئیل باچه مکی.

۱۶ اینمیا نام های کسای بود که موسی بلده جاسوسی د سرزمین کنعان ریی کد. و موسی نام هوشع^a باچه نُون ره د یوشع^b تبدیل کد.

۱۷ وختیکه موسی اونا ره بلده جاسوسی د سرزمین کنعان ریی کد، او دزوا گُفت: "د جنوب امزو سرزمی رفته د کوهستو بر شنیید^{۱۸} و امو سرزمی ره توخ کُنید که چی رقم آسته: آیا مردمی که دز شی زندگی مونه قوی آسته یا ناتو، کم آسته یا کلو؟^{۱۹} و خود امزو سرزمی که اونا دز شی بود-و-باش دَره چی رقم معلوم موشه: خوبه یا بد؟ و شارای که اونا دز شی زندگی مونه، چی رقم آسته: بے دیواله یا دیوالدار؟^{۲۰} و زمین شی چی رقم آسته: حاصلخیز یا بوره؟ درخت دَره یا نه؟ باجرات بشید و از میوه امزو سرزمی گرفته بییرید." امو غیت فصل حاصل نو انگور بود.
 ۲۱ پس اونا سون باله رفته از بیابون صین تا رحوب که نزدیک لبو-حمات بود، د باره امزو سرزمی جاسوسی کد. ۲۲ اونا از جنوب امزو سرزمی رفته د جبرون رسید، د شاری که اخیمان، شیشای و تلمای اولاده عناق بود-و-باش دشت. جبرون هفت سال پیش از صوعن مصر آباد شد. ۲۳ بعد از اونا د دَره اشکول^c آمد و ازونجی یگ شاخچه ره که یگ خوشه انگور دشت کند و او ره د منه یگ خرچین که د بله یگ سوئه-چیو د سر شانه دو نفر بود قد یگ مقدار انار و انجیر گرفته آورد. ۲۴ امو جای بخاطر خوشه انگوری که بنی اسرائیل ازونجی کندد، دَره اشکول^d نام ایشته شد.

پس آمدون جاسوسا

۲۵ بعد از چل روز اونا از جاسوسی امزو سرزمی پس د جای خو رفت. ۲۶ اونا د پیش موسی و هارون و یگ جماعت بنی اسرائیل د قادش د بیابون پاران آمد و بلده ازوا و بلده پگ جماعت خبر آورده میوه امزو سرزمی ره ام دزوا نشو دد. ۲۷ اونا د موسی نقل کده گُفت: "د سرزمینی که مو ره ریی کدی، مو رفتی؛ واقعاً که دزو شیر و عسل جاری آسته، اینی ام میوه شی. ۲۸ مگم مردمای که د امزو سرزمی زندگی مونه قوی آسته و شارای شی دیوالدار و غدر کئه؛ علاوه ازی، مو اولاده عناق ره ام د اونجی دیدی. ۲۹ عمالیقیا د سرزمین جنوب زندگی مونه و حتیا و بیوسیا و اموریا د کوهستو بود-و-باش دَره؛ و کنعانیا د نزدیک دریای کئه^e و د بغل دریاچه اردن زندگی مونه."

^a ۱۳:۱۶ «هوشع» یعنی «او نجات میدیه». ^b ۱۳:۱۶ «یوشع» یعنی «خدوند نجات میدیه». ^c ۱۳:۲۳ اشکول یعنی خوشه. ^d ۱۳:۲۴ «اشکول» یعنی «خوشه». ^e ۱۳:۲۹ «دریای کئه» یعنی «دریای مدیترانه».

۳۰ اوخته کالیب مردُم ره دَ پیشِ مُوسیٰ آرام کد و گُفت: ”آماده شُنید که بوری و اُو ره تَصْرُف کنی، چُون کاملاً تَوَانایی شی ره دَری که دَ بِلَه اَزُو پیروز شُنی.“ ۳۱ لیکن نفرای که قد اَزُو رفتند گُفت: ”مو نَمیتنی که دَ ضِدِ امزُو مردُم بوری، چراکه اونا از مو کده قوی تر آسته.“ ۳۲ اوخته اُمُو نفرای که دَ باره امزُو سرزمی جاسوسی کُدد، اونا خبر بد ره دَ مینکل بَنی اسرائیل پَخش کده گُفت: ”سرزمینی که مو بلده جاسوسی دَ مَنه شی گشت-و-گُذار کدی، سرزمینی آسته که باشنده های خُو ره قُورت مونه؛ و پگِ مردُمای ره که مو دَ اُونجی دیدی، مردُمای قد بلند-و-کُته بُود. ۳۳ دَ اُونجی مو آدمای غولپیکر یعنی اولاده عَناق ره دیدی که اولاده مردُمای غولپیکر آسته؛^۳ و مو دَ برابرِ ازوا دَ نظر خُو رقم مَلَخ بُودی و دَ نظرِ ازوا ام اُمُو رقم معلوم موشدی.“

نِق نِق و شورشِ قَوْمِ إِسْرَائِيل

۱۴ اوخته پگِ جماعت دَ آوازِ بلند دَ فریاد کدو شد و مردُم اُمُو شاو کَلو چخرا کد. ۲ و پگِ بَنی اسرائیل دَ خِلافِ مُوسیٰ و هارون نِق نِق کد و تمامِ جماعت دَزوا گُفت: ”کشکه دَ سرزمینِ مِصر مومردی یا دَ امزی بیابو فوت موکدی! ۳ چرا خُداوند مو ره دَ امزُو سرزمی موبره تا مو دَ دَم شمشیر بُفتی و خاتونو و بچکیچای مو وُلجه گِرَفته شنه؛ آیا بلده مو بهتر نییه که پس دَ مِصر بوری؟“ ۴ پس اونا قد یگدیگه خُو گُفت: ”بیید که یگ سرکرده بلده خُو اِنْتِخاب کنی و پس دَ مِصر بوری.“

۵ اوخته مُوسیٰ و هارون دَ پیشِ تمامِ جماعتِ بَنی اسرائیل که جَم شُدُ رُوی دَ خاک اُفتد. ۶ و یوشع باچه نُون و کالیب باچه یَفْتَه که از جُمَله جاسوسا بُود و دَ سرزمینِ کِنعان رفتند، جاغه های خُو ره چک کد ۷ و قد تمامِ جماعتِ بَنی اسرائیل گپ زده گُفت: ”سرزمینی که مو بلده جاسوسی دَ مَنه شی گشت-و-گُذار کدی، یگ سرزمینِ کَلو خُوب آسته. ۸ اگه خُداوند از مو راضی بَشه، مو ره دَ امزُو سرزمی موبره و اُو ره دَ مَ میدیه، اُمُو سرزمی ره که دَ ز شی شیر و عسل جاری آسته. ۹ فقط اینی کار ره نَکُئید: دَ ضِدِ خُداوند شورشِ نَکُئید و از مردُمِ امزُو سرزمی ترس نَخورید، چُون اونا بلده مو رقم نان خوردو آلی آسته. تکیه‌گاهِ ازوا اونا ره ایله کده،^۹ لیکن خُداوند قد ازمو آسته. ازوا ترس نَخورید!“

۱۰ مگم پگِ جماعت مَوگُفت که اونا باید سنگسار شنه. دَ امزُو غَیت جلالِ خُداوند دَ خَیمه مَلاقات بلده پگِ بَنی اسرائیل ظاهر شد. ۱۱ و خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”تا کی ای قَوْم دَ مَه توهین مونه؟ و تا کی دَ مَه ایمان نَمیره، باوجودِ تمامِ مُعجزه های که ما دَ مینکل ازیا انجام دَدیم؟ ۱۲ ما امیا ره دَ مَرَضِ وُبا گِرِفْتار کده عاخ مُونم، لیکن از تو یگ قَوْم کُته تر و قوی تر ازوا دَ وجود میرم.“ ۱۳ مگم مُوسیٰ دَ خُداوند گُفت: ”اوخته مِصریا دَری باره مِیشنوه، چُون تو ای قَوْم ره قد قُدرت خُو از مینکل ازوا بُرو اُوردی، ۱۴ و اونا دَ باشنده های امزی سرزمی خبر میدیه. اونا شینیده که تو، ای خُداوند، دَ مینکل امزی قَوْم آستی؛ چُون تو ای خُداوند، رُوی دَ رُوی دیده شُدی و اُور تو دَ بِلَه امزیا قرار دَره؛ و تو دَ وختِ روز دَ سَتون اُور پیشِ پیشِ امزیا موری و دَ غَیت شاو دَ سَتون آتش. ۱۵ آلی اگه تو پگِ امزی قَوْم ره یگجای بُکُشی، مَلت های که شَهَرِت تو ره شینیده، حتماً مَوگیه: ۱۶ ازی که خُداوند نَتَنست اُمُو قَوْم ره دَ سرزمینی بُبره که قَسَم خوردد دَزوا میدیه، اونا ره دَ بیابو کُشت. ۱۷ پس آلی بیل که قُدرتِ خُداوند بزرگ بَشه، اُمُو رقم که گُفتدی: ۱۸ خُداوند دیر خَشم-و-قار و پُر از رَحمت آسته، بخشندِه گُناه ها و خطاها؛ لیکن مُجرِم ره هرگز بے جزا نَمیله و بخاطرِ گُناهِ آتِه‌گو از بچکیچا تا پُشتِ سِوَم و چارم اِنْتِقام میگیره. ۱۹ پس گُناهِ امزی قَوْم ره دَ مُطابِقِ رَحمتِ بزرگ خُو بَبُخش، اُمُو رقم که ای قَوْم ره از مِصر تا اِنجی ره بخشید.“

۹: ۱۴ دَ جای «تکیه‌گاهِ ازوا اونا ره ایله کده» دَ زبونِ عبرانی «سایه ازوا از سر ازوا رفته» نوشته یه.

۲۰ اوخته خُداوند گُفت: "مُطابقِ درخواستِ تُو ما اونا ره بخشیدم. ۲۱ مگم قَسَم دَ زندگی مه که تمامِ زمی از جلالِ خُداوند پُر موشه، ۲۲ پگِ امزُو مرَدَا که جلال و مُعجزه های مَره که دَ مَصِر و دَ بیابو انجام دُوم دید و باز ام مَره ده دَفعه اِمْتِحان کد و از اید مه نَشُد، ۲۳ رُوی امزُو سرزمی ره که بلده بابَه کلونای ازوا قَسَم خوردُم که دَزوا میدیم، نَمینگره. هیچ کدُم امزُو کسا که دَز مه توهین کده، اُو سرزمی ره نَمینگره. ۲۴ مگم خِدْمَتگار مه کالیب، ازی که روح شی ازوا فرق دَره و از مه کاملاً اِطَاعَت کد، ما اُو ره دَ سرزمینی که رفتُد داخلِ مُونُم و اولادِه اَزو وارثِ امزُو سرزمی موشه. ۲۵ آلی، ازی که عمالِیقیا و کِنَعانیا دَ دَره ها زندگی مونه، شُمو صَباح تاو خورده از راهِ دریای سُرُخ پس دَ بیابو کوچ کُنید. ۲۶ و خُداوند قد مَوسا و هارونِ گپ زده گُفت: ۲۷ "تا کی ای جماعتِ شَریر دَ خِلافِ مه نِق نِق مونه؟ ما نِق نِق بَنی اسرائیل ره که دَ خِلافِ مه نِق زده موره، شَنیدیم. ۲۸ دَزوا بگی که خُداوند مَوگیه: 'دَ زندگی مه قَسَم، امو چیزا ره که شُمو گُفتید و ما شَنیدیم، امو چیزا ره دَ حق شُمو انجام میدیم. ۲۹ جَسَدای شُمو دَ امزی بیابو موفته؛ پگِ حساب شده های شُمو، امو تعدادِ شُمو که بیست ساله و باله تر اَسْتید و دَ خِلافِ مه نِق نِق کدید، ۳۰ یگِ شُمو ام دَ امزُو سرزمی داخلِ نَموشید که ما قَسَم خوردُم که شُمو ره دَز شی جای-د-جای مُونُم، غَیر از کالیب باچه یَفَنه و یوشع باچه نُون. ۳۱ لیکن بچکیچای شُمو که گُفتید اونا وُلجه موشه، ما اونا ره دَمزُو سرزمی داخلِ مُونُم و اونا امو سرزمی ره که شُمو رد کدید، مینگره. ۳۲ مگم شُمو، جَسَد های شُمو دَ امزی بیابو موفته. ۳۳ بچکیچای شُمو چل سال دَ امزی بیابو سرگردو موشه و بخاطرِ بے و فایبی شُمو رَنج میکشه، تا زمانیکه جَسَد های شُمو دَ بیابو خاک شُنه. ۳۴ دَ مُطابقِ تعدادِ روزای که شُمو دَ امزُو سرزمی جاسوسی کدید، چل روز، بلده هر روز شُمو یگ سال جَزای گناه های خُو ره مینگرید، یعنی بلده چل سال؛ اوخته شُمو میدنید که مُخالفَتِ قد ازمه چی نَتیجه دَره. ۳۵ ما خُداوند گُفتیم و یقیناً ما ای ره دَ حق تمامِ امزی جماعتِ شَریر که دَ خِلافِ ازمه جَم شده انجام میدیم. امیا دَ امزی بیابو مومره و دَ امینجی خاک موشه. ۳۶ و مَرَدای که مَوسا اونا ره بلده جاسوسی امزُو سرزمی رَبی کدُد، امو کسا که پس اَمده خبرِ بد ره دَ باره امزُو سرزمی پَخش کدُد و پگِ جماعت ره وادار کدُد که نِق نِق کُنه، ۳۷ امو مَرَدَا که خبرِ ناگوار ره دَ باره امزُو سرزمی پَخش کدُد دَ وسبیلِه مَرَضِ وِبا دَ حَضُورِ خُداوند مُرد. ۳۸ لیکن تنها یوشع باچه نُون و کالیب باچه یَفَنه از جُمْلِه مَرَدای که بلده جاسوسی امزُو سرزمی رفتُد، زنده مند. ۳۹ وختیکه مَوسا امو تورا ره دَ بَنی اسرائیل گُفت، قَومِ اسرائیل کلو چخرا کد. ۴۰ اونا صَباح گاه باله شُد و دَ سِر کوه بُر شده گُفت: "اینه، مو حاضر اَسْتی. مو دَ امزُو جای موری که خُداوند دَز مو وعده کده، چُون مو گناه کدے." ۴۱ لیکن مَوسا گُفت: "چرا بسم از امرِ خُداوند سربچی مَونید؟ ای کار کامیاب نَموشه. ۴۲ دَ اُونجی نَرُوید، چراکه خُداوند قد شُمو نِیستَه؛ اگه نه، شُمو از پیشِ دُشمنای خُو شکست مَخورید، ۴۳ چُون عمالِیقیا و کِنَعانیا دَ اُونجی دَ دَم رُوی شُمو ایسته موشه و شُمو قد شمشیر کُشته شده موفتید؛ ازی که شُمو از پیروی خُداوند رُوی گردو شُدید، خُداوند دِیگه قد شُمو نِیستَه." ۴۴ باوجودِ ازی، اونا سرزوری کده دَ کوهستو بُر شُد، ولے صندوقِ عَهْدِ خُداوند و مَوسا از خیمه گاه بُر نَشُد. ۴۵ اوخته عمالِیقیا و کِنَعانیا که دَ امزُو کوهستو زندگی مُوکد تا اَمده اونا ره زَد و تا حُرما اونا ره تار-و-مار کد.

معلوماتِ کلوتر دَ باره مَقَرَاتِ قُرْبانی ها

۱ خُداوند قد مَوسا گپ زده گُفت: ۲ "قد بَنی اسرائیل گپ بَزَن و دَزوا بگی: 'وختی شُمو دَ سرزمینی داخلِ موشید که ما بلده بُود-و-باش دَز شُمو میدیم ۳ و شُمو یگ هدیه خاص بلده خُداوند از رمه یا گله خُو تقدیم مَونید، چی قُرْبانی سوختنی بَشه، چی قُرْبانی پوره کدون نَدَر، چی قُرْبانی داوطلبانه یا قُرْبانی عید های تعیین شده شُمو، تا خوشبُوی مَوردِ پَسندِ خُداوند بَشه، ۴ اوخته کسی که هدیه خُو ره تقدیم مونه باید یگ هدیه غَلّه-و-دانه از دَهَم حَصّه

۱۵

یگ ایفه^۵ بهترین آرد که قد چارم حصّه یگ هین^b روغو گت شده بشه ام د خُداوند تقدیم کنه. ^۵ علاوه ازی، چارم حصّه یگ هین شراب انگور ره د عنوان هدیه وچی کذنی قد قربانی سوختنی یا قربانی دیگه قد هر نرّره تقدیم کو. ^۶ بلده قوچ، یگ هدیه غلّه-و-دانه از دو دهم یگ ایفه^۷ بهترین آرد که قد سوم حصّه یگ هین^d روغو گت شده بشه تقدیم کو؛ ^۷ و د عنوان هدیه وچی کذنی سوم حصّه یگ هین شراب انگور بلده خوشبوی د خُداوند تقدیم کو. ^۸ و غیتیکه یگ نرگا و ره بلده قربانی سوختنی یا بلده قربانی پوره کدون نذر و یا بلده قربانی سلامتی د خُداوند تقدیم مونی، ^۹ اوخته قد نرگا و یگ هدیه غلّه-و-دانه از سه دهم یگ ایفه^{۱۰} بهترین آرد که قد نصف یگ هین^f روغو گت شده بشه تقدیم کو؛ ^{۱۰} و بلده هدیه وچی کذنی شی نصف یگ هین شراب انگور ره تقدیم کو تا یگ هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند خُداوند بشه.

^{۱۱} امی چیزا باید بلده هر نرگا، هر قوچ، هر نرّره و هر بز انجام دده شنه. ^{۱۲} د مطابق تعدادی که تقدیم مونی، امی کار ره بلده هر کدم ازوا انجام بدید. ^{۱۳} هر اسرائیلی اصلی که هدیه خاص د عنوان خوشبوی بلده خُداوند تقدیم مونه، باید امی چیزا ره د امزی طریقه انجام بدیه. ^{۱۴} و اگه یگ بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه یا د مینکل شمو باشنده دایمی آسته و میخایه هدیه خاص د عنوان خوشبوی بلده خُداوند تقدیم کنه، باید امو کار ره انجام بدیه که شمو انجام میدید. ^{۱۵} بلده تمام جماعت یگ قانون آسته، ام بلده شمو و ام بلده باشنده های بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه؛ یگ قانون دایمی د تمام نسل های شمو. شمو و بیگنه گو د حضور خُداوند یگ رقم آستید. ^{۱۶} بلده از شمو و بلده بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه یگ شریعت و یگ حکم آسته.”

^{۱۷} خُداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۱۸} ”قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: ‘وختی د سرزمینی که ما شمو ره دز شی موبرم داخل شدید ^{۱۹} و از حاصل امزو سرزمی خوردید، شمو باید یگ هدیه بلند کذنی د خُداوند تقدیم کنید. ^{۲۰} شمو از خمیر اول خو یگ بکی ره د عنوان هدیه بلند کذنی تقدیم کنید؛ رقمی که هدیه بلند کذنی ره از خرموجای تقدیم مونی، او ره ام امو رقم تقدیم کنید. ^{۲۱} د تمام نسل های خو شمو باید از خمیر اول خو هدیه بلند کذنی ره د خُداوند تقدیم کنید. ^{۲۲} لیکن اگه شمو نافامیده خطا کده یگ امزی احکام ره که خُداوند د موسی گفته، د جای نیرید، ^{۲۳} یعنی هر چیزی ره که خُداوند د وسیله موسی دز شمو امر کده، از روزی که خُداوند دز شمو حکم کد و بعد ازو د نسل های شمو، ^{۲۴} و ای کار نافامیده بشه و جماعت خبر ندشته بشه، اوخته یگ جماعت باید یگ نرگا و ره بلده قربانی سوختنی د عنوان خوشبوی د خُداوند قد هدیه غلّه-و-دانه و هدیه وچی کذنی شی د مطابق مقررات تقدیم کنه و یگ نکه ره ام بلده قربانی گناه. ^{۲۵} و پیشوا بلده تمام جماعت بنی اسرائیل کفاره کنه و اونا بخشیده موشه، چراکه امو کار نافامیده انجام شده و اونا قربانی خو ره د عنوان هدیه خاص د خُداوند و قربانی گناه خو ره بلده خطای خو د حضور خُداوند تقدیم کده. ^{۲۶} یگ جماعت بنی اسرائیل و بیگنه که د مینکل ازوا زندگی مونه، بخشیده موشه، چراکه تمام مردم د امزی خطا شامل بوده.

^{۲۷} اگه یگ نفر نافامیده خطا کنه، اوخته او باید یگ بز ماده یگ ساله ره د عنوان قربانی خطا تقدیم کنه. ^{۲۸} و پیشوا بلده امزو کس که نافامیده خطا کده، د حضور خُداوند کفاره کنه؛ وختیکه بلده شی کفاره شد، او بخشیده موشه. ^{۲۹} بلده کسی که نافامیده گناه کنه، چی باشنده اصلی اسرائیل بشه و چی بیگنه که د مینکل شمو زندگی مونه، یگ قانون آسته. ^{۳۰} مگم کسی که از روی مغروری گناه کنه، چی اسرائیلی اصلی بشه، چی بیگنه، او د ضد خُداوند کار کفرآمیز کده. او نفر باید از منّه قوم خو عاخ شنه. ^{۳۱} ازی که او کلام خُداوند ره خار-و-حقیر حساب کده و حکم شی ره میده کده، او نفر حتماً باید از منّه قوم خو عاخ شنه و سزای گناه شی د بله ازو باقی مومنه.”

^a ۱۵:۴ دهم حصّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^b ۱۵:۴ چارم حصّه یگ هین تقریباً یگ لیتر موشه. د آیه ۵ عین چیز آسته. ^c ۱۵:۶ دو دهم یگ ایفه تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^d ۱۵:۶ سوم حصّه یگ هین تقریباً ۱.۳ لیتر موشه؛ د آیه ۷ عین چیز آسته. ^e ۱۵:۹ سه دهم یگ ایفه تقریباً چار و نیم کیلوگرام موشه. ^f ۱۵:۹ نصف یگ هین تقریباً دو لیتر موشه. د آیه ۱۰ عین چیز آسته.

جَزای کسی که مُقَرراتِ روزِ آرامِ ره میده مونه

۳۲ وختیکه بنی اسرائیل د بیابو بُود-و-باش دشت، اونا یگ آدم ره دید که د روزِ آرام هیژم جم مُوکد. ۳۳ اوخته امو کسای که او ره د هیژم جم کدو دیدد، او ره د پیشِ موسی و هارون و پگِ جماعت آورد. ۳۴ و اونا او ره د بندی‌خانه آندخت، چون هنوز فیصله نشُد که قد ازو چیز کار شه.

۳۵ اوخته خُداوند د موسی گُفت: "ای آدم باید کُشته شه؛ پگِ جماعت باید او ره د برونِ خیمه‌گاه سنگسار کُنه." ۳۶ پس تمامِ جماعت او ره از خیمه‌گاه برو برده سنگسار کد و او کُشته شد، امو رقم که خُداوند د موسی امر کُدد.

۳۷ بعد ازو خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۳۸ "قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بگی که بلده گوشه های دامون کالاهای خُو تُوپک ها جور کُنه، اونا و نسل های ازوا؛ و جُوغِ لاجوردی رنگ ره د تُوپکِ هر گوشه دامون کوک کُنه. ۳۹ امی تُوپک ها بلده ازی آسته که شُمو اونا ره بنگرید و تمام احکامِ خُداوند ره د یاد آورده د جای بیرید و از خواهشاتِ دل و چیمای خُو پیروی نکنید و گُمره نشنید. ۴۰ پس شُمو باید تمام احکامِ مَره د یاد آورده د جای بیرید و بلده خُداي خُو مُقَدَّس بشید. ۴۱ ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتُم که شُمو ره از سرزمینِ مصر برو آوردُم تا خُداي شُمو بَشُم. اَره، ما خُداوند، خُداي شُمو اَسْتُم."

یاغیگری قورح، داتان و ابیرام

۱۶ یگ روز قورح باچه یصهار اولاده قُهاات باچه لای قَد داتان و ابیرام باچه های ایاب و اون باچه فالت اولاده رثوبین نفر ره گِرِفْتَه ۲ د رُوی موسی خیست؛ بعضی بنی اسرائیل، یعنی دُوصد و پنجاه نفر از رهبرای جماعت که اعضای اِنْتِخاب شده شورا و نفرای نامتو بود ام قد ازوا قتی بود. ۳ اونا د ضِدِ موسی و هارون جم شد و دزوا گُفت: "شُمو از حد کلو خود ره کته کته مُونید! پگِ جماعت مُقَدَّس آسته، هر کدم شی که بشه؛ و خُداوند د مینکل ازوا آسته. پس شُمو چرا خود ره د بله جماعتِ خُداوند کته کته مُونید؟" ۴ وختیکه موسی ای توره ره شنید رُوی د خاک اُفتد ۵ و قد قورح و پگِ همدستای شی گپ زده گُفت: "صباح‌گاه خُداوند دز شُمو نشو میدیه که کدم کس دزُو تعلق دره و کی مُقَدَّس آسته و کی ره میله که دز شی نزدیک شه؛ کسی ره که او اِنْتِخاب کُنه، امو نفر ره میله که دز شی نزدیک شه. ۶ پس ای قورح، تُو و پگِ همدستای تُو اینی کار ره کُنید: آتشدان ها ره بگریید ۷ و صباح د خُصُورِ خُداوند د مَنه ازوا آتش آندخته د بله شی بخورِ خوشبوی بندزید. اوخته مَردي ره که خُداوند اِنْتِخاب کُنه، امو مُقَدَّس آسته. ای اولاده لای، شُمو از حد کلو خود ره کته کته مُونید."

۸ اوخته موسی د قورح گُفت: "ای اولاده لایا، بشنوید! ۹ آیا ای د نظر شُمو یگ گپ کم آسته که خُداي اسرائیل شُمو ره از جماعتِ اسرائیل جدا کد تا شُمو ره بیله که دز شی نزدیک شنید و تا د جایگاهِ خُداوند وظیفه انجام بدید و د پیشِ جماعت ایسته شده بلده ازوا خِدْمَت کُنید؟ ۱۰ او دز تُو و پگِ پراون لای تُو اجازه دد که دز شی نزدیک شنید؛ آیا میخاهی پیشوایی ره ام بگیری؟ ۱۱ امزی خاطر، تُو و پگِ همدستای تُو د خِلَافِ خُداوند یگجای شُدید، نه د خِلَافِ هارون! هارون چی بشه که شُمو د ضِدِ اَزُو نِق نِق کُنید؟"

۱۲ و موسی پُشتِ داتان و ابیرام باچه های ایاب نفر ری کد. مگم اونا گُفت: "مو نمیی! ۱۳ آیا ای کم آسته که مو ره از سرزمینی که دزُو شیر و غسل جاری بود بر کده آوردی تا مو ره د امزی بیابو نابود کُنی، که آلی میخاهی خود ره د بله مو حُکمران ام جور کُنی؟ ۱۴ علاوه ازی، تُو مو ره د سرزمینی که از شی شیر و غسل جاری آسته داخل نکدی و زمینا و باغ های انگور ره ام د عِنوانِ مُلْکِیْت دز مو نَددی. آیا تُو د چیمای امزی مردُما خاک پاش میدی؟" ۱۵ اوخته موسی

عَدْر قَار شُد و دَ خُدَاوند گُفْت: "هدیه های ازوا ره قَبُول نَکُو. ما حتی یگِ اَلَاغ ام ازوا نَگِرِفْتیم و دَ هِیچ کُدَم ازوا ضَرَر نَرسَندیم."

۱۶ و مُوسَى دَ قورَح گُفْت: "تُو و پَگِ هَمَدِستای تُو صَبَاح دَ حُصُورِ خُدَاوند حَاضِر شُنید، تُو و اُونَا و هَارُون. ۱۷ و هر کُدَم شُمُو آتَشْدان خُو ره گِرِفْتِه دَ مَنِه شی بُوخُورِ خُوشبُوی بِنَدَزید و هر کُدَم شُمُو آتَشْدان خُو ره دَ حُصُورِ خُدَاوند بَیَرید، تَمَام دُو صَد و پَنجَاه آتَشْدان ره. تُو و هَارُون ام، آتَشْدان خُو ره بَیَرید،" هر کس از خود خُو ره. ۱۸ پس هر کس آتَشْدان خُو ره گِرِفْت و دَ مَنِه ازوا آتَش ایشته دَ بِلِه ازوا بُوخُورِ خُوشبُوی آندخت و دَ دَانِ دَرگِه حَیمِه مُلَاقَات قَد مُوسَى و هَارُون ایسته شُد. ۱۹ اوخته قورَح تَمَام جَمَاعَت ره دَ خِلَاف مُوسَى و هَارُون دَ دَانِ دَرگِه حَیمِه مُلَاقَات جَم کَد. و جَلَالِ خُدَاوند دَ پَگِ جَمَاعَت ظَاهِر شُد.

۲۰ و خُدَاوند قَد مُوسَى و هَارُون گَپ زَدِه گُفْت: ۲۱ "خود ره امزی جَمَاعَت جَدَا کُنید تا ما آمیا ره دَ یگِ لَحْظَه نَابُود کُنَم." ۲۲ مَگَم مُوسَى و هَارُون رُوی دَ خَاک اُفْتَدِه گُفْت: "آی خُدَا، که خُدَای روح های پَگِ بَشَر آستی، آیا وختی یگِ نفر گُناه کُنِه، دَ بِلِه پَگِ جَمَاعَت قَار مُوشی؟"

۲۳ خُدَاوند قَد مُوسَى گَپ زَدِه گُفْت: ۲۴ "دَ جَمَاعَت بُوگی که 'از گِرَد-و-بَرِ حَیمِه قورَح، دَاتَان و اَبیرَام دُور شُنید." ۲۵ اوخته مُوسَى بالِه شُدِه دَ پِیشِ دَاتَان و اَبیرَام رَفْت و رِیشِ سَفیدایِ اِسْرَائیلِ اَز پُشتِ اَزُو رَفْت. ۲۶ و مُوسَى دَ جَمَاعَت گُفْت: "از حَیمِه های امزی آدَمایِ شَریرِ دُور شُنید و دَ چِیزایِ که ازوا آسْتِه دِست نَزید، اگِه نَه بَخَاطِرِ پَگِ گُناه های ازوا شُمُو ام نَابُود مُوشید." ۲۷ پس اُونَا از گِرَد-و-بَرِ جَای بُوْد-و-بَاشِ قورَح، دَاتَان و اَبیرَام دُور شُد. اوخته دَاتَان و اَبیرَام بَرُو اَمَدِه قَد خَاثُونُو، بَچِکِیچَا و نِلغِه گُون خُو دَ دَانِ دَرگِه حَیمِه های خُو ایسته شُد. ۲۸ اوخته مُوسَى گُفْت: "دَ اِینِی طَرِیق شُمُو مِیْدَنید که خُدَاوند مَرِه رِیی کَدِه تا پَگِ امزی کَارَا ره اَنجَام بَدِیم و ما امی کَارَا ره اَز دِلِ خود خُو نَکَدیم: ۲۹ اگِه امی آدَمَا دَ مَرگِ عَادی بُمَرِه که تَمَامِ اِنسَان ها مُمُورِه و چِیزی که دَ بِلِه پَگِ اِنسَان ها وَاقِع مُوشِه، دَ بِلِه امزِیا ام وَاقِع شُنِه، اوخته خُدَاوند مَرِه رِیی نَکَدِه. ۳۰ لَیکِن اگِه خُدَاوند یگِ چِیزِ نَوِ نِشو بَدِیه و زَمی دَانِ خُو ره وَاز کَدِه امی نَفْرَا ره قَد تَمَامِ چِیزایِ که دَرِبا تَعَلُقِ دَرِه قُورَت کُنِه و آمیا زَنَدِه دَ گُور بُورِه، اوخته بَدَنید که ای آدَمَا دَ خُدَاوند تَوَهین کَدِه."

۳۱ امی که مُوسَى اَز گُفْتُونِ امزی توره ها خَلَاص شُد، زَمی دَ زِیرِ پایِ ازوا چَک شُد؛ ۳۲ و زَمی دَانِ خُو ره وَاز کَدِه اُونَا و خَاثَوَارایِ ازوا ره و پَگِ نَفْرَایِ قورَح ره قَد تَمَامِ مَال-و-دَاراییِ ازوا قُورَت کَد. ۳۳ پس اُونَا قَد پَگِ دَار-و-نَدَار خُو زَنَدِه دَ گُور رَفْت و چَگی زَمی دَ بِلِه ازوا بَسْتِه شُد؛ و اُونَا اَز مِینَکَلِ جَمَاعَت نَابُود شُد. ۳۴ پَگِ اِسْرَائیلی های که دَ چَارطَرَفِ ازوا بُوْد، صَدَایِ چِیغ-و-شُورِ ازوا ره شَنِیدِه دُوتا کَد، چُون اُونَا گُفْت: "نَشْنِه که زَمی مو ره ام قُورَت کُنِه." ۳۵ بَعْدِ اَزُو یگِ آتَشِ اَز حُصُورِ خُدَاوند اَمَد و اَمُو دُوصَد و پَنجَاه نَفْر ره که دَرُو بُوخُورِ خُوشبُوی تَقْدِیم مَکَد، سوختند.

۳۶ اوخته خُدَاوند قَد مُوسَى گَپ زَدِه گُفْت: ۳۷ "دَ اِلْعَازَارِ بَاچِه هَارُون پِیشُوا بُوگی که آتَشْدان ها ره اَز مَنِه اَلَنگِه آتَشِ گِرِفْتِه بَر کُنِه و آتَشِ ازوا ره اُو سُو پُورْتِه کُنِه، چِرَاکِه اُونَا مُقَدَّس آسْتِه. ۳۸ آتَشْدان های امزی نَفْرَا ره که گُناه کَد و دَ قِیَمَتِ جَانِ اَزِیا تَمَام شُد بَگِیَرید و ازوا تَخْتِه های چَکْشَکَاری شُدِه بَلَدِه پُوشِشِ قُربَانگَاه جُور کُنید، چُون اُونَا دَ حُصُورِ خُدَاوند اُورْدِه شُدِه و مُقَدَّس آسْتِه. اَمُو تَخْتِه ها بَایْد بَلَدِه بَنیِ اِسْرَائیلِ یگِ نَمُونِه عِبْرَتِ بَشِه." ۳۹ پس اِلْعَازَارِ پِیشُوا آتَشْدان های بَرُونِزی ره که دَ وَسِیْلِه نَفْرَایِ سُوخْتِه اُورْدِه شُد، گِرِفْت و اُونَا چَکْشَکَاری شُدِه بَلَدِه قُربَانگَاه یگِ پُوشِ جُور شُد. ۴۰ تا بَلَدِه بَنیِ اِسْرَائیلِ یَاَدگَار بَشِه که هِیچ نَفْر، غَیرِ اَز اَوْلَادِه هَارُون نَزْدِیکِ نَشْنِه تا بُوخُورِ خُوشبُوی دَ حُصُورِ خُدَاوند تَقْدِیم کُنِه؛ نَشْنِه که رَقَمِ قورَح و هَمَدِستایِ شی نَابُود شُنِه. پس اَمُو رَقَمِ که خُدَاوند دَ وَسِیْلِه مُوسَى دَ اِلْعَازَارِ اَمَر کَد، اُو اَنجَام دَد.

۴۱ صَبَاحِ امْرُؤِ رُوزِ پَگِ جَمَاعَتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ دَ خِلَافِ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ نِقِ نِقِ كَدَه كُفْت: "شُمُو قَوْمِ خُدَاوند رِه كُشْتِيد." وختیکه جماعت دَ خِلَافِ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ جَم شُد، اُونَا سُونِ خَیمِه مَلَاقاتِ تاو خورد و دید که اُورِ خَیمِه رِه پوشند و شکوه-و-جلالِ خُدَاوند ظاهر شُد. ۴۳ اوخته مُوسَىٰ وَ هَارُونَ دَ پِیشِ رُویِ خَیمِه مَلَاقاتِ اَمَد ۴۴ وَ خُدَاوند قَدِ مُوسَىٰ کَپِ زَدَه كُفْت: ۴۵ "از مینکلِ امزیِ جماعتِ دُورِ شَنید تا اُونَا رِه دَ یِگِ لِحظِه نَابُودِ کَنَم." مَگَمِ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ رُویِ دَ خَاکِ اُفَتَد. ۴۶ وَ مُوسَىٰ دَ هَارُونَ كُفْت: "آتَشْدانِ خُو رِه بَگیرِ وَ از آتَشِ قُربانگاهِ دَ مَنِه شِیِ پورته کده بُوخورِ خوشبُویِ دَ بِلِه شِیِ بِنْدَزِ وَ دَ زُودِیِ سُونِ جَمَاعَتِ رِفْتِه بِلَدِه ازوا کِفاره کُو، چَراکه قار-وَ-عَصَبِ خُدَاوندِ دَ بِلِه ازوا اَمَدِه وَ مَرَضِ وُبا شُرُوعِ شُدِه." ۴۷ پَسِ هَارُونَ اَمُو رَقَمِ کِه مُوسَىٰ دَزِ شِیِ كُفْت، آتَشْدانِ رِه گِرِفْتِه دَ مینکلِ جَمَاعَتِ دَ ویدِ وَ دیدِ کِه مَرَضِ وُبا دَ مینکلِ مَرْدُمِ شُرُوعِ شُدِه. پَسِ اُو بُوخورِ خوشبُویِ رِه دَ بِلِه آتَشِ اَنَدَخْتِ وَ بِلَدِه قَوْمِ کِفاره کَد. ۴۸ اُو دَ بَینِ مَرْدِه هَا وَ زِنْدِه هَا ایستِه شُدِ وَ مَرَضِ وُبا بِنَدِ شُد. ۴۹ تَعْدَادِ کَسایِ کِه دَ وَسِیلِه مَرَضِ وُبا مَرْدِ، چارده هزار وَ هفت صد نفر بُوَد، بَعِیرِ از کَسایِ کِه دَ مَوْضُوعِ قورِحِ نَابُودِ شُد. ۵۰ اوخته هَارُونَ دَ پِیشِ مُوسَىٰ دَ دَانِ دَرگِه خَیمِه مَلَاقاتِ پَسِ اَمَدِ، چُونِ مَرَضِ وُبا بِنَدِ شُدَد.

تِیاقِ هَارُونَ شِگوفِه مُونِه

۱۷ و خُدَاوند قَدِ مُوسَىٰ کَپِ زَدَه كُفْت: ۲ "قَدِ بَنِي إِسْرَائِيلِ توره بُوگی وَ ازوا تِیاقِ بَگیرِ، از هر خَانَوَارِ بابِه کَلونَا یِگِ تِیاقِ کِه از پَگِ رِهبرایِ خَانَوَارِ بابِه کَلونایِ ازوا دوازده تِیاقِ شُنِه؛ نامِ هر کَسِ رِه دَ بِلِه تِیاقِ شِیِ نُوشتِه کُو. ۳ نامِ هَارُونَ رِه دَ بِلِه تِیاقِ لَایِ نُوشتِه کُو، چُونِ بِلَدِه کِئِه هر خَانَوَارِ بابِه کَلونایِ ازوا بایدِ یِگِ تِیاقِ بَشِه. ۴ وَ اُونَا رِه دَ خَیمِه مَلَاقاتِ دَ پِیشِ رُویِ صِنْدُوقِ عَهْدِ بیلِ، دَ جاییِ کِه ما قَدِ شُمُو توره مُوکِیمِ. ۵ اوخته کَسیِ رِه کِه ما اِنْتِخابِ مُونُمِ تِیاقِ شِیِ شِگوفِه مُونِه. دَ امزیِ رَقَمِ ما نِقِ نِقِیِ رِه کِه بَنِي إِسْرَائِيلَ دَ خِلَافِ شُمُو مُونِه از حُضُورِ خُو بِنَدِ مُونُمِ." ۶ پَسِ مُوسَىٰ قَدِ بَنِي إِسْرَائِيلِ توره كُفْتِ وَ پَگِ رِهبرایِ ازوا بِلَدِه اَزُو تِیاقِ هایِ خُو رِه دَد، از هر رِهبرِ یِگِ تِیاقِ دَ مُطابِقِ خَانَوَارِ بابِه کَلونایِ ازوا بُوَد، جُمْلِه دوازده تِیاقِ؛ وَ تِیاقِ هَارُونَ اَمِ دَ مینکلِ ازوا بُوَد. ۷ اوخته مُوسَىٰ تِیاقِ هَا رِه دَ حُضُورِ خُدَاوندِ دَ خَیمِه صِنْدُوقِ شَهَادَتِ ایشْت. ۸ صَبَاحِ امْرُؤِ رُوزِ وَختیکه مُوسَىٰ دَ خَیمِه عَهْدِ داخِلِ شُد، دیدِ کِه تِیاقِ هَارُونَ کِه بِلَدِه خَانَوَارِ لَایِ بُوَد شِگوفِه کَد؛ اُو پِنْدُوقِ کَدِه شِگوفِه کَدَدِ وَ بادامِ رَسیدِه اُورَدَد. ۹ اوخته مُوسَىٰ پَگِ تِیاقِ هَا رِه از حُضُورِ خُدَاوندِ دَ پِیشِ تَمَامِ بَنِي إِسْرَائِيلِ بَرُو اُورَدِ وَ اُونَا تِیاقِ هَا رِه تُوخِ کَدِ وَ هر کَسِ تِیاقِ خُو رِه گِرِفْت.

۱۰ وَ خُدَاوندِ دَ مُوسَىٰ كُفْت: "تِیاقِ هَارُونَ رِه دَ پِیشِ رُویِ صِنْدُوقِ شَهَادَتِ پَسِ بیلِ تا دَ عِنوانِ نَمُونِه عِیرتِ بِلَدِه مَرْدَمایِ سَرکَشِ نِگاهِ شُنِه؛ وَ تاکه نِقِ نِقِیِ ازوا کِه دَ خِلَافِ اَزْمِه یِه بِنَدِ شُنِه، نَشُنِه کِه اُونَا بُمَرِه." ۱۱ پَسِ مُوسَىٰ اَمُو رَقَمِ کَدِ وَ چِیزِیِ رِه کِه خُدَاوندِ دَزِ شِیِ اَمَرِ کَدَد، دَقِیقِ اَمُو رَقَمِ اِنجامِ دَد.

۱۲ اوخته بَنِي إِسْرَائِيلَ دَ مُوسَىٰ عَرَضِ کَدِه كُفْت: "اینِه، مو نیست وَ نَابُودِ مَوْشِیِ! اَرِه، پَگِ مو نَابُودِ مَوْشِیِ! ۱۳ هر کَسیِ کِه دَ جایگاهِ خُدَاوندِ نَزْدِیکِ مَوْشِه مَوْمَرِه. آیا پَگِ مو بایدِ بُمَرِ؟"

وَظِیفِه پِیشِوایِ وَ لَایِ

۱۸ خُدَاوندِ دَ هَارُونَ كُفْت: "تُو وَ باچه هایِ تُو وَ خَانَوَارِ بابِه کَلونِ تُو قَدِ تُو قَتِیِ بِلَدِه هر خَطایِ کِه مَرَبُوطِ جایگاهِ مَقَدَّسِ بَشِه جَوابگوئیِ اَسْتِيد؛ علاوه اَزِیِ، تُو وَ باچه هایِ تُو بِلَدِه هر خَطایِ کِه مَرَبُوطِ پِیشِواییِ بَشِه اَمِ جَوابگوئیِ اَسْتِيد. ۲ بَرارونِ خُو یعنیِ طایفِه لَایِ رِه کِه طایفِه بابِه کَلونِ تُو اَسْتِه اَمِ قَدِ خُو قَتِیِ بَیرِ تا اُونَا قَدِ تُو یِگجایِ شُنِه وَ تُو رِه کومکِ کُنِه دَ غَیْتیکه تُو وَ باچه هایِ تُو دَ پِیشِ خَیمِه صِنْدُوقِ شَهَادَتِ خِدْمَتِ مُونید. ۳ اُونَا بایدِ اَمِ بِلَدِه اَز تُو وَظِیفِه اِجرا کُنِه وَ اَمِ دَ تَمَامِ خَیمِه وَظِیفِه اِنجامِ بَدِیِه، مَگَمِ دَ اَسبابِ جایگاهِ مَقَدَّسِ وَ دَ قُربانگاهِ بایدِ نَزْدِیکِ نَشُنِه، اگِه شُنِه، اَمِ اُونَا وَ اَمِ شُمُو مَوْمَرید. ۴ اُونَا بایدِ قَدِ تُو یِگجایِ شُنِه وَ دَ خَیمِه مَلَاقاتِ وَظِیفِه اِجرا کَدِه تَمَامِ خِدْمَتِ خَیمِه رِه اِنجامِ بَدِیِه؛

هیچ نفر، غیر از لاویا نزدیک شمو نیه. ^۵ خودون شمو باید وظیفه های جای مُقَدَّس و وظیفه های قربانگاه ره اجرا کُنید تا غَضَب مه دیگه د بِلَه بَنی اسرائیل نازل نَشْنه. ^۶ اینه، ما خود مه برارون شمو لاویا ره از مینکل بَنی اسرائیل گرفته د عنوان تحفه دَز شمو سپَرْدُم؛ اونا بلده خُداوند وَقَف شده تا د خَیمه مُلاقات خدمت کنه. ^۷ مگم تُو و باچه های تُو قد تُو قتی وظیفه پیشوایی خُو ره اجرا کُنید و هر کاری ره که مربوطِ قربانگاه و داخلِ پرده مُقَدَّسترین جای موشه انجام بدید. ما وظیفه پیشوایی ره د عنوان تحفه دَز شمو سپَرْدُم؛ غیر از شمو هر نفر دیگه که نزدیک جای مُقَدَّس بییه باید کشته شنه. ^۸

حق پیشوایی و لاویا از هدیه ها

^۸ خُداوند د هارون گفت: «اینه، ما مسئولیت هدیه های ره که دَز مه آورده موشه، یعنی مسئولیت تمام هدیه های مُقَدَّس بَنی اسرائیل ره دَز تُو ددیم. اونا ره ما د عنوان حق پیشوایی دَز تُو و باچه های تُو بخشیدیم که حق دایمی تُو بشه. ^۹ از مُقَدَّسترین هدیه های که از آتش نگاه موشه، اینی چیزا دَز تُو تعلق میگیره: تمام هدیه های ازوا که اونا د عنوان هدیه کاملاً مُقَدَّس دزمه تقدیم مونه، چی هدیه غلّه-و-دانه بشه، چی قربانی گناه و چی قربانی خطا؛ آره، اونا از تُو و باچه های تُو موشه. ^{۱۰} شمو باید اونا ره د عنوان مُقَدَّسترین خوراک بخورید. هر مرد میتنه ازو بخوره؛ او باید بلده شمو مُقَدَّس بشه. ^{۱۱} اینی ام دَز شمو تعلق میگیره: هدیه خاصی ره که از هدیه های ازوا جدا موشه، یعنی پگ هدیه های بلند شده بَنی اسرائیل ره ما دَز تُو و باچه های تُو و دختران تُو د عنوان حق دایمی ددیم. هر کسی که د خانه تُو پاک بشه، میتنه ازو بخوره. ^{۱۲} پگ بهترین روغو و تمام بهترین شراب انگور و غلّه-و-دانه، یعنی نَویر حاصلات ره که اونا د خُداوند میدیه، ما دَز تُو بخشیدیم. ^{۱۳} حاصل نَو تمام چیزای که د زمینای ازوا آسته و اونا د خُداوند میره، از تُو موشه. هر کسی که د خانه تُو پاک بشه، میتنه ازو بخوره.

^{۱۴} هر چیزی که د اسرائیل وَقَف شنه، از تُو موشه. ^{۱۵} اولین تولید رَحِم هر جاندار ره که بَنی اسرائیل د خُداوند تقدیم مونه، چی از انسان بشه، چی از حیوان، از تُو موشه؛ مگم بیل که بَنی اسرائیل اُولباری انسان بازخرد کنه و اُولباری حیوان نپاک ره ام بازخرد کنه. ^{۱۶} د باره بازخرد ازوا: اونا که یگ ماهه شد، قیمت بازخرد ازوا ره خود تُو پنج مِثقال نُقره د مطابق مِثقال جایگاه مُقَدَّس تعیین کو که یگ مِثقال بیست گیره موشه. ^{۱۷} مگم نیل که اُولباری گاو، اُولباری گوسپو و اُولباری بز بازخرد شنه؛ اونا مُقَدَّس آسته. تُو باید خون ازوا ره د بِلَه قربانگاه پاش بدی و چربی ازوا ره د عنوان هدیه خاص و خوشبوی مَورِد پَسند بلده خُداوند بسوزنی؛ ^{۱۸} ولے گوشت ازوا از تُو موشه، امو رقم که سینه بلند شده و ران راست از تُو موشه. ^{۱۹} تمام هدیه های بلند شده ره از هدیه های مُقَدَّس که بَنی اسرائیل د خُداوند تقدیم مونه، ما دَز تُو و باچه های تُو و دختران تُو د عنوان حق دایمی ددیم. ای یگ عهد نَمک بلده اَبَد د حُضور خُداوند بلده از تُو و بلده اولاده تُو آسته. ^{۲۰} † اوخته خُداوند د هارون گفت: «تُو د سرزمین بَنی اسرائیل مُلک-و-زمی نمیدشته بشی و نه ام د مینکل ازوا تقسیم میدشته بشی؛ تقسیم و مُلک تُو د مینکل بَنی اسرائیل ما آسْتَم. ^b

^{۲۱} اینه د اولاده لاوی، ما تمام ده-یگ بَنی اسرائیل ره د عنوان مُلکیت د عَوَض خدمت ازوا ددیم، د عَوَض خدمتی که اونا د خَیمه مُلاقات انجام میدیه. ^{۲۲} ازی بعد بَنی اسرائیل باید دیگه د خَیمه مُلاقات نزدیک نَشْنه؛ اگه نه، اونا جزای گناه خُو ره دیده مومره. ^{۲۳} بلکه تنها لاویا باید د خَیمه مُلاقات خدمت کنه و اونا باید جوابگوی خطاهای خُو بشه؛ ای یگ قانون اَبَدی د تمام نسل های شمو آسته. اونا د مینکل بَنی اسرائیل باید مُلک-و-زمی ندشته بشه؛ ^{۲۴} چون ده-یگ

^a ۱۸:۱۶ وَزَن «یگ مِثقال» تقریباً دوازده گرام بود و وَزَن «یگ گیره» یگ کَمک زیادتر از نیم گرام بود. ^b ۱۸:۲۰ خُداوند د هارون اطمینان میدیه که بلده خود شی و خانوار شی تمام ضرورت های ازوا ره پوره مونه.

† ۱۸:۱۸ لاویا -۲۸۳۶: ۷ † ۱۸:۱۹ لاویا ۲:۱۳

بنی اسرائیل ره که اونا د عنوان هدیه د خداوند تقدیم مونه، ما د عنوان ملکیت د لاویا ددیم. امزی خاطر ما دزوا کُفتم که اونا باید د مینکل بنی اسرائیل ملک-و-زمی ندشته بشه.

۲۵ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲۶ "قد لاویا توره گفته دزوا بگی: وختی شمو از بنی اسرائیل ده-یگ ره که ما از طرف ازوا د عنوان ملکیت دز شمو ددیم میگیرید، شمو باید ازو یگ هدیه د خداوند جدا کنید، یعنی ده-یگ خو ره از ده-یگ بدید. ۲۷ ای هدیه شمو بلده شمو مثل هدیه غله خرموجای و شیره چرخشت انگور^a حساب موشه. ۲۸ د امزی رقم شمو ام از تمام ده-یگ های که از بنی اسرائیل میگیرید باید یگ هدیه د خداوند تقدیم کنید؛ و امزو ده-یگ ها شمو باید هدیه خداوند ره د هارون پیشوا بدید. ۲۹ پس، از پگ هدیه های خو بهترین حصه شی ره د عنوان حق خداوند جدا کنید؛ او حصه مقدس آسته."

۳۰ امچنان د لاویا بگی: وختیکه شمو بهترین حصه شی ره تقدیم کنید، اوخته او بلده شمو مثل حاصل خرموجای و حاصل چرخشت انگور حساب موشه. ۳۱ شمو میتنید او ره د هر جای بخورید، شمو و خانوار شمو؛ چون او مزد شمو آسته د عوض خدمتی که د خیمه ملاقات انجام میدید. ۳۲ وختیکه شمو بهترین حصه ده-یگ ره تقدیم کردید، اوخته بخاطر خوردون باقی ازو گناهکار نموشید. پس شمو باید هدیه های مقدس بنی اسرائیل ره ناپاک نکنید؛ نشنه که بمرید."

خگشتر گاو سرخ

۱۹ خداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت: ۲ "اینی حکم شریعتی آسته که ما خداوند امر کردیم: د بنی اسرائیل بگی که یگ غونجی سرخ بے عیب ره که د بله شی یوغ ایشته نشده بشه، د پیش ازتو بیره. ۳ تو او ره د العازار پیشوا بدی تا او از خیمه گاه برو برده شنه و د پیش روی العازار حلال شنه. ۴ و العازار پیشوا یگ مقدار خون ازو ره قد کلک خو گرفته هفت دفعه سون پیش روی خیمه ملاقات پاش بدیه. ۵ اوخته امو غونجی د پیش چیم ازو سوختنده شنه؛ او قد پوست و گوشت و خون و شکمبه-و-روده خو سوختنده شنه. ۶ و پیشوا چپو سرو و علف زوفا^b و چوغ سرخ ره بگیره و اونا ره د آتش گاو پورته کنه. ۷ اوخته پیشوا باید کالای خو ره بشویه و جسم خو ره قد او غسل بدیه، بعد ازو او میتنه د خیمه گاه بییه، مگم پیشوا تا شام ناپاک باقی مومنه. ۸ و کسی که گاو ره سوختنده، او ام باید کالای خو ره بشویه و جسم خو ره قد او غسل بدیه؛ او تا شام ناپاک باقی مومنه. ۹ اوخته یگو آدم که پاک بشه باید خگشتر گاو ره جم کنه و برو از خیمه گاه د یگ جای پاک بیله؛ و امو خگشتر باید بلده جماعت بنی اسرائیل بلده او طهارت^c نگاه شنه. ای بلده پاک کدون گناه آسته. ۱۰ کسی که خگشتر گاو ره جم مونه باید کالای خو ره بشویه و او تا شام ناپاک باقی مومنه. ای حکم بلده بنی اسرائیل و بلده بیگنه که د مینکل ازوا زندگی مونه، یگ قانون دایمی آسته.

۱۱ هر کسی که د چناره انسان دست بزنه تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ۱۲ او باید د روز سوم و روز هفتم خود ره قد او طهارت پاک کنه، اوخته او پاک موشه؛ لیکن اگه او خود ره د روز سوم و روز هفتم پاک نکنه، اوخته او پاک نموشه. ۱۳ هر کسی که د چناره انسان، یعنی د نفری که مرده دست بزنه و خود ره قد امزو او پاک نکنه، او جایگاه خداوند ره نجس مونه؛ او نفر باید از قوم اسرائیل قطع شنه. ازی که او طهارت د بله ازو پاش دده نشده، او ناپاک آسته و ناپاکی ازو هنوز د بله شی باقی یه.

۱۴ وختیکه یگ نفر د یگ خیمه مومره، اینی قانون باید اجرا شنه: هر کس که د امزو خیمه داخل شنه و هر کس که د امزو خیمه بشه تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ۱۵ و هر ظرف سرلج که د بله شی سرپوش سخت نبشه، ناپاک موشه.

^a ۱۸:۲۷ د او زمان مردم د هر باغ انگور یگ حوضچه بلده انگور لعه کدو میکنند، تا شیره انگور ره بر کنه. امو حوضچه «چرخشت» نام دشت.
^b ۱۹:۶ علف زوفا بلده پاک کدون انسان ها و چیزای ناپاک استفاده موشد. ^c ۱۹:۹ «او طهارت» از خگشتر گاو سرخ و او روان جور موشد و بلده پاک کدون ادما و خیمه های نجس د کار مورفت. «او طهارت» د آیه های ۱۳، ۲۰ و ۲۱ امزی فصل ام ذکر شده.

۱۶ هر کس که د بیابو د جسد یگو نفر دست بزنه که قد شمشیر کشته شده بشه یا د مرگ خود خو مرده بشه، و یا د استغون انسان یا قبر دست بزنه، او تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ۱۷ بلده نفر ناپاک باید یگ مقدار از خگشتر قربانی گناه گرفته شنه و او روان د یگ ظرف د بله شی شیو شنه. ۱۸ اوخته یگ نفر پاک علف زوفا ره بگیریه و د منه او غوئه کده د بله خیمه، د بله تمام اسباب شی و د بله کسای که د اونجی بوده بشه، پاش بدیه؛ امچنان د بله هر کس که د استغو، د نفر کشته شده، د جنازه یا د قبر دست زده بشه. ۱۹ امو نفر پاک باید او ره د بله نفر ناپاک د روز سوم و روز هفتم پاش بدیه، د امزی رقم او ره د روز هفتم پاک کنه. اوخته او کالای خو ره ششته قد او غسل بگیریه و او د وخت شام پاک موشه. ۲۰ لیکن کسی که ناپاک شنه و خود ره پاک نکنه، او باید از مینکل جماعت اسرائیل قطع شنه، چراکه او جایگاه مقدس خداوند ره ناپاک کده. ازی که او طهارت د بله ازو پاش دده نشده، او ناپاک باقی مومنه. ۲۱ ای بلده ازوا یگ قانون دایمی آسته.

کسی که او طهارت ره پاش میدیه، او ام باید کالای خو ره بشویه و هر کس که د او طهارت دست بزنه تا شام ناپاک باقی مومنه. ۲۲ د هر چیز که نفر ناپاک دست بزنه او چیز ناپاک موشه و هر کس که دزو دست بزنه، او ام تا شام ناپاک باقی مومنه.

وفات مریم و او از قاده

۲۰ د ماه اول تمام جماعت بنی اسرائیل د بیابون صین رسید و قوم د قادش خیمه زد. د امونجی مریم فوت کد و دفن شد. ۲ د امزو جای بلده جماعت هیچ او نبود؛ امزی خاطر اونا د خلاف موسی و هارون جم شد. ۳ مردم قد موسی جنجال کده گفت: "کشکه مو ام مومردی وختیکه برارون مو د حضور خداوند مرد! ۴ چرا جماعت خداوند ره د امزی بیابو آوردید تا ام مو و ام چارپایای مو د اینجی بمری؟ ۵ اصلاً چرا مو ره از مصر برو آوردید؛ مو ره آوردید تا د امزی جای بد-و بیکاره بیرید؟ ای جای بلده کشت کدون تخم و انجیر و تاگ انگور و انار نیسته. د اینجی حتی او بلده وچی کدو نیسته." ۶ اوخته موسی و هارون از پیش جماعت د نزدیک درگه خیمه ملاقات آمده روی د خاک افتد و شکوه-و جلال خداوند دزوا ظاهر شد.

۷ و خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۸ "تیاق ره بگیری و تو و برار تو هارون جماعت ره جم کنید و د پیش چیمای ازوا د قاده بگید که او بدیه. اوخته تو از قاده بلده ازوا او جاری کو و د جماعت و حیوانای ازوا او وچیدلجی کو." ۹ پس موسی تیاق ره از حضور خداوند گرفت، امو رقم که خداوند دز شی امر کدد. ۱۰ و موسی و هارون جماعت ره د پیش قاده جم کده دزوا گفت: "ای مردمای سرکش، بشنوید! آیا مو امزی قاده بلده شمو او بر کنی؟" ۱۱ اوخته موسی دست خو ره باله کد و قد تیاق خو دو دفعه د قاده زد و او پریمو از قاده جاری شد که جماعت و چارپایای ازوا وچی کد. ۱۲ لیکن خداوند د موسی و هارون گفت: "ازی که شمو دز مه اعتماد نکدید تا مقدس بودون مره د پیش چیمای بنی اسرائیل ثابت کنید، شمو ای جماعت ره د سرزمینی که ما دزوا ددیم داخل نمونید." ۱۳ ای او مریبا بود، او امزو جای که بنی اسرائیل قد خداوند جنجال کد و خداوند د مینکل ازوا ثابت کد که او مقدس آسته.

ادومیا د بنی اسرائیل اجازه نمیدیه که تیر شنه

۱۴ بعد ازو موسی قاصدا ره از قادش د پیش پادشاه ادوم ریی کد که بگیه: "اولاده برار تو اسرائیل^b اینی رقم مویه، تو از تمام سختی-ها-و مشکلاتی که د بله ازمو آمده، خبر دری. ۱۵ تو خبر دری که بابه کلونای مو د مصر رفت و مو بلده

^a ۲۰:۱۳ «مریبا» یعنی جنجال ^b ۲۰:۱۴ یعقوب یعنی اسرائیل و عیسو یعنی ادوم هر دوی شی برار بود. امزی خاطر اولاده اسرائیل و اولاده ادوم قومای یگدیگه خو موشد.

وختای کلو د مصر مندوی و مصریا قد ازمو و بابه کلونای مو بدرفتاری کد. ^{۱۶} و غیبتیکه د پیش خدائند ناله-و-فریاد کدی، او آواز مو ره شنیده ملایکه خو ره ربی کد و مو ره از مصر برو آورد؛ و آلی مو د قادیش آستی، د شاری که د نزدیک سرحد ملک تویه. ^{۱۷} از خیر خو دز مو اجازه بدی که از سرزمین تو تیر شنی. مو از مینکل زمینا و باغ های انگور تو تیر نموشی و از چاه ها ام او وچی نمونی، بلکه از سرک عمومی موری و طرف راست یا چپ تاو نموخوری تا از ملک تو تیر نشدی.

^{۱۸} مگم پادشاه ادوم گفت: "از ملک مه تیر نشنید، اگه تیر شنید، مو قد شمشیر د ضد شمو مییی." ^{۱۹} و بنی اسرائیل د جواب ازو گفت: "مو از سرک عمومی موری و اگه مو یا حیوانای مو از او تو وچی کدی، اوخته قیمت شی ره میدی. تنها مو ره بیل که از ملک تو پای پیده تیر شنی." ^{۲۰} لیکن او گفت: "اجازه نییه که تیر شنید." و پادشاه ادوم قد لشکر کته و قوی د ضد ازوا برو آمد. ^{۲۱} د امزی رقم ادوم اجازه ندد که اسرائیل از ملک شی تیر شنه؛ امزو خاطر، اسرائیل راه خو ره ازو چپ کد.

وفات هارون

^{۲۲} پس تمام جماعت بنی اسرائیل از قادیش کوچ کد و د کوه هور آمد. ^{۲۳} اوخته خدائند د هارون و موسی د کوه هور د سرحد سرزمین ادوم گفت: ^{۲۴} "هارون فوت کده قد بابه کلونای خو یگجای موشه، چون او د سرزمینی که ما د بنی اسرائیل ددیم داخل نموشه، چراکه شمو از حکم مه د پیش او مریدا سربچی کدید. ^{۲۵} هارون و باچه شی العازار ره بگیر و اونا ره قد خو د بله کوه هور بیر. ^{۲۶} کالای پیشوایی هارون ره بر کده د جان باچه شی العازار بدی و هارون د امونجی فوت مونه و قد بابه کلونای خو یگجای موشه." ^{۲۷} پس موسی امو رقم کد که خدائند دز شی امر کدد؛ اونا د پیش چیم تمام جماعت د بله کوه هور رفت. ^{۲۸} اوخته موسی کالای پیشوایی هارون ره بر کده د جان باچه شی العازار دد؛ و هارون د امونجی د بله کوه فوت کد و موسی و العازار از کوه تاه آمد. ^{۲۹} وختی تمام جماعت بنی اسرائیل دید که هارون فوت کده، تمام قوم مدت سی روز بلده هارون ماتم گرفت.

پیروزی د بله کنعانیا

۲۱ ^۱ یگ کنعانی که پادشاه منطقه عراد بود و د جنوب کنعان زندگی مود، وختی شنید که بنی اسرائیل از راه اتاریم مییه، او د خلاف بنی اسرائیل جنگ کد و بعضی ازوا ره اسیر گرفت. ^۲ اوخته بنی اسرائیل د حضور خدائند د گردون خو نذر گرفته گفت: "اگه تو امی قوم ره د دست ازمو تسلیم کنی، مو شارای ازیا ره کاملاً نابود مونی و هیچ چیز ره ولجه یا اسیر نمیگیری." ^۳ پس خدائند دعای بنی اسرائیل ره قبول کد و کنعانیا ره دزوا تسلیم کد و بنی اسرائیل اونا ره و شارای ازوا ره کاملاً نابود کد؛ امزی خاطر اونجی ره خرما^b نام کد.

مار برونزی

^۴ بعد ازو اونا از کوه هور کوچ کده از راه دریای سرخ رفت تا ملک ادوم ره دور بزنه؛ مگم قوم اسرائیل د بین راه د تنگ آمد. ^۵ و قوم د خلاف خدا و موسی گپ زده گفت: "چرا مو ره از مصر برو آوردید تا د امزی بیابو بمری؛ د اینجی نه نان آسته و نه آو؛ و دل مو امزی خوراک بے مزه ام بد شده!" ^۶ اوخته خدائند مارای زاردار ره د مینکل قوم اسرائیل ربی کد و اونا مردم ره گزید و غدر مردم مرد. ^۷ امزو خاطر مردم د پیش موسی آمد و گفت: "مو گناه کد، چراکه د خلاف ^a ۲۰:۲۹ د جای «قوم» د زبون عبرانی «خانه» نوشته یه. ^b ۲۱:۳ «خرما» یعنی «کاملاً نابود شده» چون بنی اسرائیل هیچ چیز ره ازونجی ولجه یا اسیر نگرفت.

خداوند و دَخْلَافِ اَزْتُو توره گُفتے. لُطْفاً دَ پيشِ خُداوند دُعا کُو تا مارها ره از مو دُور کُنه. " و مُوسىٰ بَلَدِه قَوْم دُعا کد. ^۸ و خُداوند دَ مُوسىٰ گُفت: "يگ مار دَ شِکلِ مارِ زاردار جور کُو و اُو ره دَ بِلِه يگ دِسْتِک چيو سخت کُو. اوخته هر نفر مار گزیده که سُون اَزُو توخ کُنه، زنده مُومنه. " ^۹ پس مُوسىٰ يگ مار برونزی جور کد و اُو ره دَ سِر دِسْتِک چيو سخت کد؛ اوخته هر کسی ره که مار ميگزید، امی که اُو سُون مار برونزی توخ مُوکد، زنده مُومند. [‡]

سَفَر دَ مَوَّاب

^{۱۰} بعد اَزُو بَنیِ اِسْرَائیل کوچ کده دَ اوبوت خيمه زَد ^{۱۱} و از اوبوت کوچ کده دَ عَيْبى-عَبَارِيم خيمه زَد، دَ بيبابونى که رُوى دَ رُوى مَوَّاب سُون اَفْتُو بُرُشد بُود. ^{۱۲} اَزُونجى کوچ کده دَ دَرِه زَارِد خيمه زَد. ^{۱۳} از دَرِه زَارِد کوچ کده دَ اُو سُون دَرِه اَرنون خيمه زَد، دَ بيبابونى که نزديکِ سرحِدِ اَمورى ها بُود؛ چُون اَرنون سرحِدِ مَوَّاب اَسْتِه و يگ مَرز بَيْنِ مَوَّابى ها و اَمورى ها. ^{۱۴} امزى خاطر دَ «کِتَابِ جَنگایِ خُداوند» گُفته شُدِه:

"دَ واهيب دَ مَنْطِقَه سَوْفِه

و قول های اَرنون ^{۱۵} و دامنه های قول ها

که طرفِ شارِ عارِ اِدامه دَرِه

و دَ سرحِدِ مَوَّاب تکیه زَدِه."

^{۱۶} اُونَا اَزُونجى دَ بَعِير^{۱۶} کوچ کد؛ اِى اُمُو چاه اَسْتِه که خُداوند دَ بارِه شى دَ مُوسىٰ گُفت: "قَوْم ره جَم کُو تا دَزوا اُو بَدِيْم." ^{۱۷} اوخته اِسْرَائیل اِبنى سُرود ره خاند:

"اِى چاه، فَوَّاره کُو.

شُمُو دَ بارِه شى سُرود بَخانيد،

^{۱۸} دَ بارِه چاهى که حُکمرانا کُند،

و رهبرایِ قَوْم اُو ره قَد تَبَاقِ حُکمرانى

و تَبَاقِ های خُو غَوُج کد."

اُونَا اِدامه دَدِه از بيبابو دَ مَتانِه ^{۱۹} و از مَتانِه دَ نَحْلِيئِيل و از نَحْلِيئِيل دَ باموت ^{۲۰} و از باموت دَ دَرِه کوچ کد که دَ مُلکِ مَوَّاب اِدامه دَرِه و دَ نزديکِ بَلندي کوهِ پيسگه اَسْتِه که بيبابو از اُونجى ديده مُوشه.

پيروزى دَ بِلِه اَمورى ها

^{۲۱} اوخته بَنیِ اِسْرَائِيل قاصِدَا ره پيشِ سِيحون پادشاهِ اَمورى ها رِبى کده گُفت: ^{۲۲} "مو ره بيل که از سرزمين تُو تير شنى؛ مو از مينکل زمينا و باغ های انگور تُو نَمورى و از اُو چاه تُو ام وُچى نَمونى؛ مو از سَرکِ عُمومى مورى تاکه از مُلک تُو تير شنى." ^{۲۳} مگم سِيحون دَ بَنیِ اِسْرَائِيل اِجازه نَدَد که از مُلک شى تير شنه، بلکه تمام قَوْم خُو ره جَم کد و دَ خِلَافِ بَنیِ اِسْرَائِيل دَ بيبابو رفت؛ اُو دَ مَنْطِقَه ياهِص اَمَد و قَد بَنیِ اِسْرَائِيل جَنگ کد. ^{۲۴} اوخته بَنیِ اِسْرَائِيل اُو ره قَد دَم شمشير زَد و سرزمين شى ره از دَرِه اَرنون تا دَرِه بَبوق و تا سرحِدِ عمونى ها تَصَرَف کد؛ چراکه مَرزِ عمونى ها مُسْتَحکم بُود. ^{۲۵} خُلَاصه بَنیِ اِسْرَائِيل تمام اَمزو شارَا ره گِرِفت و دَ پِگِ شارَاى اَمورى ها جَای-د-جَای شُد، يعنى دَ حِشبون و تمام

^{۱۶}:۲۱ «بَعِير» يعنى چاه.

[‡]:۲۱:۹ يوحنا ۱۴:۳

آغیلای شی. ۲۶ حشبون شار سیحون پادشاه اموری ها بود؛ او قد پادشاه سابق موآب جنگ کدد و تمام سرزمین شی ره تا آرنون گرفتند. ۲۷ امزی خاطر شاعرا موگه:

”د حشبون بیید تا آباد شنه؛

تا شار سیحون برقرار شنه.

۲۸ چون آتش از حشبون باله شد،

آنگه از شار سیحون؛

او عار موآب ره سوختند

و صاحبای بلندی های آرنون ره از بین برد.

۲۹ وای د حال شمو ای موآبیا، شمو نابود شدید!

ای قوم کموش،^a او باچه های خو ره فراری جور کده

و دختران خو ره آسیر سیحون پادشاه اموری.

۳۰ مو اونا ره سرنگون کدی؛

و حشبون تا دیبون نابود شد.

مو اونا ره تا نوح که نزدیک میدبا آسته بیرو کدی.

۳۱ د امزی رقم بنی اسرائیل د سرزمین اموری ها جای-د-جای شد.

۳۲ دمزو غیت موسی نفره ره بلده جاسوسی شار یعزیر ربی کد و بنی اسرائیل آغیلای ازو ره گرفت و اموری ها ره که

د اونجی بود، بر کد. ۳۳ اونا پس تاو خورد و د راه باشان ربی شد؛ اوخته عوج پادشاه باشان قد تمام نفرای خو د خلاف

ازوا آمد تا د ادرعی قد ازوا جنگ کنه. ۳۴ د امزو غیت خداوند د موسی گفت: ”ازو ترس نخور، چون ما او ره قد پگ

نفرای ازو و سرزمین شی د دست از تو تسلیم کردیم. د حق ازو امو کار ره کو که د حق سیحون پادشاه اموری ها کدی که د

حشبون زندگی موکد. ۳۵ پس اونا عوج ره قد باچه های شی و تمام نفرای شی زد، تا وختیکه ازو هیچ کس زنده نماند.

اوخته اونا سرزمین ازو ره تصرف کد.

بلعام و پادشاه موآب

۲۲ بنی اسرائیل کوچ کد و د دشت موآب د او لب دریای اردن روی د روی شار اریحا خیمه زد. ۲ بالاق باچه

صفور تمام چیزای ره که اسرائیل د حق اموری ها کدد دید. ۳ موآبی ها از قوم اسرائیل کلو ترس خورد، چراکه

تعداد ازوا کلو بود؛ آره، موآبی ها از بیم بنی اسرائیل وحشت زده شد. ۴ امزی خاطر اونا د ریش سفیدای میدان گفت:

”ای گروه هر چیزی ره که د گرد-و-بر مو آسته کاملاً میچره، فقط امو رقم که نرگا و علف صحرا ره میچره. ۵ د امزو غیت

بالاق باچه صفور پادشاه موآب بود. ۵ پس او قاصدا ره د فتور د نزدیک دریای فرات د پیش بلعام باچه بعور د سرزمین

آما و ربی کد تا او ره کوی کنه و دزو بگیه: ”اینه، یگ قوم از مصر بر شده آمده و روی زمی ره پوشنده و فعلاً اونا د

پالوی ازمه جای-د-جای شده. ۶ پس، آلی بیه و از خیر خو امی قوم ره بلده مه نالت کو، چراکه اونا از مه کده قوی تر

آسته؛ شاید ما بتنم که اونا ره شکست بدیم و از سرزمین خو هی کنم؛ چون ما میدنم که هر کسی ره که تو برکت بدی،

برکت مینگره و هر کسی ره که تو نالت کنی، نالت موشه.”

^a ۲۹:۲۱ «کموش» نام بت موآبی ها بود که او ره پرستش موکد.

۷ پس ریش سفیدای موآب و ریش سفیدای میدیان مُزدِ پالگری ره دَ دِست خُو گرفته رِبی شُد و پیشِ بلعام رفت و پیغامِ بالاق ره بلده ازو رَسند. ^۸ او دَزوا گُفت: "امشاو دَ امینجی بُمنید، تا چیزی ره که خُداوند دَز مه مُوگیه، ما دَز شُمو نَقل کُنم." پس رهبرای موآب پیشِ بلعام مند. ^۹ اوخته خُدا پیشِ بلعام آمده گُفت: "ای نفر! که دَ پیشِ تُو آمده، کی آسته؟" ^{۱۰} بلعام دَ خُدا گُفت: "بالاق باچه صِفور پادشاهِ موآب امیا ره پیشِ ازمه رِبی کده و مُوگیه: ^{۱۱} 'اینه، یگ قوم از مصر بُر شده آمده و رُوی زمی ره پوشنده. آلی بیه و اونا ره بلده مه نالت کُو؛ شاید ما بتنم قد ازوا جنگ کُنم و اونا ره هِی کُنم." ^{۱۲} لیکن خُدا دَ بلعام گُفت: "تو باید قد ازوا نَرُوی؛ تو باید او قوم ره نالت نَکنی، چون اونا برکت یافته آسته." ^{۱۳} پس بلعام صَباح گاه باله شُد و دَ رهبرای بالاق گُفت: "شُمو پس دَ سرزمینِ خُو بورید، چون خُداوند مَره اجازه نَدَد که قد شُمو بورم." ^{۱۴} اوخته رهبرای موآب باله شده دَ پیشِ بالاق پس آمد و دَزو گُفت: "بلعام درخاست مو ره رد کد و قد ازمو نَمَد."

^{۱۵} اوخته بالاق بسم رهبرای ره رِبی کد که اونا از اولنه کده کلوتر و مُهمتر بود. ^{۱۶} اونا پیشِ بلعام آمد و دَزو گُفت: "بالاق باچه صِفور اینی رقم مُوگیه: 'لُطفاً هیچ چیز ره نیل که مانع آمدون تُو دَ پیشِ ازمه شُنه؛ ^{۱۷} چون ما یقیناً از تُو عَدَر قدردانی مُونم و هر چیزی که دَزمه بگی دَ جای میرم. پس بیه و امی قوم ره بلده مه نالت کُو." ^{۱۸} لیکن بلعام دَ جوابِ خدمتگارای بالاق گُفت: "حتی اگه بالاق قصر خُو ره پُر از طلا و نُقره کده دَز مه بدیه، ما نمیتنم که از امر خُداوند، خُداي خُو سرپیچی کُنم و یا کم و زیاد انجام بدیم. ^{۱۹} لُطفاً شُمو ام امشاو دَ امینجی بُمنید تا بنگرم که خُداوند بلده مه دیگه چیزخیل مُوگیه."

^{۲۰} امو شاو خُدا دَ پیشِ بلعام آمد و دَزو گُفت: "اگه امی نفر! بلده کُوی کدون از تُو آمده، باله شو و قد ازوا بورو، لیکن تنها توره ره که ما دَز تُو مُوگییم انجام بدی." ^{۲۱} پس بلعام صَباح گاه باله شده خَر خُو ره پالو کد و قد رهبرای موآب رِبی شُد.

بلعام و خَر شی و ملایکه

^{۲۲} اوخته قار خُداوند بخاطرِ رفتونِ بلعام باله آمد و ملایکه خُداوند دَ راه ایسته شُد که قد ازو مُخالفت کُنه. بلعام دَ بله خَر خُو سوار بود و دُو خدمتگار شی ام قد شی قَتی بود. ^{۲۳} وختی خَر بلعام ملایکه خُداوند ره دید که دَ راه ایسته یه و شمشیر لُج دَ دِست شی آسته، او خود ره از راه گوشه کده دَ بله یگ پتی زمی رفت؛ مگم بلعام خَر خُو ره زد تا او ره پس دَ راه بیره. ^{۲۴} اوخته ملایکه خُداوند دَ یگ تنگی مینکل دُو باغ انگور ایسته شُد که هر دُو طرف شی دیوال بود. ^{۲۵} وختی خَر بلعام ملایکه خُداوند ره دید، او خود ره دَ دیوال چسپند و پای بلعام ره دَ دیوال پچق کد؛ اوخته بلعام بسم او ره زد. ^{۲۶} بعد ازو ملایکه خُداوند پیشِ رفته دَ یگ جای تنگ ایسته شُد که ازونجی بلده تاو خوردو نه طرفِ راست راه بود و نه طرفِ چپ. ^{۲۷} وختیکه خَر بلعام ملایکه خُداوند ره دید، دَ تئی پای بلعام خاو کد؛ اوخته بلعام قار شده خَر خُو ره قد تیاق خُو زد. ^{۲۸} دَمزُو غیت خُداوند دان خَر ره واز کد و او دَ بلعام گُفت: "ما دَز تُو چی کدیم که امی سه دفعه مَره زدی؟" ^{۲۹} بلعام دَ خَر خُو گُفت: "بخاطری که تُو مَره ریشخند کدی! کشکه شمشیر دَ دِست مه موبود که تُو ره امی آلی مُوکشتُم!" ^{۳۰} لیکن خَر دَ بلعام گُفت: "آیا ما امو خَر تُو نیستُم که دَ تمامِ عُمَر خُو تا امروز مَره سوار شُدے؟ آیا ما عادت دَشتیم که قد از تُو امی رقم رفتار کُنم؟" بلعام گُفت: "نه."

^{۳۱} دَ امزُو غیت خُداوند چیمای بلعام ره واز کد و او ملایکه خُداوند ره دید که دَ راه ایسته یه و شمشیر لُج دَ دِست شی آسته؛ اوخته بلعام خود ره خَم کده رُوی دَ خاک اُفتد. ^{۳۲} و ملایکه خُداوند دَزو گُفت: "چرا خَر خُو ره امی سه دفعه زدی؟ اینه، ما بُر شده آمدیم که قد تُو مُخالفت کُنم، چون راه از تُو دَ نظرِ ازمه ناطاعتی-و-بے پروایی آسته. ^{۳۳} امی خَر مَره دید و سه دفعه خود ره از مه گوشه کد. اگه ای خود ره از مه گوشه نَمُود، یقیناً ما تُو ره مُوکشتُم و او ره زنده می ایشتم."

۳۴ اوخته بلعام دَ ملایکه خُداوند کُفت: "ما گُناه کدیم، چُون نَفامیدُم که تُو دَ راه ایسته شُدے تا قد ازمه مُخالِفَت کُنی. آلی اگه رفتون مه دَ نظر تُو بَد آسته، ما پس دَ خانه خُو مورُم." ۳۵ لیکن ملایکه خُداوند دَ بلعام کُفت: "قد امزی نفرا بورُو، مگم تنها توره ره بگی که ما دَزتُو موگیُم." پس بلعام قد رهبرای بالاق رفت.

۳۶ وختی بالاق شنید که بلعام آمده، اُو دَ دَم راه شی دَ شارِ موآب دَ سرحد، دَ دریاچه ارنون آمد که مرز مُلکِ خود شی بُود. ۳۷ اوخته بالاق دَ بلعام کُفت: "آیا ما بلده کوی کدون تُو یگ پیغامِ عاجلِ ریی نکدُم؟ پس چرا دَ پیش مه نمدی؟ یا که ما واقعاً نَمیتنُم از تُو قدردانی کُنم؟" ۳۸ بلعام دَ جواب شی کُفت: "اینه، ما دَ پیش تُو آمدُم، مگم آیا قُدرت دَرُم که بَدُونِ اَمْرِ خُدا یگو چیز بگیم؟ ما تنها چیزی ره موگیُم که خُداوند دَ دان مه میندزه." ۳۹ اوخته بلعام قد بالاق رفت و اونا دَ قَرِبَت-حُصوت آمد. ۴۰ دَ اُونجی بالاق گاو و گوسپو قُربانی کد و از گوشتِ قُربانی بلده بلعام و رهبرای که قد ازو بُود، ریی کد. ۴۱ صَباح‌گاه بالاق بلعام ره گِرِفته دَ باموت-بعل اُورد و اُو ازونجی آخرای خیمه‌گاه قومِ اسرائیل ره دید.

پیغامِ اوّلِ بلعام

۲۳ ۱ بلعام دَ بالاق کُفت: "دَ اینجی بلده مه هفت قُربانگاه جور کُو و هفت گاو و هفت قُوچ بلده مه حاضر کُو." ۲ بالاق اُمُو رقم کد که بلعام کُفتد و اونا یگ گاو و یگ قُوچ ره دَ بله هر قُربانگاه تقدیم کد. ۳ بعد ازو بلعام دَ بالاق کُفت: "دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته شو و ما مورُم، شاید خُداوند بیبه که قد مه توره بگیه و هرچیزی ره که اُو دز مه نشو بدیه ما دز تُو نقل موئم." پس بلعام دَ یگ جای قیل بر شد. ۴ دَمزُو غیت خُدا قد بلعام مُلاقات کد و بلعام دَزُو کُفت: "ما هفت قُربانگاه جور کدُم و یگ گاو و یگ قُوچ ره دَ بله هر قُربانگاه تقدیم کدُم." ۵ اوخته خُداوند یگ توره دَ دان بلعام اَندخت و کُفت: "پس دَ پیش بالاق بورُو و اینی رقم بگی." ۶ اوخته اُو پس دَ پیش بالاق رفت و دید که اُو قد تمام رهبرای موآب دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته یه. ۷ پس بلعام توره خُو ره دَ زبو اُورده کُفت:

"از ارام مَره طلب کد،

بالاق پادشاهِ موآب از کوه های مشرقِ مَره طلب کده کُفت:

'بیبه، قومِ یعقوب ره بلده مه نالت کُو؛

بیبه، دَ خِلافِ اسرائیل توره بگی.

۸ چطور میتنُم نالت کُنم،

کسی ره که خُدا نالت نکده؟

چطور میتنُم دَ خِلافِ کسی توره بگیم

که خُداوند دَ خِلافِ ازو توره نکُفته؟

۹ چُون از بله قاده ها اُو ره مینگرم

و از تپه ها اُو ره توخ موئم.

اونه، قومی که تنهای خُو زندگی مونه

و خود ره از جمِ ملّت ها حساب نَمونه.

۱۰ کی میتنه خاک^۱ یعقوب ره حساب کُنه[‡]

یا حسابِ یگ چارُم قومِ اسرائیل ره بگیریه؟

۱۰:۲۳ «خاک» دَ اینجی یگ تشبیه بلده تعدادِ اولاده یعقوب آسته که بی حساب بُودون ازوا ره نشو میدیه.

‡ ۱۰:۲۳ پیدایش ۱۶:۱۳

کشکه ما دَ مَرگِ مَرْدُمایِ عَادِلِ بُرْم
و عاقبت مه رقمِ عاقبتِ ازوا بشه.

۱۱ اوخته بالاق دَ بلعام گُفت: ”تو دَ حقِ ازمه چی کدی؟ ما تو ره اُردُم که دُشمنایِ مَره نالت کنی، مگم تو اونا ره یکسره برکت ددی.“ ۱۲ بلعام دَ جواب شی گُفت: ”آیا ما نباید مَتَوَجِه بَشُم تا هر چیز ره که خُداوند دَ دان مه میندزه بُگیم؟“

پیغامِ دوّمِ بلعام

۱۳ اوخته بالاق دَزُو گُفت: ”بیه قد ازمه دَ یگ جای دیگه بوری که اَزونجی میتنی اونا ره بنگری؛ تنها آخرای خیمه‌گاهِ ازوا ره مینگری، ولے پگِ ازوا ره دیده نَمیتنی. اَزونجی اونا ره بلده مه نالت کُو.“ ۱۴ پس بالاق اُو ره دَ آواری صوفیم دَ قیلی پیسگه بُرد و دَ اُونجی هفت قُربانگاه جور کد و یگ گاو و یگ قُوچ دَ بله هر قُربانگاه تقدیم کد. ۱۵ و بلعام دَ بالاق گُفت: ”تو امینجی دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته شو و ما دَ اُونجی مورم که قد خُداوند توره بُگیم.“ ۱۶ اوخته خُداوند قد بلعام گپ زد و یگ توره دَ دان اَزُو آندخته گُفت: ”دَ پیشِ بالاق پس بورو و اینی رقم بُگی.“ ۱۷ و بلعام دَ پیشِ بالاق اَمَد و دید که اُو قد رهبرایِ مَوآب دَ پالوی قُربانی سوختنی خُو ایسته یه. بالاق اَزُو پُرسید: ”خُداوند چی گُفت؟“ ۱۸ اوخته بلعام توره خُو ره دَ زبو اُورده گُفت:

”ای بالاق، باله شو و بشنو؛

ای باچه صِفور دَ توره مه گوش بدی:

۱۹ خُدا اِنسان نییه که دروغ بُگیه

و بنی آدم نییه که فکر خُو ره تغییر بدیه.

آیا اُو توره مَوگیه و انجام نَمیدیه؟

یا وعده مونه و پوره نَموکنه؟

۲۰ اینه، دز مه امر شُده که برکت بدیم؛

اُو برکت دده و ما نَمیتنم مانع شُنم.

۲۱ اُو کُدم بدبختی دَ ضدِ یعقوب دَ فکر خُو ندره،

و کُدم بلا دَ خِلافِ اسرائیل دَ نظر شی نیسته.

خُداوند، خُدای ازوا قد ازوا آسته؛

و شُعارِ «زنده‌باد پادشاه» دَ مَنه ازوا یه.^a

۲۲ خُدا که اونا ره از مصر بُرو اُورد،

مِثِل شاخ‌های گاوِ وحشی پُشتیانِ ازوا آسته.

۲۳ یقیناً هیچ جادُو دَ خِلافِ یعقوب کار نَمونه،

هیچ پالگری دَ خِلافِ اسرائیل.

دَ وختِ شی دَ باره قومِ یعقوب، یعنی اسرائیل گُفته موشه:

’توخ کُنید که خُدا بلده ازوا چیز کار کده!‘

۲۴ اینه، قومِ اسرائیل رقمِ شیرِ آلی باله موشه

^a ۲۳:۲۱ دَ اینجی کلمه «پادشاه» بلده خُداوند اِستفاده شُده.

و رَقْمِ شِبْرِ عُرَانِ وَرَى خُودِ رَه رُست مُونَه؛

أَوْ تَاكِه شِكَارِ حُو رَه پَارِه نَكُنَه

و خُونِ كَشْتِه شُدِه هَا رَه وَجِي نَكُنَه، خَاو نَمُوشِه.

۲۵ اوخته بالاق دَ بِلَعَامِ كُفْت: "أُونَا رَه نَه نَالْتِ كُو وَ نَه بَرَكْتِ بَدِي." ۲۶ لِيَكِنْ بِلَعَامِ دَ جَوَابِ بَالَاقِ كُفْت: "أَيَا دَز تُو نَكُفْتُمْ، هَر چِيْزِي رَه كِه خُداوند دَز مِه بُگِيَه، مَا بَايْدِ أُمُو رَه اِنْجَامِ بَدِيْم؟" ۲۷ پَسِ بَالَاقِ دَ بِلَعَامِ كُفْت: "أَلِي بِيَه كِه تُو رَه دَ يِگِ جَايِ دِيْگِه بُبُرْم؛ شَايْدِ خُدا رَاضِي شُنَه كِه تُو أُونَا رَه اَزُونَجِي بِلَدِه مِه نَالْتِ كُنِي." ۲۸ اوخته بالاق بِلَعَامِ رَه دَ قِيْلِي كَوِه فِغُورِ كِه رُوِي دَ رُوِي بِيَابُو بُوْد، بُرْد. ۲۹ بِلَعَامِ دَ بَالَاقِ كُفْت: "دَ اِيْنَجِي بِلَدِه مِه هَفْتِ قُرْبَانْگَاهِ جُورِ كُو وَ هَفْتِ گَاوِ وَ هَفْتِ قُوْچِ بِلَدِه مِه حَاضِرِ كُو." ۳۰ پَسِ بَالَاقِ أُمُو رَقْمِ كَدِ كِه بِلَعَامِ كُفْتَدِ وَ يِگِ گَاوِ وَ يِگِ قُوْچِ دَ بِلَهِ هَرِ قُرْبَانْگَاهِ تَقْدِيْمِ كَدِ.

پِيْغَامِ سُوْمِ بِلَعَامِ

۲۴^۱ وَخْتِي بِلَعَامِ دِيْدِ كِه خُداوند اَز بَرَكْتِ دَدُو دَ اِسْرَائِيْلِ خُوشِ شُدِه، أَوْ مِثْلِ دَفْعِه هَايِ پِيْشِ پُشْتِ پَالِ-وَجَادُو نَكُشْت، بَلَكِه رُوِي حُو رَه سُونِ بِيَابُو كَدِ. ۲ وَ بِلَعَامِ تُوخِ كَدِه دِيْدِ كِه بَنِي اِسْرَائِيْلِ دَ مُطَابِقِ طَايْفِه هَايِ حُو دَ تَرْتِيْبِ خِيْمِه زَدِه. اوخته رُوحِ خُدا دَ بِلَهِ اَزُو قَرَارِ كَرِفْتِ ۳ وَ بِلَعَامِ تُوْرِه حُو رَه دَ زِيُو أُوْرْدِه كُفْت:

"وَحيِ بِلَعَامِ بَاچِه بَعُورِ،

وَحيِ مَرْدِي كِه چِيْمَايِ شِي وَازِ شُدِ.

۴ وَحيِ كَسِي كِه تُوْرَايِ خُدا رَه شَنِيدِ،

كَسِي كِه اَزِ طَرْفِ قَاْدِرِ مُطْلَقِ رُوِيَا دِيْدِ،

كَسِي كِه اُفْتَدِ، وَلِه چِيْمَايِ شِي وَازِ شُدِ.

۵ چِيْقَسِ نُورِيْنَدِ اَسْتِه خِيْمِه هَايِ تُو، أَيِ يَعْقُوبِ،^a

جَايِ هَايِ بُوْد-وَ-بَاشِ تُو، أَيِ اِسْرَائِيْلِ!

۶ مِثْلِ دَرَه هَايِ دُوْر-وَ-دِرَازِ،

مِثْلِ بَاغِ هَايِ بَعْلِ دَرِيَا،

مِثْلِ دِرَخْتُونِ عُوْدِ كِه خُداوند شَنْدِه

وَ مِثْلِ دِرَخْتُونِ سَرُو نَزْدِيْكَ اُو هَا.

۷ اُو اَزِ دَوْلِه هَايِ اِسْرَائِيْلِ مِيْرِيْزِه

وَ كِشْتِ اَزُو اُو پَرِيْمُو مِيْدَشْتِه بَشِه.

پَاْدِشَاهِ اَزُو اَزِ اَجَاجِ پَاْدِشَاهِ بَزْرَكْتَرِ مُوْشِه

وَ پَاْدِشَاهِي اَزُو بِلَنْدِ مَرْتَبِه مُوْشِه.

۸ خُدا كِه اُونَا رَه اَزِ مِصْرِ بُرُو اُوْرْدِ،

مِثْلِ شَاخِ هَايِ گَاوِ وَحَشِي بَشْتِيْوَانِ اَزُوا اَسْتِه.

أَوْ مِلْتِ هَايِ رَه كِه دُشْمُونِ اَزُو اَسْتِه قُوْرْتِ مُونِه،

اَسْتُغُونَايِ اَزُوا رَه مِيْدِه مُونِه

وَ اُونَا رَه قَدِ تِيْرِ هَايِ حُو زَدِه سُلَاخِ سُلَاخِ مُونِه.

^a ۲۴:۵ يعقوب دَ اِيْنَجِي يِگِ تَشْبِيْه بِلَدِه قَوْمِ اِسْرَائِيْلِ اَسْتِه.

۹ اسرائیل رقم شیر خود ره جم کده خاو مونه، مثل شیر عُران؛

کی میتنه او ره بخیزنه؟

برکت د کسای که تو ره برکت میدیه

و نالت د کسای که تو ره نالت مونه!

۱۰ اوخته بالاق د بله بلعام غصناک شد و دست خو ره د دست خو زده د بلعام گفت: "ما تو ره کوی کدم که دشمنای مَره نالت کنی، مگم تو سه دفعه اونا ره برکت ددی. ۱۱ آلی زود اینجی ره ایله کو و پس د جای خو بورو. ما گفتم که از تو قدردانی کنم، مگم خداوند نه ایشت که از تو قدردانی شنه."

۱۲ بلعام د بالاق گفت: "آیا ما د قاصدای تو که د پیش مه ربی کده بودی تمام چیز ره نگفتیم؟ ۱۳ ما گفتیم که حتی اگه بالاق قصر خو ره پر از طلا و نقره کده دزمه بدیه، ما نیتیم از امر خداوند سرپیچی کنم و از دل خود خو کار خوب یا بد انجام بدیم، بلکه چیزی ره که خداوند دز مه بگیه ما امو ره موگیم. ۱۴ اینه، ما د پیش قوم خود خو پس مورم؛ مگم بیل که دز تو بگیم که ای قوم د روزای آینده د حق قوم تو چیز کار مونه."

پیغام چارم بلعام

۱۵ پس او توره خو ره د زبو آورده گفت:

"وحی بلعام باچه بعور،

وحی مردی که چیمای شی واز شد؛

۱۶ وحی کسی که تورای خدا ره شنید،

کسی که علم خدای متعال ره پی برد،

کسی که از طرفِ قادرِ مطلقِ رویا دید،

کسی که اُفتند، و له چیمای شی واز شد.

۱۷ ما او ره مینگرم، مگم نه آلی؛

ما او ره توخ موم، مگم نه د نزدیکی ها:

یگ ستاره از یعقوب ظهور مونه

و یگ تیاق پادشاهی از اسرائیل باله موشه؛

او سرحدای موآب ره جوجو مونه

و تمام مردم خرابکار ره سرکوب موکنه.

۱۸ اِدوم مُلکیتِ ازو موشه

و سعیر^a مُلکِ دشمنای شی د تصرفِ ازو در مییه؛

و اسرائیل پیروزمندانه عمل مونه.

۱۹ یگ حکمران از یعقوب ظهور مونه

و باقی‌منده های شار ره نابود موکنه."

^a ۲۴: ۱۸ سعیر نام دیگه اِدوم آسته.

پیغام های آخری بلعام

۲۰ اوخته بلعام سون قوم عمالیق توخ کد و توره خو ره د زیو آورده گُفت:

”عمالیق د مینکل ملت ها اول بود،

لیکن عاقبت شی نابودی ابدی آسته.“

۲۱ بعد ازو سون قینی ها نظر آندخت و توره خو ره د زیو آورده گُفت:

”جای بود-و-باش شمو مستحکم آسته،

چون وور شمو د بله قاده قرار دره؛

۲۲ مگم شمو قینی ها تباه موشید

وختیکه آشوریا شمو ره د اسیری موره.“

۲۳ و بلعام بسم توره خو ره د زیو آورده گُفت:

”آه! وختیکه خدا امی چیزا ره انجام بدیه،

کی زنده مومنه؟

۲۴ کشتی ها از ساحل های کتیم مییه

و آشور و عبر ره میزنه

و اونا ره نابود مونه.“

۲۵ اوخته بلعام باله شده پس د جای خو رفت و بالاق ام سون راه خو ری شد.

موآب بنی اسرائیل ره گمراه مونه

۲۵ وختیکه بنی اسرائیل د شیطیم خیمه زده بود، مردم قد دخترین موآبی زناکاری ره شروع کد. ۲ امی دختر و مردم ره د مراسم قربانی بلده خدایون خو دعوت موكد و مردم ام موكورد و ام خدایون ازوا ره سجده موكد. ۳ د امزی رقم بنی اسرائیل زیر یوغ بتِ بعل-فغور رفت و آتش قارِ خداوند د خلافِ بنی اسرائیل داغ شد. ۴ و خداوند د موسی گُفت: ”پگ کته کلونای قوم ره بگیر و اونا ره د روشنی آفتو د حضورِ خداوند د دار بزَن تا شدتِ قارِ خداوند از بله قوم اسرائیل دور شنه.“ ۵ پس موسی د قاضی های اسرائیل گُفت: ”هر کدم شمو باید مردمای خو ره که زیر یوغ بتِ بعل-فغور رفته، بکشید.“

۶ د امزو غیت یگ مرد اسرائیلی یگ خاتونِ میدانی ره د پیشِ نظرِ موسی و تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل د مینکلِ قومای خو د خیمه خو آورد، د حالیکه اونا هنوز د دانِ درگه خیمه ملاقاتِ درو چخرا-و-ماتم موكد. ۷ وختیکه فینحاس باچه العازار، نوسه هارون پیشوا ای کار ره دید، او از مینکلِ جماعت باله شده یگ نیزه ره د دست خو گرفت ۸ و از پشتِ امزو مرد اسرائیلی د منه خیمه رفت و نیزه ره د جسم هر دوی ازوا گور کد که نیزه از مردِ اسرائیلی تیر شده د کوره امزو خاتو در آمد. اوخته بلای که د بله بنی اسرائیل آمد، قوی شد. ۹ و له تعدادِ کسای که د وسیله بلا کشته شد، بیست و چار هزار نفر بود.

۱۰ پس خداوند قد موسی گپ زده گُفت: ۱۱ ”فینحاس باچه العازار، نوسه هارون پیشوا غَضَب مَره از بله بنی اسرائیل دور کد. او بخاطرِ ازمه د مینکلِ ازوا غیرت کد تا که ما بنی اسرائیل ره د حینِ غیرت خو نابود نکتم. ۱۲ پس دزو بگی که ما عهدِ سلامتی خو ره دزو موبخشم. ۱۳ ای عهد بلده ازو و بلده اولاده شی که بعد ازو مییه یگ عهدِ پیشوایی دایمی آسته، چرا که او بخاطرِ خدای خو غیرت کد و بلده بنی اسرائیل کفاره کد.“

۱۴ نام امزو مردِ اسرائیلی که قد خاتونِ مدیانی کشته شد، زمری باچه سآلو بود، رهبرِ یگِ اولادِ بابه از طایفه شمعون.
 ۱۵ نام خاتونِ مدیانی که کشته شد، کزبی دخترِ صور بود؛ صور کتبه یگِ اولادِ بابه دِ مدیان بود.
 ۱۶ بعد ازو خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۱۷ "مدیانی ها ره خار-و-ذلیل کو و اونا ره بزَن، ۱۸ چراکه اونا شمو ره قد چلبازی خو خار-و-ذلیل کد؛ اونا شمو ره دِ مسئله بُتِ بعل-فغور و دِ مسئله خوار خو کزبی، دخترِ رهبرِ مدیان که دِ روزِ بلا دِ نتیجه پرستشِ بعل فغور کشته شد، بازی دَد."

سرشماری نسلِ نو

۲۶

۱ بعد از مَرَضِ وُبا، خداوند دِ موسی و العازار باچه هارون پیشوا گفت: ۲ "تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل ره که بیست ساله و بالهتر بَشه دِ مطابقِ خانوار های بابه کلونای ازوا سرشماری کُنید، یعنی پگِ کسای ره که بتنه قد لشکرِ اسرائیل دِ جنگ بوره، حساب کُنید." ۳ پس موسی و العازار پیشوا دِ دشتِ موآب، دِ بعلِ دریای اُردُن روی دِ روی اریحا قد رهبرِا گپ زده گفت: ۴ "مردای ره که بیست ساله و بالهتر بَشه، حساب کُنید." اوخته دِ امرِ خداوند موسی و بنی اسرائیل قوم ره بسم سرشماری کد، رقمی که بعد از بُرو آمدونِ ازوا از سرزمینِ مصر اونا ره حساب کد:
 ۵ رثوبین اولباری اسرائیل بود. اولاده رثوبین:

از خنوخ، اولادِ بابه خنوخیا؛

از فلو، اولادِ بابه فلوپا؛

۶ از حصرون، اولادِ بابه حصرونیا؛

از گرمی، اولادِ بابه گرمیا دِ وجود آمد.

۷ اینمیا اولادِ بابه های رثوبینیا بود؛ کسای که از جم ازوا حساب شد، چل و سیه هزار و هفت صد و سی نفر بود. ۸ باچه فلو الیاب بود. ۹ باچه های الیاب: نموئیل، داتان و ابیرام. داتان و ابیرام امو کسا بود که از جماعتِ انتخاب شد و دِ ضدِ موسی و هارون قد گروه قورح قتی شده شورش کد و دِ حقیقت شورش ازوا دِ خلافِ خداوند بود. ۱۰ امزی خاطر زمی دان خو ره واز کده اونا و قورح ره یگِ جای قورت کد. وختیکه امو گروه مُرد و آتش امو دُو صد و پنجاه نفر ره سوختند، اونا یگِ نمونه عبرت جور شد. ۱۱ لیکن اولاده قورح نُمرد.

۱۲ اولاده شمعون دِ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از نموئیل، اولادِ بابه نموئیلیا؛

از یامین، اولادِ بابه یامینیا؛

از یاخین، اولادِ بابه یاخینیا؛

۱۳ از زارح، اولادِ بابه زارحیا؛

از شائول، اولادِ بابه شائولیا دِ وجود آمد.

۱۴ اینمیا اولادِ بابه های شمعونیا بود و از جم ازوا بیست و دُو هزار و دُو صد نفر حساب شد.

۱۵ اولاده جاد دِ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از صفون، اولادِ بابه صفونیا؛

از حجی، اولادِ بابه حجیا؛

از شونی، اولادِ بابه شونیا؛

۱۶ از اُزنی، اولادِ بابه اُزنیا؛

از عیری، اولادِ بابه عیریا؛

۱۷ از آرود، اولادِ بابه آرودیا؛

از آرئیلی، اولادِ بابه آرئیلیا دَ وجود آمد.

۱۸ اینمیا اولادِ بابه های نسلِ جاد بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، چل هزار و پنج صد نفر بود.

۱۹ از جمِ باچه های یهودا عیر و اونان کسای بود که دَ سرزمینِ کنعان مُرد. ۲۰ اولادِ یهودا دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از شبله، اولادِ بابه شیلثیا؛

از فارص، اولادِ بابه فارصیا؛

از زارح، اولادِ بابه زارحیا دَ وجود آمد.

۲۱ اولادِ فارص:

از حصرون، اولادِ بابه حصرونیا؛

از حامول، اولادِ بابه حامولیا دَ وجود آمد.

۲۲ اینمیا اولادِ بابه های یهودا بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، هفتاد و شش هزار و پنج صد نفر بود.

۲۳ اولادِ یساکار مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از تولاع، اولادِ بابه تولاعیا؛

از فوه، اولادِ بابه فوثیا؛

۲۴ از یثوب، اولادِ بابه یثوبیا؛

از شمرون، اولادِ بابه شمرونیا دَ وجود آمد.

۲۵ اینمیا اولادِ بابه های یساکار بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، شصت و چار هزار و سه صد نفر بود.

۲۶ اولادِ زبولون دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا:

از سارد، اولادِ بابه ساردیا؛

از ایلون، اولادِ بابه ایلونیا؛

از یحلیئیل، اولادِ بابه یحلیئیلیا دَ وجود آمد.

۲۷ اینمیا اولادِ بابه های زبولونیا بود؛ کسای که از جمِ ازوا حساب شد، شصت هزار و پنج صد نفر بود.

۲۸ اولادِ یوسف دَ مطابقِ اولادِ بابه های ازوا، از طریقِ منسی و افرایم:

۲۹ اولادِ منسی:

از ماخیر، اولادِ بابه ماخیریا؛ ماخیر آتِه جلعاد بود؛

از جلعاد، اولادِ بابه جلعادیا دَ وجود آمد.

۳۰ اولادِ جلعاد:

از ایعزر، اولادِ بابه ایعزریا؛

از حلق، اولادِ بابه حلقیا؛

۳۱ از آسریئیل، اولادِ بابه آسریئیلیا؛

از شکیم، اولادِ بابه شکیمیا؛

۳۲ از شمیداع، اولادِ بابه شمیداعیا؛

از حفر، اولادِ بابه حفریا دَ وجود آمد.

۳۳ صلفحاد باچه حفر، باچه ندشت، مگم پنج دختر دشت: نام های دخترانِ صلفحاد محله، نوعه، حجله، ملکه

و ترصه بود.

۳۴ اینمیا اولادِ بابه های مَنَسی بُود. کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، پنجاه و دُو هزار و هفت صد نفر بُود.

۳۵ اولادِه اِفرایم دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از شوتلاح، اولادِ بابه شوتلاحیا؛

از باکر، اولادِ بابه باکریا؛

از تاحن، اولادِ بابه تاحنیا دَ وُجود آمد.

۳۶ اولادِه شوتلاح:

از عبران، اولادِ بابه عبرانیا دَ وُجود آمد.

۳۷ اینمیا اولادِ بابه های نسلِ اِفرایم بُود. کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، سی و دُو هزار و پَنج صد نفر بُود. امیا اولادِه

یوسف دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های خُو بُود.

۳۸ اولادِه بنیامین دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از بالغ، اولادِ بابه بالغیا؛

از اشبیل، اولادِ بابه اشبیلیا؛

از اخیرام، اولادِ بابه اخیرامیا؛

۳۹ از شُوفام، اولادِ بابه شُوفامیا؛

از حُوفام، اولادِ بابه حُوفامیا دَ وُجود آمد.

۴۰ اولادِه بالغ از طریقی آرد و نعمان:

از آرد، اولادِ بابه آردیا؛

از نعمان، اولادِ بابه نعمانیا دَ وُجود آمد.

۴۱ اینمیا اولادِه بنیامین دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های خُو بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، چل و پَنج هزار و شَش صد نفر بُود.

۴۲ اولادِه دان دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از شُوحام، اولادِ بابه شُوحامیا دَ وُجود آمد.

اینمیا اولادِه دان دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های خُو بُود. ۴۳ از تمامِ اولادِ بابه های شُوحامیا کسای که حساب شُد، شصت و چار هزار و چار صد نفر بُود.

۴۴ اولادِه اَشیر دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از ایمنه، اولادِ بابه ایمنیا؛

از یشوی، اولادِ بابه یشویا؛

از بریعه، اولادِ بابه بریعی دَ وُجود آمد.

۴۵ اولادِه بریعه:

از جبر، اولادِ بابه جبریا؛

از ملکی ئیل، اولادِ بابه ملکی ئیلیا دَ وُجود آمد.

۴۶ و نامِ دُخترِ اَشیر ساره بُود.

۴۷ اینمیا اولادِ بابه های نسلِ اَشیر بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حساب شُد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر بُود.

۴۸ اولادِه نَفتالی دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از یحصئیل، اولادِ بابه یحصئیلیا؛

از جونی، اولادِ بابِه جُونیا؛

^{۴۹} از یَصِر، اولادِ بابِه یَصِریا؛

از شَلیم، اولادِ بابِه شَلیمیا دَ و جُود اَمَد.

^{۵۰} اینمیا نسلِ نَفتالی دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو بُود؛ کسای که از جَم ازوا حساب شُد، چل و پَنج هزار و چار صد نفر بُود.

^{۵۱} اینمیا حساب شُدده های بَنی اسرائیل بُود: جُمْلَه شَش صد و یگ هزار و هفت صد و سی نفر.

^{۵۲} بعد از سرشُماری خُداوند قد مُوسی گپ زَدِه گُفت: ^{۵۳} ”زمی باید بَلدِه امزیا دَ مُطابقِ تَعْدادِ نام های ازبا دَ عِنوان

مُلکیتِ تَقسیمِ شُنِه. ^{۵۴} بَلدِه طایفِه کَثِه تَقسیمِ کَثِه بَدی و بَلدِه طایفِه ریزِه تَقسیمِ ریزِه بَدی؛ بَلدِه هر طایفِه باید دَ مُطابقِ

حِساب شُدده های شی تَقسیمِ شی دَدِه شُنِه. ^{۵۵} مُتَوَجِه بَش که زمی دَ وَسِیلِه پَشکِ تَقسیمِ شُنِه؛ اونا دَ مُطابقِ نام های طایفِه

های بابِه کَلونای خُو صَاحِبِ زمی شُنِه. ^{۵۶} اَرِه، زمی دَ وَسِیلِه پَشکِ دَ بَینِ طایفِه های کَثِه و ریزِه تَقسیمِ شُنِه. ”

^{۵۷} اینیا حساب شُدده های لایوا آستِه دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:

از چَرشون، اولادِ بابِه چَرشونیا؛

از قَهات، اولادِ بابِه قَهاتیا؛

از مِراری، اولادِ بابِه مِراریا دَ و جُود اَمَد.

^{۵۸} اینیا ام اولادِ بابِه های لایوا آستِه:

اولادِ بابِه لَینیا،

اولادِ بابِه جِبرونیا،

اولادِ بابِه مَحلیا،

اولادِ بابِه موشیا،

و اولادِ بابِه قورجیا.

قَهات آتِه عَمَرام بُود. ^{۵۹} نامِ خاتُونِ عَمَرام یوکاید بُود، یوکاید اولادِه لایوی بُود که بَلدِه لایوی دَ مِصر پَیدا شُدُد؛ اُو بَلدِه

عَمَرام هارون و مُوسی و خوارِ ازوا مَریم ره زَید. ^{۶۰} بَلدِه هارون ناداب، اَبیهو، العازار و ایتامار پَیدا شُد. ^{۶۱} ناداب و اَبیهو

وختیکِه آتَشِ غَیرِ مَجاز ره دَ حُضُورِ خُداوند تَقَدیمِ کد، مُرد. ^{۶۲} تَعْدادِ حِساب شُدده های ازوا، یعنی پَگِ مَرَدَا و باچه های

یگ ماهه و باله تَرِ ازوا که حِساب شُد، بیست و سِه هزار نفر بُود. اونا دَ مینکلِ بَنی اسرائیل حِساب نَشُد، چراکه هیچ

تَقسیمِ زمی دَ مینکلِ بَنی اسرائیل بَلدِه ازوا دَدِه نَشُد.

^{۶۳} اینمیا کسای بُود که دَ وَسِیلِه مُوسی و العازار پیشوا حِساب شُد دَ غَیتیکِه اونا بَنی اسرائیل ره دَ دَشْتِ مَوآب، دَ

بَغلِ دربای اُرْدُن رُوی دَ رُوی اَریحا حِساب کد. ^{۶۴} دَ مینکلِ امزیا هیچ کُدمِ امزُو کسا و جُود نَدَشْت که دَ وَسِیلِه مُوسی و

هارون پیشوا حِساب شُدُد دَ وختیکِه اونا بَنی اسرائیل ره دَ بیابونِ سَینا سرشُماری کُدد، ^{۶۵} چُون خُداوند دَ بارِه ازوا گُفتند

که ”یقیناً، اونا دَ بیابو مومره. ” پس حتی یکی ازوا ام زنده نَمَند، بَغَیر از کالیب باچه یَفُنَه و یوشع باچه نُون.

دُخترِونِ صِلْفِحاد

^۱ اوخته دُخترِونِ صِلْفِحاد باچه جِفر، نوسِه جِلعاد، کوسِه ماخیر، اولادِه مَنَسی که دَ اولادِ بابِه های مَنَسی باچه

۲۷

یوسف تَعَلَّقِ دَشْتِ پِیش اَمَد. نام های دُخترِونِ صِلْفِحاد اینیا بُود: مَحله، نوعه، حُجله، مِلکه و تَرِصه. ^۲ اونا دَ

پِیش مُوسی، العازار پیشوا، کَنه کَلونا و تمامِ جماعت دَ دانِ درگِه خیمه مُلاقاتِ ایستِه شُدده گُفت: ^۳ ”آتِه مو دَ بیابو مُرد؛

اُو دَ جَمِ امزُو کسا نَبُود که قد گِروه قورح دَ خِلَافِ خُداوند یگجای شُد، بَلکِه اُو دَ گَناهِ خود خُو مُرد و اُو صَاحِبِ باچه نَبُود.

۴ پس چرا باید نام آتِه مو بخاطری که باچه نَدشت از بِنِ اولادِ باهه شی کُل شنه؟ لُطفاً بلده ازمو ام د مینکلِ برارون آتِه مو زمی بدی.

۵ پس موسیٰ عرضِ ازوا ره د خُصُورِ خُداوند اُورد. ۶ و خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۷ «دُخترِونِ صِلْفِحادِ راست مَوگیه؛ تُو حتماً باید بلده ازوا د مینکلِ برارون آتِه شی مُلکِ میراثی بدی؛ آر، میراثِ آتِه ازوا ره بلده ازوا تسلیم کُو. ۸ امچنان د بِنِ اسرائیل بگی که 'اگه یگ آدم بُمَره و باچه نَدشته بَشه، شُمو باید میراثِ ازو ره د دُخترِ شی تسلیم کنید. ۹ اگه دُخترِ ام نَدشته بَشه، میراثِ ازو ره د برارون شی تسلیم کنید. ۱۰ اگه برارِ نَدشته بَشه، د برارون آتِه شی تسلیم کنید. ۱۱ و اگه آتِه ازو برارِ نَدشته بَشه، اوخته میراثِ ازو ره د نزدیکترین قوم شی که اولادِ باهه شی بَشه تسلیم کنید تا میراثِ ازو ره صاحبِ شنه. ای باید بلده بِنِ اسرائیل یگ حکمِ شرعی بَشه، امو رقم که خُداوند د موسیٰ امر کد.»

یوشع جانشینِ موسیٰ موشه

۱۲ دَمزُو غَیتِ خُداوند د موسیٰ گُفت: «د بِلِه امزی کوهِ عَباریم بُر شو و سرزمینی ره که ما د بِنِ اسرائیل دَدیم، توخ کُو. ۱۳ وختیکه او ره دیدی، تُو ام فُوت کده قد قوم خُو یگجای موشی، امو رقم که برارِ تُو هارون قد ازوا یگجای شد. ۱۴ چُون د بیابونِ صِین وختیکه جماعت د خِلافِ مه شورش کد، شُمو از امر مه سرپیچی کدید و د پیشِ آو قاده، مُقَدَّس بُودون مَره د نظرِ جماعت ثابت نکدید.» ای او، آو مریبای قَدِش[†] بود، د بیابونِ صِین.

۱۵ اوخته موسیٰ قد خُداوند گپ زده گُفت: ۱۶ «ای خُداوند، خُدای روحِ های پگِ بشر، از تُو خواهش مُونم که یگو کس ره د بِلِه امزی جماعت تعیین کنی ۱۷ تا د پیشِ رُوی ازوا بوره و د پیشِ رُوی ازوا بییه و اونا ره بُرو بُره و داخلِ بیره تا جماعتِ خُداوند رقمِ گوسپندوی بے چوپو آلی نَبشه.»

۱۸ پس خُداوند د موسیٰ گُفت: «یوشع باچه نون ره که یگ مَرِدِ صاحبِ روحِ حِکمتِ آسته بگی و دستِ خُو ره د بِلِه ازو بیل؛ ۱۹ و او ره د پیشِ رُویِ العازار پیشوا و تمامِ جماعت ایسته کُو و او ره د خُصُورِ پگِ ازوا مقرر کُو. ۲۰ از اختیاراتِ خُو دَزُو بدی تا تمامِ جماعتِ بِنِ اسرائیل ازو اطاعت کنه. ۲۱ یوشع بلده هر مَوْضوعِ مَهم باید د پیشِ العازار پیشوا ایسته شنه تا او بلده شی د وسیله اُوریم^a د خُصُورِ خُداوند مشوره بگیریه؛[†] و د امرِ ازو اونا بُرو بوره و د امرِ ازو اونا داخلِ بییه،^b ام یوشع و ام تمامِ بِنِ اسرائیل، یعنی پگِ جماعت.»

۲۲ اوخته موسیٰ امو رقم کد که خُداوند دَزُو امر کدد: او یوشع ره بُرد و او ره د پیشِ رُویِ العازار پیشوا و تمامِ جماعت ایسته کد ۲۳ و دستایِ خُو ره د بِلِه ازو ایسته او ره مقرر کد. امو رقم که خُداوند گُفتد، او د وسیله موسیٰ مقرر شد.

قربانی های روزانه

۲۸ ۱ دَمزُو غَیتِ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ «د بِنِ اسرائیل امر کُو و دزوا بگی، 'فکرِ شُمو بَشه که هدیه خوراکی مَره د عِنوانِ هدیه های خاص که خوشبوی مَوردِ پَسند مه آسته د وختِ مَعینِ شی دز مه تقدیم کنید.' ۳ و ام دزوا بگی، 'هدیه خاص ره که شُمو باید د خُداوند تقدیم کنید، اینی آسته: هر روز دُو نَرَبَره یگ ساله و بے عیب د عِنوانِ قربانی سوختنی دایمی باید تقدیم شنه؛[†] باره اول ره د وختِ صُبح تقدیم کُو و باره دَوَم ره د وختِ شام تقدیم

^a ۲۷:۲۱ «اُوریم» جوره «تُمیم» آسته و معنای «اُوریم و تُمیم» دقیق معلوم نیست. امکان ذره که دُو سنگ بوده بَشه که پیشوا بزرگ اونا ره بلده قضیه های مشکل و پی بُردونِ خاست-و-اراده خُدا استفاده موده. ^b ۲۷:۲۱ «بُرو بوره و داخلِ بیه» امکان ذره ای معنی ره بدیه که بِنِ اسرائیل بلده جنگ «بُرو بوره و داخلِ بیه.»

† ۲۷:۱۴ عددِها - ۲۰:۲۱۳ ۱ † ۲۷:۲۱ خُروج ۲۸:۳۰

کو^۵ و قد هر باره دَهْم حِصَّه یگ ایفه^۶ بهترین آرد ره که قد چارم حِصَّه یگ هین^b روغون زیتون گت شده بشه دَ عنوان هدیه غلّه-و-دانه بیر. ^۶ اینمی قربانی سوختنی دایمی آسته که دَ کوه سینا دَ عنوان خوشبوی مَوردِ پَسند و هدیه خاص بلده خُداوند تعیین شد. ^۷ هدیه وچی کدنی ازو باید چارم حِصَّه یگ هین شراب بلده هر باره بشه؛ ای هدیه وچی کدنی ره بلده خُداوند دَ جایگاهِ مَقَدَّس شیو کو. ^۸ باره دوم ره دَ وختِ شام تقدیم کو؛ او ره رقمِ قربانی صُبح قد هدیه غلّه-و-دانه و هدیه وچی کدنی شی تقدیم کو. ای یگ هدیه خاص و خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند آسته.

قربانی روزِ آرام

^۹ دَ روزِ آرام دُو نَرَبَره یگ ساله و بے عیب ره قد هدیه غلّه-و-دانه شی که دُو حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه^c بهترین آردِ روغو گت شده بشه و قد هدیه وچی کدنی شی تقدیم کو. ^{۱۰} ای قربانی سوختنی بلده هر روزِ آرام آسته، علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه وچی کدنی شی.

قربانی ماهوار

^{۱۱} دَ روزای اولِ ماه های خُو یگ قربانی سوختنی ره دَ خُداوند تقدیم کُنید؛ ای قربانی باید دُو جونه گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبَره یگ ساله بشه و پگ شی بے عیب بشه. ^{۱۲} امچنان سه حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه^d بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه هر گاو و دُو حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه^e بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه قُوچ ^{۱۳} و دَهْم حِصَّه یگ ایفه^f بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه هر باره. ای قربانی سوختنی خوشبوی مَوردِ پَسند و یگ هدیه خاص بلده خُداوند آسته. ^{۱۴} و هدیه های وچی کدنی ازوا نیم یگ هین^g شراب انگور بلده هر گاو، سَوم حِصَّه یگ هین^h بلده قُوچ و چارم حِصَّه یگ هینⁱ بلده هر نَرَبَره بشه. ای قربانی سوختنی ماهوار آسته دَ هر ماه سال. ^{۱۵} علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه وچی کدنی شی، باید یگ تکه دَ عنوانِ قربانی گناه دَ خُداوند تقدیم شنه.

قربانی های عیدِ پَصَح

^{۱۶} دَ روزِ چاردهمِ ماهِ اول، قربانی پَصَح دَ خُداوند تقدیم شنه. ^{۱۷} دَ روزِ پوزدهمِ امزی ماه عیدِ آسته و بلده هفت روز باید نانِ فطیر خورده شنه. ^{۱۸} دَ روزِ اول باید یگ جلسه مَقَدَّس برگرزار شنه. دَ امزو روز شمو هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام ندید؛ ^{۱۹} بلکه شمو یگ قربانی سوختنی دَ عنوان هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم کُنید؛ ای قربانی باید دُو جونه گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبَره یگ ساله بشه؛ مَتَوَجِه بشید که اونا بے عیب بشه. ^{۲۰} هدیه غلّه-و-دانه ازوا باید سه حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر گاو و دُو حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه بلده قُوچ ^{۲۱} و دَهْم حِصَّه یگ ایفه بلده هر کدَمِ امزو هفت نَرَبَره بشه. ^{۲۲} امچنان یگ تکه ره دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کُنید تا بلده شمو کِفاره شنه. ^{۲۳} امیا ره علاوه از قربانی سوختنی صُبح که قربانی سوختنی دایمی آسته، تقدیم کُنید. ^{۲۴} دَ امزی طریقه دَ هر روزِ امزو هفت روز خوراکِ هدیه خاص ره دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ پَسندِ خُداوند تقدیم کُنید؛ ای باید علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه وچی کدنی شی تقدیم شنه. ^{۲۵} دَ روزِ هفتم، بسمِ جلسه مَقَدَّس برگرزار کُنید و هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام ندید.

^a ۲۸:۵ «دَهْم حِصَّه یگ ایفه» تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^b ۲۸:۵ «چارم حِصَّه یگ هین» تقریباً یگ لیتر موشه. ^c ۲۸:۹ «دُو حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه» تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^d ۲۸:۱۲ «سه حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه» تقریباً چار و نیم کیلوگرام موشه. ^e ۲۸:۱۲ «دُو حِصَّه از ده حِصَّه یگ ایفه» تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^f ۲۸:۱۳ «دَهْم حِصَّه یگ ایفه» تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه. ^g ۲۸:۱۴ «نیم یگ هین» تقریباً دُو لیتر موشه. ^h ۲۸:۱۴ «سَوم حِصَّه یگ هین» یگ مقدار کمتر از یگ و نیم لیتر موشه. ⁱ ۲۸:۱۴ «چارم حِصَّه یگ هین» تقریباً یگ لیتر موشه.

قربانی بلده عید هفته ها

۲۶ د روز نوبت حاصلات، وختیکه د دورون عید هفته های خو یگ هدیه غله-و-دانه از حاصل نو د خداوند تقدیم مونیډ، شمو یگ جلسه مقدس برگزار کونید و هیچ کار روزمره خو ره انجام نډید. ۲۷ شمو یگ قربانی سوختنی د عنوان خوشبوی مورد پسند خداوند تقدیم کونید؛ او قربانی باید دو جونه گاو، یگ قوچ و هفت نربره یگ ساله بشه. ۲۸ هدیه غله-و-دانه ازوا باید سه حصه از ده حصه یگ ایفه بهترین آرد روغو گت شده بلده هر گاو و دو حصه از ده حصه یگ ایفه بلده قوچ بشه ۲۹ و دهم حصه یگ ایفه بلده هر کدم امزو هفت نربره. ۳۰ یگ تکه ام تقدیم کونید تا بلده شمو کفار شنه. ۳۱ امیا ره علاوه از قربانی سوختنی دایمی قد هدیه غله-و-دانه شی و هدیه های وچی کدنی شی تقدیم کونید؛ متوجه بشید که اونا به عیب بشه.

قربانی های عید شیپور ها

۲۹ ۱ د روز اول ماه هفتم، یگ جلسه مقدس برگزار کونید و هیچ کار روزمره خو ره انجام نډید. او بلده شمو یگ روز آسته که صدای شیپورها ره بلده خوشی بر کونید. ۲ شمو یگ قربانی سوختنی د عنوان خوشبوی مورد پسند خداوند تقدیم کونید؛ ای قربانی باید یگ جونه گاو، یگ قوچ و هفت نربره یگ ساله و به عیب بشه. ۳ هدیه غله-و-دانه ازوا باید سه حصه از ده حصه یگ ایفه بهترین آرد روغو گت شده بلده هر گاو و دو حصه از ده حصه یگ ایفه بلده قوچ ۴ و دهم حصه یگ ایفه بلده هر کدم امزو هفت نربره بشه. ۵ یگ تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کونید تا بلده شمو کفار شنه. ۶ امیا علاوه از قربانی سوختنی اول ماه و هدیه غله-و-دانه شی، و علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه وچی کدنی ازوا آسته که د مطابق مقررات ازوا د عنوان هدیه خاص و خوشبوی مورد پسند خداوند تقدیم موشه.

قربانی روز کفار

۷ د روز دهم امزی ماه هفتم، شمو یگ جلسه مقدس برگزار کونید و نفس های خو ره بکشید. شمو باید هیچ کار ره انجام نډید؛ ۸ بلکه یگ قربانی سوختنی د عنوان خوشبوی مورد پسند خداوند تقدیم کونید. ای قربانی باید یگ جونه گاو، یگ قوچ و هفت نربره یگ ساله بشه. متوجه بشید که اونا به عیب بشه. ۹ هدیه غله-و-دانه ازوا باید سه حصه از ده حصه یگ ایفه بهترین آرد روغو گت شده بلده هر گاو و دو حصه از ده حصه یگ ایفه بلده قوچ ۱۰ و دهم حصه یگ ایفه بلده هر کدم امزو هفت باره بشه. ۱۱ یگ تکه ام د عنوان قربانی گناه تقدیم کونید، علاوه از قربانی گناه که بلده کفار تقدیم موشه و علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غله-و-دانه شی و هدیه های وچی کدنی ازوا.

قربانی های عید چپری ها

۱۲ د روز پوزدهم ماه هفتم، باید یگ جلسه مقدس برگزار کونید و هیچ کار روزمره خو ره انجام نډید، بلکه هفت روز ره بلده خداوند عید بگیرید. ۱۳ د امزو روزا قربانی سوختنی د عنوان خوشبوی مورد پسند خداوند تقدیم کونید. د روز اول سیزده جونه گاو، دو قوچ و چارده نربره یگ ساله بشه و پگ شی به عیب. ۱۴ هدیه غله-و-دانه ازوا باید سه حصه از ده حصه یگ ایفه بهترین آرد روغو گت شده بلده هر کدم امزو سیزده گاو و دو حصه از ده حصه یگ ایفه بلده هر کدم امزو

۲۹:۱ ا بلده معنای «شیپور» د فهرست لغات مشکل رجوع کونید.

۲۹:۱۱ † لاویا ۱۶.

دُو قُوچ ۱۵ و دَهْم حِصَّه یگ ایفه بلده هر کُدم امزو چارده باره بشه. ۱۶ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۱۷ دَ روزِ دوْم، دوازده جونہ-گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۱۸ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۱۹ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کَدنی ازوا.

۲۰ دَ روزِ سوْم، یازده جونہ-گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۲۱ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۲۲ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۲۳ دَ روزِ چارْم، ده جونہ-گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۲۴ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۲۵ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۲۶ دَ روزِ پنجم، نه جونہ-گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۲۷ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۲۸ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۲۹ دَ روزِ ششم، هشت جونہ-گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۳۰ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۳۱ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۳۲ دَ روزِ هفتم، هفت جونہ-گاو، دُو قُوچ و چارده نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۳۳ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۳۴ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۳۵ روزِ هشتم بلده شُمُو خَتَمِ عیدِ آسته؛ دَمَزُو روزِ هیچ کارِ روزمره خُو ره انجام نَدید، ۳۶ بلکه یگ قُرْبانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبوی مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوند تقدیم کُنید. اُو قُرْبانی باید یگ جونہ-گاو، یگ قُوچ و هفت نَرَبْرَه یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب. ۳۷ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو، قُوچ و باره-گو نظر دَ تعدادِ ازوا طَبِقِ مَقْرَرَاتِ بَشَه. ۳۸ یگ تُکه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تقدیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی اَزو.

۳۹ آمیا ره شُمُو باید دَ عیدِ های تعیین شُدِه خُو دَ خُداوند تقدیم کُنید. اَرے، علاوه از نذر ها و هدیه های داوطلبانه خُو آمیا ره دَ عِنوانِ قُرْبانی های سوختنی، هدیه های غَلّه-و-دانه، هدیه های وُچی کَدنی و قُرْبانی های سلامتتی خُو تقدیم کُنید.

۴۰ پس موسیٰ پگ چیزا ره دَ بنی اسرائیل گفت، امو رقم که خُداوند دَرُو امر کُدد.

مَقْرَرَاتِ دَ باره نذر

۳۰ اُوخته موسیٰ دَ کتله-کلونای طایفه های بنی اسرائیل گفت: "اینی توره آسته که خُداوند حُکم کده: ۲ وختیکه یگو کس بلده خُداوند دَ گردون خُو نذر میگیره یا دَ باره یگو چیز قسم خورده خود ره دَ بند میندزه، اُو باید از گپ خُو نگرده، بلکه هر چیزی که از دان شی بُر شُدِه، مطابقِ اَزُو عمل کُنه.

۳ و غَیْتیکه یگ خائُو دَ جوانی خُو دَ حالیکه دَ خانِه آتِه خُو آسته بلده خُداوند دَ گردون خُو نذر میگیره یا قد یگو وعده خود ره دَ بند میندزه،^۴ و آتِه شی دَ باره نذر ازو و وعده ازو که دَ وسیله شی خود ره دَ بند آندخته میشنوه، و له هیچ چیز نموگبه، اوخته تمام نذر های ازو استوار و هر وعده ازو که خود ره دَ وسیله شی دَ بند آندخته باقی مومنه.^۵ لیکن اگه آتِه شی دَ روزی که میشنوه او ره منع کنه، اوخته هیچ کدم نذر های شی و وعده های شی که خود ره دَ وسیله ازا دَ بند آندخته باقی نمومنه. ازی که آتِه شی او ره منع کده، خُداوند او ره مویخشه.

۶ اگه او دَ شوی دده شنه و نذر های شی یا توره که از دان شی بر شده و دَ وسیله ازو خود ره دَ بند آندخته دَ بله ازو باقی بشه^۷ و شوی شی بشنوه و دَ روزی که بشنوه هیچ چیز نگیه، اوخته نذر های ازو استوار و وعده های ازو که خود ره دَ وسیله شی دَ بند آندخته باقی مومنه.^۸ لیکن اگه شوی شی دَ روزی که بشنوه او ره منع کنه، اوخته او نذری ره که دَ گردون خائون شی آسته یا توره ره که از دان ازو بر شده و خود ره دَ وسیله شی دَ بند آندخته باطل کده؛ و خُداوند امو خائو ره مویخشه.

۹ و له هر نذر خائون بیوه یا طلاق شده که او دَ وسیله شی خود ره دَ بند آندخته، دَ بله ازو باقی مومنه.

۱۰ اگه یگ خائو دَ خانِه شوی خُو دَ گردون خُو نذر بگیره یا قسم خورده خود ره دَ بند بندزه^{۱۱} و شوی شی بشنوه، و له او ره هیچ چیز نگیه و منع نکنه، اوخته پگ نذر های ازو استوار و هر وعده ازو که خود ره دَ وسیله شی دَ بند آندخته باقی مومنه.^{۱۲} لیکن اگه شوی شی دَ روزی که بشنوه، اونا ره باطل کنه، اوخته هر چیزی که از دان ازو دَ باره نذر های شی یا دَ باره وعده شی بر شده باقی نمومنه. ازی که شوی شی اونا ره باطل کده، خُداوند او ره مویخشه.^{۱۳} هر نذری یا قسم محکم ازو ره که او بلده کشتون نفس خُو مونه، شوی شی میتنه او ره تصدیق کنه و شوی شی میتنه او ره باطل کنه.^{۱۴} لیکن اگه شوی شی دمزو روز و روز دیگه شی او ره چیز نگیه، اوخته پگ نذر های شی ره و تمام وعده های ازو ره که دَ بله ازو آسته تصدیق کده؛ چون دَ روزی که شنید، هیچ چیز نگفت، پس اونا ره تصدیق کد.^{۱۵} لیکن اگه چند روز بعد از شنیدو اونا ره باطل کنه، اوخته گناه امزو خائو دَ گردون ازو موشه.

۱۶ اینمیا مقرراتی آسته که خُداوند دَ موسی امر کد، دَ باره شوی و خائون شی و دَ باره آتِه و دختر شی و ختیکه او دَ جوانی خُو دَ خانِه آتِه خُو آسته.

جنگ قد میدیانی ها

۱ خُداوند قد موسی گپ زده گفت:^۲ "انتقام بنی اسرائیل ره از میدیانی ها بگیر. بعد ازو تو فوت کده قد قوم خُو یگجای موشی."

۳ پس موسی دَ مردم گفت: "یگ تعداد نفرای خُو ره مسلح کنید تا دَ جنگ میدیانی ها بوره و انتقام خُداوند ره از میدیانی ها بگیره.^۴ شمو هزار نفر از هر طایفه از پگ طایفه های اسرائیل بلده جنگ ریی کنید." ^۵ اوخته از دسته های هزار نفری بنی اسرائیل، از هر طایفه یگ هزار نفر، جمله دوازده هزار نفر مسلح بلده جنگ انتخاب شد.^۶ و موسی اونا ره که هزار نفر از هر طایفه بود، دَ جنگ ریی کد؛ اری، اونا ره قد فینحاس باچه العازار پیشوا و اسباب مقدس و شیپور ها که بلده علامت ددو دَ اختیار شی بود، دَ جنگ ریی کد.^۷ اونا قد میدیانی ها جنگ کد و امو رقم که خُداوند دَ موسی امر کدد، پگ مردای ازوا ره کشت.^۸ دَ مینکل کشته شده ها، پادشایون میدیانی ها یعنی اوی، راقم، صور، حور و ریح، پنج پادشاه میدیانی ها ام موجود بود. اونا بلعام باچه بعور ره ام قد دم شمشیر کشتند.^۹ بنی اسرائیل خائونوی میدیانی و بچکیچای ازوا ره اسیر کد و تمام گله-ورمه و پگ مال-ودارایی ازوا ره ولجه گرفت؛^{۱۰} و تمام شارای ازوا ره که دز شی زندگی موکد قد تمام خیمه گاه های ازوا سوختند،^{۱۱} لیکن تمام ولجه و پگ اسیرا ره برد، ام حیوان و ام انسان ره.^{۱۲} اوخته اونا

اسیرا، وُلجِه و مال های ره که گِرِفْتَد د پِیشِ مُوسَى، العازار پیشوا و جماعتِ بنی اسرائیل د خیمه‌گاه د دَشْتِ موآب، د بَغْلِ دریای اَرْدُن رُوی د رُوی شارِ اَرِیحا اُورد.

۱۳ مُوسَى، العازار پیشوا و پِگِ رهبرای جماعت از خیمه‌گاه بُر شده د دَمِ راه ازوا رفت. ۱۴ مگم مُوسَى د بِلِه قومندانای لشکر، یعنی رهبرای هزار نفری و رهبرای صد نفری که از میدانِ جنگ پس اَمُدُد، قار شد. ۱۵ و مُوسَى دَزوا گُفت: ”چرا شَمو پِگِ خاتونو ره زنده ایشیتید؟ ۱۶ اینه، امیا کسای بُود که د مشورَه بِلعام، بنی اسرائیل ره وادار کد که د مَسْئِلِه بَعْلِ فِغور[‡] د خُداوند خیانت کُنه؛ و امزُو خاطر د مینکلِ جماعتِ خُداوند بلا نازل شد. ۱۷ پس آلی تمام باچه ها ره از مینکلِ بچکِیچا بُکُشید و هر خاتو-و-دُختری ره که قد مرد آشنا شده خاو کده، ام بُکُشید. ۱۸ مگم پِگِ دُخترُونِ خانه ره که قد مرد آشنا نَشُدِه و خاو نَکده، بِلدِه خُو زنده نگاه کُنید. ۱۹ بعد ازُو شَمو بِلدِه هفت روز د بَرُونِ خیمه‌گاه بُمنید؛ هر نفر از شَمو که یگو کس ره کُشته بَشِه یا د جَسَدِ کُشته دِست زده بَشِه، خود ره و اسیرای خُو ره د روزِ سَوَم و هفتم پاک کُنه. ۲۰ امِچنان هر کالا، هر چیزی چرمی و هر چیزی ره که از موی بُز بافته شده بَشِه و هر چیزی چوبی ره پاک کُنید.“

۲۱ اوخته العازار پیشوا د مَرْدایِ جنگی که د جنگ رفتُد، گُفت: ”ای حُکمِ شریعت اَسته که خُداوند د مُوسَى اَمَر کده: ۲۲ چیزای طَلابی، نُقره‌یی، برونزی، آینی، حَلَبی و سُرَبی ره، ۲۳ یعنی هر چیزی ره که د آتِشِ تاب میره، اُو ره از آتِشِ تیر کُنید تا پاک شُنه؛ علاوه ازی، اُو ره قد آوِ طَهَارَت[‡] ام پاک کُنید. لیکن هر چیزی که د آتِشِ تاب نَمیره، اُو ره از آوِ تیر کُنید. ۲۴ د روزِ هفتم شَمو باید کالای خُو ره بُشوید و شَمو پاک مُوشید؛ بعد ازُو میتنید د خیمه‌گاه داخل شُنید.“

۲۵ و خُداوند قد مُوسَى گپ زده گُفت: ۲۶ ”تُو و العازار پیشوا و کته کلونای اولادِ بابِه های جماعت وُلجِه ره که گِرِفْتِه شده، ام حیوان و ام انسان ره حساب کُنید. ۲۷ وُلجِه ره دُو تقسیم کُو: نیم شی ره د مَرْدایِ جنگی که د جنگ رفتُد بدی و نیم شی ره د باقیِ جماعت. ۲۸ از تقسیمِ مَرْدایِ جنگی که د جنگ رفتُد بِلدِه خُداوند یگ شُکرانه بَگیر، یعنی از هر پَنج صد یگ شی ره بَگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از اَلاغِ ها و از گوسپندو. ۲۹ ای ره از نیم تقسیمِ ازوا بَگیر و د العازار پیشوا بدی تا د عِنوانِ هدیه د خُداوند بَشِه. ۳۰ و از نیم تقسیمِ بنی اسرائیل، از هر پَنجاه یگ شی ره بَگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از اَلاغِ ها و از گوسپندو، یعنی از پِگِ حیوانا و اونا ره د لاویا بدی، د کسای که د جایگاهِ خُداوند وظیفه اجرا مونه.“ ۳۱ پس مُوسَى و العازار پیشوا اَمُو رقم کد که خُداوند د مُوسَى اَمَر کُد.

۳۲ زنده-جان های گِرِفْتِه شده، غَیر از وُلجِه اَسباب و زیورات که مَرْدایِ جنگی بِلدِه خُو گِرِفْتُد، شَش صد و هفتاد و پَنج هزار گوسپو بُود، ۳۳ هفتاد و دُو هزار گاو، ۳۴ شصت و یگ هزار اَلاغِ ۳۵ و سی و دُو هزار انسان، دُخترونی که قد مرد آشنا نَشُدُد و خاو نَکُد.

۳۶ نیم تقسیم، حِصّه کسای که د جنگ رفتُد، د حسابِ سِه صد و سی و هفت هزار و پَنج صد گوسپو بُود ۳۷ و شُکرانه بِلدِه خُداوند شَش صد و هفتاد و پَنج گوسپو؛ ۳۸ سی و شَش هزار گاو و شُکرانه ازوا بِلدِه خُداوند هفتاد و دُو گاو؛ ۳۹ سی هزار و پَنج صد اَلاغِ و شُکرانه ازوا بِلدِه خُداوند شصت و یگ اَلاغِ؛ ۴۰ شونزده هزار انسان و شُکرانه ازوا بِلدِه خُداوند سی و دُو نفر. ۴۱ اوخته مُوسَى شُکرانه ره که یگ هدیه بِلدِه خُداوند بُود، د العازار پیشوا دَد، اَمُو رقم که خُداوند د مُوسَى اَمَر کُد. ۴۲ نیم تقسیمِ بنی اسرائیل که مُوسَى از وُلجِه مَرْدایِ جنگی جدا کُد، ۴۳ یعنی نیم تقسیمِ جماعت، سِه صد و سی هزار و پَنج صد گوسپو، ۴۴ سی و شَش هزار گاو، ۴۵ سی هزار و پَنج صد اَلاغِ ۴۶ و شونزده هزار انسان بُود.

۴۷ از نیم تقسیمِ بنی اسرائیل، مُوسَى از هر پَنجاه یگ شی ره گِرِفت، ام از انسان و ام از حیوان، و اونا ره د لاویا دَد، د کسای که د جایگاهِ خُداوند وظیفه اجرا موکد، اَمُو رقم که خُداوند د مُوسَى اَمَر کُد.

‡ ۲۳:۳۱ بِلدِه معنای «آوِ طَهَارَت» فصل ۱۹ آیه ۹ امزی کتاب ره تُوخ کُنید.

‡ ۱۶:۳۱ عددها ۲۵.

۴۸ اوخته سرکرده های که مسؤل دسته های هزار نفری لشکر بود، قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری پیش موسی آمد ۴۹ و دَرُو گفت: "مو خدمتگاری تو مردای جنگی ره که زیر امر مو آسته حساب کدی و یگ نفر مو ام کم نشده. ۵۰ پس مو از چیزای که هر کدم مو گرفتے، یگ هدیه بلده خُداوند اُوردے که زیورهای طلائی، بازویند ها، دستبند ها، انگشترها، گوشواره ها و گردویند ها آسته تا بلده جان های مو دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره شُنه. ۵۱" و موسی و العازار پیشوا، طلا ره که پگ شی دَ شکل زیورات بود، ازوا گرفت. ۵۲ و تمام طلائی هدیه که قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری بلده خُداوند تقدیم کد، شونزده هزار و هفت صد و پنجاه مِثقال بود. ۵۳ چون مردای جنگی هر کدم شی بلده خود خُو وُلجه گرفتند. ۵۴ پس موسی و العازار پیشوا، طلا ره از قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری گرفت و دَ خیمه ملاقات اُورد تا بلده بنی اسرائیل دَ حُضُورِ خُداوند یادگار بشه.

طایفه های شرقی دریای اُردُن

۳۲ ۱ اولاده رثوبین و اولاده جاد گله-ورمه بے اندازه کلو دشت و اونا دید که سرزمین یعزیر و سرزمین جلعاد بلده گله-ورمه ازوا یگ جای مناسب آسته. ۲ اوخته اولاده جاد و اولاده رثوبین پیش موسی، العازار پیشوا و رهبرای جماعت آمده گفت: ۳ "عطاروت، دیبون، یعزیر، نمره، حشبون، العاله، سیام، نیو و بعون، ۴ یعنی سرزمینی که خُداوند بلده جماعت اسرائیل تَصَرَف کده، یگ سرزمین مناسب بلده گله-ورمه یه؛ و خدمتگاری تو صاحب گله-ورمه آسته. ۵ اونا اِدامه دده گفت: "اگه نظر لُطف تو دَ بِلّه مو آسته، بیل که امی سرزمی دَ عِنوانِ مَلکیتِ دَ خدمتگاری تو دده شُنه؛ و مو ره او سون دریای اُردُن تیر نکو."

۶ لیکن موسی دَ اولاده جاد و اولاده رثوبین گفت: "آیا برارون اسرائیلی شمو دَ جنگ بوره و شمو دَ اینجی قرار بشینید؟ ۷ چرا میخاهید بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده ازوا دده دل سَرِد کُنید؟ ۸ آته گون شمو ام امی کار ره کد وختیکه اونا ره از قادیس برنیع بلده دیدون سرزمین وعده شده ری کدم. ۹ اونا تا دَرّه اِشکول رفته امو سرزمی ره دید، و پس آمده بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده ازوا دده بود، دل سَرِد کد. ۱۰ پس قار خُداوند دَ امزو روز باله آمد و او قَسَم خورده گفت: ۱۱ 'هیچ کدم امزو مردای که از مصر برو آمده و بیست ساله یا باله تر آسته، امو سرزمی ره که ما قَسَم خورده دَ ابراهیم، اسحاق و یعقوب وعده کدیم، نمینگره، چراکه اونا قد تمام دل-و-جان از مه پیروی نکد، ۱۲ بَعیر از کالیب باچه یَفْتَه قیزی و یوشع باچه نون، چون اونا قد تمام دل-و-جان خُو از خُداوند پیروی کد. ۱۳ اَرے، قار خُداوند دَ بِلّه اسرائیل باله آمد و خُداوند اونا ره چل سال دَ بیابو سرگردو کد، تا پگ امزو نسل که امو شرازت ره دَ نظر خُداوند کدد، نابود شد. ۱۴ و آلی شمو یگ گروه مردای گناهکار دَ جای آته گون خُو باله شدید تا شدت قار خُداوند ره دَ بِلّه اسرائیل دیگه ام کلوتر کُنید. ۱۵ اگه شمو از پیروی خُداوند زوی گردو شُنید، او بسم ای قوم ره دَ بیابو ایله مونه و شمو باعث نابودی تمام امزی قوم موشید."

۱۶ اوخته اونا دَ پیش موسی آمد و گفت: "مو دَ امزی جای بلده گله-ورمه خُو قوتونا و بلده بچکیچای خُو شارا آباد مونی. ۱۷ و خودون مو مُسَلح شده پیش پیش بنی اسرائیل موری تا اونا ره دَ جای ازوا برسنی. مگم عیال مو بخاطر باشنده های امزی سرزمی دَ شارای دیوالدار مومنه. ۱۸ خلاصه تا وختیکه هر کدم بنی اسرائیل مُلک خُو ره نگرفته، مو دَ خانه های خُو پس نمیی. ۱۹ مو قد ازوا دَ او سون دریای اُردُن مُلک نمیکیری، چراکه تقسیم ازمو دَ ای سون دریای اُردُن دَ طرفِ شرق رسیده."

۲۰ اوخته موسیٰ دزوا گفت: "اگه ای کار ره کنیید، اگه واقعاً خودون ره مُسَلَح کده دَ حُضُورِ خُداوند بلده جنگ بورید،
 ۲۱ و پگِ مردای مُسَلَح شُمو دَ حُضُورِ خُداوند از دریای اُردُن تیر شُنید و تا غیتی جنگ کنیید که او دُشمنای خُو ره از پیش
 رُوی خُو هئی کنه ۲۲ و اُمُو سرزمی دَ حُضُورِ خُداوند تَصْرُف شُنه، بعد اَزُو شُمو میتنید پس بیید و دَ پیش خُداوند و دَ پیش
 اِسْرَائیل بیگناه بشید و ای سرزمی ام از طرفِ خُداوند مُلک شُمو بشه. ۲۳ لیکن اگه ای کار ره نکُنید، شُمو دَ ضِدِ خُداوند
 گناه مُونیید و بدنید که گناه شُمو دامونگیر شُمو موشه. ۲۴ پس بلده عیال خُو شارا و بلده گلّه-ورمه خُو قوتونا آباد کنیید
 و چیزی ره که از دان شُمو بُر شده انجام بدید."

۲۵ اوخته اولاده جاد و اولاده رثوین قد موسیٰ گپ زده گفت: "مو خدمتگاری تُو اُمُو رقم مونی که بادار مو دَز مو آمر
 کده. ۲۶ بچکیچا، خاتونو، گلّه-ورمه و تمام حیوانای مو دَ امینجی دَ شارای جلعاد مومنه. ۲۷ و مو پگِ خدمتگاری تُو،
 هر کدم مو بلده جنگ مُسَلَح شده او سونِ دریای اُردُن تیر موشی تا دَ حُضُورِ خُداوند جنگ کنی، اُمُو رقم که بادار مو دَز
 مو گفته."

۲۸ پس موسیٰ دَ باره ازوا دَ العازار پیشوا، یوشع باچه نون و کنه کلونای طایفه های بنی اسرائیل دستور دَد ۲۹ و دزوا
 گفت: "اگه اولاده جاد و اولاده رثوین پگِ مردای شی بلده جنگ مُسَلَح شد و دَ حُضُورِ خُداوند قد شُمو قتی از دریای
 اُردُن تیر شد و شُمو اُمُو سرزمی ره گرفتید، اوخته سرزمین جلعاد ره بلده ازوا بدید تا مُلکِ ازوا بشه. ۳۰ لیکن اگه اونا
 مُسَلَح نَشُد و قد شُمو قتی نرفت، اوخته اونا ام باید دَ مینکل از شُمو دَ سرزمین کنعان بلده خُو مُلک بگیریه." ۳۱ اولاده
 جاد و اولاده رثوین گفت: "چیزی ره که خُداوند دَ خدمتگاری تُو گفته، مو اُمُو رقم مونی. ۳۲ مو مُسَلَح شده دَ حُضُورِ
 خُداوند از دریای اُردُن تیر موشی و دَ سرزمین کنعان داخل موشی، لیکن تقسیم مُلک مو دَ ایسونِ دریای اُردُن بلده مو
 دده شُنه."

۳۳ پس موسیٰ بلده ازوا یعنی بلده اولاده جاد و اولاده رثوین و نیم طایفه منسی باچه یوسف مملکت سیحون پادشاه
 اموریا و مملکت عوج پادشاه باشان ره قد زمی و شارای شی دَد، دَ شُمُولِ منطقه های گرد-و-بَر ازوا که داخل سرحدای
 ازوا بُود. ۳۴ و اولاده جاد اینی جای ها ره دُوباره آباد کد: دیبون، عطاروت، عروعیر، ۳۵ عَطْرُوت-شوفان، یعزیر، یگبهاه،
 ۳۶ بیت نمره و بیت هاران. امیا شارای دیوالدار بُود و قوتونا بلده رمه ها دشت. ۳۷ و اولاده رثوین اینی جای ها ره دُوباره
 آباد کد: حِشْبون، اِلْعَالِه، قِریتایم، ۳۸ نِبُو، بَعْل مِعون که نام امزیا تغییر دده شد، و سبمه؛ اونا شارای ره که آباد کد،
 خودون شی دَ بله ازوا نام ایشت.

۳۹ اولاده ماخیر باچه منسی دَ جلعاد رفته او ره تَصْرُف کد و اموریا ره که دَ اُونجی بُود، بُر کد. ۴۰ پس موسیٰ جلعاد ره
 دَ اولاده ماخیر باچه منسی دَد و اونا دَ اُونجی جای-د-جای شد. ۴۱ و یائیر اولاده منسی رفته آغیلای ازوا ره گرفت و اونا
 ره «خوت-یائیر» نام ایشت. ۴۲ و نوبح رفته قنات و آغیلای شی ره تَصْرُف کد و نام خود خُو ره دَ بله شی ایشته او ره
 نوبح نام کد.

مرحله های سفر بنی اسرائیل از مصر تا دشت موآب

۳۳ ای مرحله های سفر بنی اسرائیل آسته غیتیکه اونا از سرزمین مصر قد لشکرهای خُو دَ رهبری موسیٰ و هارون
 کوچ کد. ۲ موسیٰ دَ امرِ خُداوند کوچ کدونِ ازوا ره مطابقِ مرحله های سفرِ ازوا نوشته کد؛ و اینیا مرحله های
 سفرِ ازوا مطابقِ کوچ کدونِ ازوا آسته:

۳ اونا د ماه اوله از رعمسيس کوچ كد؛ د روز پوزدهم ماه اول، د روز بعد از پصح بني اسرائيل د پيش نظر پگ مصريا قد سربلندی ازونجی بر شد، ۴ د حالی كه مصريا باچه های اولباری خو ره كه خداوند د مينكل ازوا كشتند دفن موكد. خداوند د بيله خدايون ازوا ام قضاوت ره اجرا كد.

۵ پس بني اسرائيل از رعمسيس کوچ كده د سكوت خيمه زد.

۶ و از سكوت کوچ كده د ايتام كه د بغل بيابو آسته خيمه زد.

۷ و از ايتام کوچ كده پس سون پي-هجيروت رفت كه روي د روي بعل صفون آسته و د پيش ميگدال خيمه زد.

۸ و از پي هجيروت^b کوچ كده از مينكل دريای سُرخ[‡] د بيابو تير شد و د بيابون ايتام سه روز سفر كده د ماره خيمه زد.

۹ و از ماره کوچ كده د ايليم آمد؛ د ايليم دوازده چشمه آو و هفتاد درخت خرما بود و اونا د اونجی خيمه زد.

۱۰ و از ايليم کوچ كده د بغل دريای سُرخ خيمه زد.

۱۱ و از دريای سُرخ کوچ كده د بيابون سين خيمه زد.

۱۲ و از بيابون سين کوچ كده د دُفقه خيمه زد.

۱۳ و از دُفقه کوچ كده د ألوش خيمه زد.

۱۴ و از ألوش کوچ كده د رفيديم خيمه زد و د اونجی آو نبود كه مردم وچی كنه.

۱۵ و از رفيديم کوچ كده د بيابون سينا خيمه زد.

۱۶ و از بيابون سينا کوچ كده د قبروت-هتاوه خيمه زد.

۱۷ و از قبروت-هتاوه کوچ كده د حصيروت خيمه زد.

۱۸ و از حصيروت کوچ كده د رتمه خيمه زد.

۱۹ و از رتمه کوچ كده د رمون-فارص خيمه زد.

۲۰ و از رمون-فارص کوچ كده د لينه خيمه زد.

۲۱ و از لينه کوچ كده د رسه خيمه زد.

۲۲ و از رسه کوچ كده د قهيلاته خيمه زد.

۲۳ و از قهيلاته کوچ كده د كوه شافر خيمه زد.

۲۴ و از كوه شافر کوچ كده د خراده خيمه زد.

۲۵ و از خراده کوچ كده د مقهيلوت خيمه زد.

۲۶ و از مقهيلوت کوچ كده د تاحت خيمه زد.

۲۷ و از تاحت کوچ كده د تارح خيمه زد.

۲۸ و از تارح کوچ كده د متقه خيمه زد.

۲۹ و از متقه کوچ كده د حشموه خيمه زد.

۳۰ و از حشموه کوچ كده د مسيروت خيمه زد.

۳۱ و از مسيروت کوچ كده د بني-يعقان خيمه زد.

۳۲ و از بني-يعقان کوچ كده د حور-هاگدگاد خيمه زد.

^a ۳۳:۳ ماه اول یعنی ماه اول سال جنتري عبرانی «آيب» يا «نيسان» نام ذره كه از ماه حمل شروع موشه. ^b ۳۳:۸ د جای «از پي هجيروت» د بعضی نسخه های عبرانی «از روي د روي هجيروت» نوشته يه.

‡ ۳۳:۸ خروج ۱۴:۱۳۳۱-

۳۳ و از حور-هاگدگاد کوچ کده د یطباته خیمه زد.
 ۳۴ و از یطباته کوچ کده د عبرونه خیمه زد.
 ۳۵ و از عبرونه کوچ کده د عصیون-جابر خیمه زد.
 ۳۶ و از عصیون-جابر کوچ کده د بیابون صین، یعنی د قادش خیمه زد.
 ۳۷ و از قادش کوچ کده د پالوی کوه هور د سرحد سرزمین اِدوم خیمه زد. ۳۸ هارون پیشوا د امر خداوند د کوه هور بُر شد و د امونجی فوت کد؛ ای واقعه د روز اول ماه پنجم سال چلم بعد از بُر شدن بنی اسرائیل از سرزمین مصر رُخ دد. ۳۹ هارون یگ صد و بیست و سه ساله بود که د کوه هور فوت کد.
 ۴۰ یگ کنعانی که پادشاه عراد بود و د جنوب سرزمین کنعان حکمرانی مَکد، از آمدن بنی اسرائیل خبر شد.
 ۴۱ اوخته اونا از کوه هور کوچ کده د صلّمونه خیمه زد.
 ۴۲ و از صلّمونه کوچ کده د فونون خیمه زد.
 ۴۳ و از فونون کوچ کده د اوبوت خیمه زد.
 ۴۴ و از اوبوت کوچ کده د عیبی-عباریم د سرحد مواب خیمه زد.
 ۴۵ و از عیبیم^a کوچ کده د دیبون-جاد خیمه زد.
 ۴۶ و از دیبون-جاد کوچ کده د علمون-دبلاتایم خیمه زد.
 ۴۷ و از علمون-دبلاتایم کوچ کده د کوه های عباریم روی د روی کوه نیو خیمه زد.
 ۴۸ و از کوه های عباریم کوچ کده د دشت های مواب نزدیک دریای اُردن روی د روی شار اربحا خیمه زد.
 ۴۹ آرے، اونا د بغل اُردن خیمه زد و خیمه های ازوا از بیت-یشیموت تا ایل-شطیم د دشت های مواب ادامه دشت.
 ۵۰ خداوند د دشت های مواب د بغل اُردن روی د روی اربحا قد موسی گپ زده گفت: ۵۱ "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: 'وختیکه از دریای اُردن د سرزمین کنعان تیر شدید، ۵۲ شمو تمام باشنده های امزو سرزمی ره از پیش روی خو هی کنید، پگ سنگای شکلدار ازوا ره خراب کنید، تمام بُت‌های ریختنده شده ازوا ره بیرو کنید و تمام جای های عبادت^b ازوا ره از بین ببرید. ۵۳ شمو امو سرزمی ره تصرف کنید و دز شی جای-د-جای شنید، چون ما او سرزمی ره دز شمو ددیم که صاحب ازو شنید. ۵۴ امو سرزمی ره د وسیله پشک د مطابق طایفه های خو تقسیم کنید، بلده طایفه کنه، تقسیم کنه بدید و بلده طایفه ریزه، تقسیم ریزه بدید. بلده هر کس د هر جای که پشک شی بُر شد، امو جای ازو بشه. شمو باید زمی ره د مطابق طایفه های بابه کلونای خو تقسیم کنید. ۵۵ اگه شمو باشنده های امزو سرزمی ره از پیش روی خو هی نکنید، اوخته کسای ره که از جم ازوا باقی میلید، مثل خار د چیمای شمو و مثل تیغ د بغل های شمو موشه و بلده شمو د سرزمینی که جای-د-جای موشید، درد سر جور موشه. ۵۶ و ما امو کار ره که قصد کدیم د حق ازوا انجام بدیم، د حق از شمو انجام میدیم."

سرحدای کنعان

۳۴ ۱ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲ "د بنی اسرائیل امر کو و دزوا بگی: 'وختیکه د سرزمین کنعان داخل موشید، یعنی د سرزمینی که د عنوان ملکیت دز شمو تعلق میگیره، سرحدای امزو سرزمی ازی قرار آسته:
 ۳ قسمت جنوبی ملک شمو از بیابون صین د مرز اِدوم ادامه میدشته بشه و سرحد جنوبی شمو از آخر دریای مرده طرف شرق موره^۴ و سرحد شمو از جنوب گردنه عقربیم دور خورده سون بیابون صین تیر موشه و آخر شی د جنوب قادش-برنیع^a ۳۳:۴۵ «عییم» نام کوتاه «عیی-عباریم» آسته. ^b ۳۳:۵۲ د بعضی ترجمه ها «جای های بلند» نوشته یه که مقصد شی «جای های عبادت» آسته و مردم دمزو جای ها خداون خو ره عبادت مَکد.

میرسه؛ بعد از طرفِ حَصْر-آدار رفته دَ عَصْمون تیر موشه؛^۵ سرحد از عَصْمون سُون دریاچه مصر دَور مَخوره و دَ دریای کَنه^۶ ختم موشه.

^۶ سرحدِ غَربِی شُمُو دریای کَنه و ساحلِ های شی آسته؛ اینمی سرحدِ غَربِی شُمُو آسته.

^۷ سرحدِ شمالی شُمُو ازی قرار آسته: از دریای کَنه تا کوه هور ره نشانی کُنید^۸ و از کوه هور تا لبو-حمات ره نشانی کُنید و ختم سرحد صِدَد آسته؛^۹ بعد از سرحد تا زفرون ادامه پیدا مونه و دَ حَصْر-عینان ختم موشه. اینمی سرحدِ شمالی شُمُو آسته.

^{۱۰} بلده سرحدِ شَرَقِی خُو از حَصْر-عینان تا شِفام ره نشانی کُنید.^{۱۱} ای سرحد از شِفام تاه رفته دَ ربله دَ سَمَتِ شَرَقِی عَین موره و سرحد تاه رفته دَ سَمَتِ شَرَقِی دریای کِنَرِت^{۱۲} میرسه. بعد از سرحد تاه رفته دَ دریای اُردُن موره و ادامه پیدا کده دَ دریای مُرده ختم موشه. اینمی سرزمی قد تمام سرحدای چارطرف خُو از شُمُو بَشه.

^{۱۳} اوخته موسی دَ بنی اسرائیل امر کده گُفت: ”اینمی سرزمینی آسته که شُمُو باید دَ وسیله پشک تقسیم کُنید، سرزمینی که خُداوند امر کده که دَ نُه و نیم طایفه دَده شنه،^{۱۴} چُون طایفه اولادِه رتوبین مُطابِقِ اولادِ بابه های خُو و طایفه اولادِه جاد مُطابِقِ اولادِ بابه های خُو و نیم طایفه مَنَسِی تقسیم خُو ره گرفته.^{۱۵} ای دُو طایفه و نیم طایفه دَ اُو طرفِ دریای اُردُن رُوی دَ رُوی اَریحا، طرفِ شَرَقِ سُون اَفْتو بُرشد، تقسیم خُو ره گرفته.“

^{۱۶} اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت: ”نام های مَرَدای که زمی ره باید بلده شُمُو تقسیم کُنه اینیا آسته: العازار پیشوا و یوشع باچه نُون.^{۱۸} دَ پالوی ازبا شُمُو یگ رهبر از هر طایفه بَگیرید تا زمی ره بلده شُمُو تقسیم کُنه.^{۱۹} نام های امزُو مَرَدای اینیا آسته:

کالیب باچه یفنه از طایفه یهُودا؛

^{۲۰} شموئیل باچه عمیهود از طایفه شِمعون؛

^{۲۱} الیداد باچه کسلون از طایفه بنیامین؛

^{۲۲} بقی باچه یوگلی، یگ رهبر از طایفه دان؛

^{۲۳} از اولادِه یوسف:

حنیئیل باچه ایفود، یگ رهبر از طایفه مَنَسِی؛

^{۲۴} قموئیل باچه شِفطان، یگ رهبر از طایفه اِفرایم؛

^{۲۵} ایصافان باچه فرناک، یگ رهبر از طایفه زبولون؛

^{۲۶} فلطیئیل باچه عزّان، یگ رهبر از طایفه یساکار؛

^{۲۷} اخیهود باچه شلومی، یگ رهبر از طایفه اَشیر؛

^{۲۸} فدهئیل باچه عمیهود، یگ رهبر از طایفه نَفْتالی.

^{۲۹} اینمیا کسای بُود که خُداوند دَ بله ازوا امر کد که مُلک ره دَ سرزمین کِنعان بلده بنی اسرائیل تقسیم کُنه.

شارا بلده لاویا

^۱ اوخته خُداوند دَ دَشتِ مَوآب دَ نزدیکِ دریای اُردُن رُوی دَ رُوی شارِ اَریحا قد موسی گپ زده گُفت: ”دَ بنی

۳۵

اسرائیل امر کُو که از تقسیمِ مُلک خُو دَ لاویا شار ها بدیه تا دَ شی زندگی کُنه؛ غلفچَر های گِرد-و-بَر امزُو شاراه ام دَ لاویا بدید.^۳ امو شارا بلده بُود-و-باش ازوا بَشه و غلفچَر های شی بلده گلّه-و-رمه که مال ازوا آسته و بلده

^{۳۴:۵} «دریای کَنه» یعنی دریای مدیترانه. ^{۳۴:۱۱} «دریای کِنَرِت» یعنی دریای جلیلیه.

پگ حیوانای ازوا. ^۴ علفچر های گرد-و-بر شارا ره که د لاویا میدید باید از دیوال شار سون بُرو از هر طرف هزار توغی بشه. ^۵ بلده بر علفچر د برون شار طرف شرق دُو هزار توغی، طرف جنوب دُو هزار توغی، طرف غرب دُو هزار توغی و طرف شمال دُو هزار توغی اندازه کنید و شار د مینکل جای بشه؛ امیا علفچر های شارای ازوا بشه.

^۶ از شارای که د لاویا میدید، شش شار شی پناهگاه بشه؛ اونا ره تعیین کنید تا کسی که یگو نفر ره سهواً موکُشه د امزو جای ها دوتا کنه. علاوه ازوا چل و دُو شار دیگه ام بلده ازوا بدید. ^۷ پس جمله شارای که د لاویا میدید باید چل و هشت شار قد علفچر های خو بشه. ^۸ شارای ره که از ملک بنی اسرائیل میدی، از طایفه کنه، کلو بگیر و از طایفه ریزه، کم بگیر؛ هر کدم شی نظر د تقسیمی که دز شی رسیده، از شارای خو د لاویا بدیه.

شارای پناهگاه

^۹ و خداوند قد موسی گپ زده گفت: ^{۱۰} "قد بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: 'وختیکه شمو از دریای اُردن د سرزمین کنعان تیر شدید، ^{۱۱} اوخته چند شار ره تعیین کنید تا بلده شمو شارای پناهگاه بشه، تا هر کسی که یگو نفر ره سهواً موکُشه، د اونجی دوتا کنه. ^{۱۲} امی شارا بلده شمو یگ پناهگاه از دست انتقام گیرنده بشه و قاتل تا وختیکه د حضور جماعت بلده قضاوت ایسته نشده، نباید بمره. ^{۱۳} شارای ره که شمو میدید، شش شار شی بلده شمو پناهگاه بشه. ^{۱۴} سه شار د او طرف دریای اُردن بدید و سه شار د سرزمین کنعان بدید تا شارای پناهگاه بشه. ^{۱۵} امی شش شار ام بلده بنی اسرائیل و ام بلده بیگنه و مسافری که د مینکل شمو زندگی مونه پناهگاه بشه تا هر کسی که یگو نفر ره سهواً موکُشه، د اونجی دوتا کنه.

^{۱۶} لیکن اگه یگو کس یگ نفر ره قد یگ چیزی آینی بزنه، د اندازه که او بمره، او قاتل آسته و قاتل باید کشته شنه؛ ^{۱۷} یا اگه یگ سنگ د دست شی بشه که بتنه قد ازو نفر ره بکُشه و قد ازو بزنه و او نفر بمره، او قاتل آسته و قاتل باید کشته شنه؛ ^{۱۸} یا اگه یگ سوئه د دست شی بشه که بتنه قد ازو نفر ره بکُشه و قد ازو بزنه و او نفر بمره، او قاتل آسته و قاتل باید کشته شنه. ^{۱۹} انتقام گیرنده خون نفر کشته شده، خود شی باید قاتل ره بکُشه؛ هر وختیکه قد ازو روی د روی شد، او ره بکُشه. ^{۲۰} اگه یگو کس از روی کینه یگ نفر ره تیله بدیه یا قصداً یگو چیز ره د بله شی پورته کنه و او نفر بمره، ^{۲۱} یا از روی دشمنی قد دست خو زده او ره بکُشه، اوخته امو کسی که زده قاتل آسته و قاتل باید کشته شنه. انتقام گیرنده خون نفر کشته شده، هر وختیکه قد قاتل روی د روی شد، او ره بکُشه.

^{۲۲} لیکن اگه بدون دشمنی او ره سهواً تیله بدیه یا بدون قصد کدم چیز ره د بله شی پورته کنه ^{۲۳} یا اگه کدم سنگ ره که بتنه نفر ره بکُشه نادیده د بله ازو پورته کنه و او کشته شنه، باوجود که قد ازو دشمنی نداشته و بدخا شی نبوده، ^{۲۴} جماعت باید قاتل ره از شار پناهگاه آورده د مینکل ازو و انتقام گیرنده خون نفر کشته شده قضاوت کنه و قد ازو اینی رقم رفتار کنه: ^{۲۵} بعد از قضاوت جماعت باید قاتل ره از دست انتقام گیرنده خون نفر کشته شده خلاص کنه و او ره د شار پناهگاه پس بیره، د جایی که او دوتا کدد. او تا وخت فوت کدون پیشوای بزرگ که قد روغون مقدس مسح شده، باید د امونجی بمنه. ^{۲۶} لیکن اگه نفر قاتل کدم وخت از سرحد شار پناهگاه که د اونجی دوتا کده، برو بیبه ^{۲۷} و انتقام گیرنده خون نفر کشته شده او ره د برون سرحد شار پناهگاه پیدا کنه و او ره بکُشه؛ خون قاتل د گردون ازو نموشه؛ ^{۲۸} چون قاتل تا وخت فوت کدون پیشوای بزرگ باید د شار پناهگاه مومند و بعد از وفات پیشوای بزرگ، او آزاد بود که د زمین-و-ملک خو پس بوره. ^{۲۹} اینمیا بلده شمو د تمام نسل های شمو طریقه قضاوت بشه، د هر جای که زندگی کنید.

^{۳۰} اگه یگو کس یگ نفر ره بکُشه، امو قاتل د وسیله شاهی چند شاهد باید کشته شنه؛ لیکن هیچ کس د وسیله شاهی یگ شاهد کشته نشنه. ^{۳۱} علاوه ازی، هیچ رقم خونبها ره بلده زندگی قاتلی که محکوم د مرگ آسته، قبول نکنید؛ او حتماً باید کشته شنه. ^{۳۲} کسی که د شار پناهگاه دوتا کده، خونبهای ازو ره قبول نکنید و دزو اجازه ندید که پیش از

فوت کدون پیشوای بزرگ پس بیبه و د ملک-وزمین خود خو زندگی کنه. ^{۳۳} سرزمینی ره که دز شی زندگی مونید آلوده نکنید، چراکه خون ریختندو زمی ره آلوده مونه و زمی از خونی که دز شی ریختنده شُده، پاک نموشه جز د وسیله خون کسی که خون ریختنده. ^{۳۴} پس سرزمینی ره که شمو دز شی زندگی مونید و ما د منه شی حضور درم نجس نکنید، چون ما خداوند استم و د مینکل بنی اسرائیل حضور درم.

ملک-وزمین دختران صلحاح

۳۶

^۱ رهبرای خانوار بابه کلونا، یعنی کنه کلونای اولاد بابه جلعاد باچه ماخیر نوسه منسی که از اولاد بابه های یوسف بود، پیش آمد و د حضور موسی و د حضور رهبرای یعنی کنه کلونای اولاد بابه های بنی اسرائیل عرض کده ^۲ گفت: "خداوند د بادار مو امر کد که زمی ره د وسیله پشک تقسیم کده د بنی اسرائیل بدیه؛ و امچنان د بلبه بادار مو از طرف خداوند امر شد که تقسیم برار مو صلحاح ره د دختران شی بدیه. ^۳ پس اگه اونا قد باچه های طایفه های دیگه توی کنه، اوخته تقسیم ازوا از ملک بابه کلونای مو گرفته موشه و د ملک طایفه اضافه موشه که اونا د اونجی توی مونه؛ دزمی رقم از تقسیم میراث ازمو گرفته موشه. ^۴ وختیکه سال جشن ^۵ بنی اسرائیل برسه، تقسیم ازوا د ملک طایفه اضافه موشه که اونا د اونجی توی مونه و تقسیم ازوا بلده همیشه از ملک طایفه بابه کلونای مو گرفته موشه."

^۵ پس موسی د بنی اسرائیل مطابق توره خداوند امر کده گفت: "طایفه اولاده یوسف راست مویگه. ^۶ اینمی چیزی آسته که خداوند د باره دختران صلحاح امر کده: اونا قد هر کسی که د نظر ازوا خوش خورد توی کنه، مگم تنها باید د منه اولاد بابه طایفه آته خو توی کنه ^۷ تا هیچ میراث بنی اسرائیل از یگ طایفه د طایفه دیگه منتقل نشنه، بلکه بنی اسرائیل هر کدم شی باید میراث طایفه بابه کلونای خو ره نگاه کنه. ^۸ هر دختر که د یکی از طایفه های بنی اسرائیل صاحب میراث آسته باید قد یگ نفر که از اولاد بابه طایفه آته شی آسته توی کنه تا بنی اسرائیل هر کدم شی صاحب میراث بابه کلونای خود خو بشه. ^۹ هیچ ملک از یگ طایفه د طایفه دیگه دده نشنه، بلکه هر طایفه بنی اسرائیل میراث خود خو ره نگاه کنه."

^{۱۰} پس امر رقم که خداوند د موسی امر کدد، دختران صلحاح امر رقم کد؛ ^{۱۱} و محله، ترصه، حجله، ملکه و نوعه دختران صلحاح قد باچه های کاکا های خو توی کد. ^{۱۲} اونا د منه اولاد بابه های اولاده منسی باچه یوسف توی کد و میراث ازوا د طایفه اولاد بابه آته ازوا باقی مند.

^{۱۳} اینمی احکام و دستورای بود که خداوند د وسیله موسی د دشت های مواب د نزدیک دریای اردن روی د روی شار اریحا د بنی اسرائیل امر کد.

^{۳۳} ۳۶:۴ د سال جشن تمام زمینای که سودا شدد یا گرو بود بدون پیسه دوباره د صاحبای اصلی شی دده موشد.

^{۳۴} ۳۶:۴ لاویا .-۸۲۲:۲۵